

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεξίζοπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος,
Ἀρχ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἰαοίου 1, Ἀθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νευροκοπίου-Βουλγαρίας κ. Ναθαναὴλ – Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας κ. Χριστοφόρος – Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀθήνα –
Ἀρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοβία, Πολωνία – Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Λεμεσὸς, Κύπρος –
Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Ἀρχ. Παῦλος Ἰωάννου, Χαλκίς – Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Κασσανδρεία –
καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίππας, Ἀθήνα – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος, Ἀθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς – Μον. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος – Ἰωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ)
Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς. Τηλ.: 210 6082271 Fax: 210 6082219, <http://www.ppu.gr>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Ἀχαρνάι, τηλ. 210 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

**Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στὴν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἱρέσεων
πού δὲν θέλουν ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση περὶ αὐτῶν.**

Παράλληλα, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανῶν αἱρέσεων.

**Γιὰ νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε τὴν ἐργασία μας,
μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμβολή σας.**

**Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας
γίνονται μέ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μέ ταχυδρομικὴ ἐπιταγή**

**(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς) ἢ μέ τραπεζικὴ ἐπιταγή
(ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<p>«Ἡ ἀποτυχία... τῆς “Δυναμικῆς τῆς Ἐπιτυχίας”», τοῦ Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Τσουροῦ . . . . . 2</p> <p>«Ἡ Παρθένος Μαρία, ὄργανο τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Χριστοῦ», τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†) . . . . . 5</p> <p>«Ἐρμηνεία τῶν Ἁγίων Γραφῶν καί αἵρεση», τοῦ Ἀρχιμ. π. Αὐγουστίνου Μύρου . . . . . 8</p> <p>«Θ’ ἀλλάξουμε τὸν κόσμο!», τοῦ κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου . . . . . 10</p> <p>«Ἡ δικαστηριακὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων», τοῦ δικηγόρου κ. Θεοδώρου Ἀσπρογέρακα-Γρίδα . . 14</p> <p>«Ὁρθόδοξο κοίταγμα στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες», τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γανωτῆ . . . . . 17</p> <p>«Ἰερωσύνη», τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου . . . . . 18</p> <p>«Οἱ “ἰνστρουχτορες” τῆς Νέας Ἐποχῆς», β’ μέρος, τῆς κ. Δάφνης Βαρδιτσιώτη . . . . . 21</p> <p>«“Ἐξομολόγηση” καί Σαιεντόλοτζυ», τοῦ κ. Ἀντῶνη Μποσνακούδη . . . . . 23</p> <p>Πορίσματα τῆς ΙΕ’ Πανορθόδοξης Συνδιάσκεψης . . 26</p> <p>«Ἐπιστολὴ πρὸς αἰρετικό», δ’ μέρος, τοῦ Ὁσ. Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου . . . . . 28</p> <p>«Ὁρθόδοξη πίστις καί ὀρθολογικὴ σκέψη», τοῦ κ. Γεωργίου Μπαμπινιώτη . . . . . 30</p>	<p>Εἰδήσεις - Σχόλια</p> <p>Τοῦ λόγου τό ἀληθές . . . . . 31</p> <p>Ὁ θάνατος τοῦ Greg Basham . . . . . 32</p> <p>Ἡ ἀπελευθέρωση . . . . . 34</p> <p>Παράρτημα τῆς Σαιεντολογίας στὴ Σύμη; . . . . 36</p> <p>Οἱ σύγχρονες «πυθίες» . . . . . 38</p> <p>Ἄγωνία Ἐπισκόπου . . . . . 39</p> <p>Cosmo-νέα . . . . . 40</p> <p>Πολίτικη κουζίνα . . . . . 40</p> <p>Ἄς ποῦν τὴν ἀλήθεια... . . . . 41</p> <p>Διακονήματα καί ἐκδηλώσεις . . . . . 42</p> <p>Μία ἀπόφαση τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς Διαφημῆσεων (Ἀγγλία) . . . . . 42</p> <p>Ὁ σατανισμὸς ὀδηγεῖ στοῦ ἐγκλημα (συνέντευξη τοῦ π. Κυριακοῦ Τσουροῦ στὴν «Ἐλευθερία Λαρίσης») . . . . . 43</p> <p>Ἡ Γαλλία λαμβάνει μέτρα ἐναντίον τῶν σεκτῶν . . . . . 44</p> <p>Ἐπιστολές</p> <p>Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὑπεύθυνο τοῦ περιοδικοῦ «Γκάρφιλντ» . . . . . 46</p> <p>Ἐπιστολὴ πρὸς ΔΕΛΤΑ Ὁμιλο-Πρότυπο Βιομηχανία Γάλακτος Α.Ε. . . . . 46</p> <p>Ἐπιστολὴ ἀπὸ Σλοβακία . . . . . 47</p>
--	--

TABLE OF CONTENTS

<p><i>The failure of “Success Dynamics”, by Protopresbyter Kyriakos Tsouros . . . . . 2</i></p> <p><i>The Virgin Mary, an instrument of Christ’s Incarnation, by Fr. Antonios Alevizopoulos (†) . . . . . 5</i></p> <p><i>The Interpretation of Holy Scriptures and Heresy, by Archimandrite Augustinos Myrou . . . . . 8</i></p> <p><i>We will change the world!!, by Athanasios Neophotistos . . . . . 10</i></p> <p><i>The Judicial Confrontation of Heresy, by Theodoros Asprogerakas-Grivas, Lawyer . . . . . 14</i></p> <p><i>An Orthodox Look at the Olympic Games, by Constantinos Ganotis . . . . . 17</i></p> <p><i>Priesthood, by Anna Bourdakou . . . . . 18</i></p> <p><i>The “Instructors” of the New Age, Part II, by Daphne Varvitsioti . . . . . 21</i></p> <p><i>“Confession” and “Scientology”, by Antonios Bosnakoudis . . . . . 23</i></p> <p><i>Conclusions of the XV Panorthodox Consultation . . 26</i></p> <p><i>Letter to a Heretic, Part IV, by the Blessed Theofan the Recluse . . . . . 28</i></p> <p><i>Orthodox Faith and Rational Thought, by Georgios Babiniotis . . . . . 30</i></p>	<p>News-Comments</p> <p><i>The Truth of the Saying . . . . . 31</i></p> <p><i>The Death of Greg Basham . . . . . 32</i></p> <p><i>Liberation . . . . . 34</i></p> <p><i>A Branch of Scientology in Symi? . . . . . 36</i></p> <p><i>Contemporary “Pythiae” [Oracles] . . . . . 38</i></p> <p><i>The Agony of a Bishop . . . . . 39</i></p> <p><i>Cosmo-news . . . . . 40</i></p> <p><i>Constantinopolitan Cuisine . . . . . 40</i></p> <p><i>Can They Speak the Truth? . . . . . 41</i></p> <p><i>Tasks and Displays . . . . . 42</i></p> <p><i>A Decision of the Judicial Authority on Advertisements (England) . . . . . 42</i></p> <p><i>Satanism Leads to Crime (an interview given by Fr. Kyriakos Tsouros to the Newspaper “Freedom of Larisa”) . . . . . 43</i></p> <p><i>France Takes Measures Against the Sects . . . . . 44</i></p> <p>Letters</p> <p><i>Letter to the person responsible before the Law of the Magazine “Garfield” . . . . . 46</i></p> <p><i>Letter to DELTA “Model-Group Milk Manufacturers Ltd. . . . . 46</i></p> <p><i>Letter from Slovakia . . . . . 47</i></p>
--	--

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ... ΤΗΣ “ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ”

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως της Σ.Ε. επί των αιρέσεων

Η «Success Dynamics» ή «Δυναμική της Έπιτυχίας» του κ. Αντώνη Καλογήρου σε φυλλάδιό της, πού διαφημίζει τις προσφορές και τά σεμινάρια της, υπόσχεται ότι “*Αν τό θελήσεις ΜΠΟΡΕΙΣ νά γίνεις ΤΩΡΑ αυτό πού όνειρεύεσαι*”. Μέ τόν άλλο τίτλο της “*Ινστιτούτο Δυναμικής Ανάπτυξης*”, δεβαιώνει ότι μέ τήν μέθοδο του Νευρογλωσσικού Προγραμματισμού (NLP) “*μπορείς νά αλλάξεις τά πάντα*” σέ τρεις μέρες: “*Οί τρεις μέρες πού θά αλλάξουν τόν κόσμο σου!*”. Αν παρακολουθήσεις τό “*δωματικό σεμινάριο*” θά διαπιστώσεις ότι “*ΜΠΟΡΕΙΣ, δέν έχεις όρια, έχεις δύναμη*”. Γι’ αυτό, “*Σπάσε τά όριά σου γιά πάντα*”. Μέ τόν τρίτο πάλι τίτλο της “*Ακαδημία Προσωπικής Ανάπτυξης*” προσφέρει “*δωματικά τριήμερα*” μέ τά όποια “*θά φθάσεις στην κορυφή*”. Τέλος, μέ τόν έκδοτικό οίκο “*Δυναμική της Έπιτυχίας*” εκδίδονται σειρά βιβλίων “*μερικων πνευματικων διασκαλων*”, γνωστων θεωρητικων της “*Θετικής Σκέψης*”, ως βοηθήματα γιά τούς “*μαθητές*”.

“Η έπιτυχία” μόνο μέ σεμινάρια

Ο κ. Καλογήρου προσφέρει μιά σειρά “*σεμιναρίων αυτογνωσίας και αυτοβελτίωσης*” μέ γενικό τίτλο “*Σεμινάρια Δυναμικής Ανάπτυξης*”, μέ τά όποια μπορεί κανείς νά φθάσει στην κορυφή της έπιτυχίας. Μέσα απ’ αυτά τά βασικά σεμινάρια, πού είναι “*Η Δυναμική της Έπιτυχίας, της Άλλαγής, της Άγάπης και του έρωτα, της Ενημερίας, του Πλούτου, του Φόβου και της Συναλλακτικής Ανάλυσης*”, έπιτυγχάνεται “*ή ενεργοποίηση της Έσωτερικής Δύναμης*”.

Ανάμεσα στά σεμινάρια του κ. Καλογήρου ξεχωρίζει τό “*πιό ανατρεπτικό*” σεμινάριο “*Σπάσε τά όριά σου γιά πάντα*”, πού έχει κόστος μόνον “*99.000 δραχμές (συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α.)*” (έτος 2000). Επίσης, συνιστάται τό σεμινάριο “*Η έπιτυχία, ή άγάπη και ή ευτυχία σου άνήκουν*”, πού κοστίζει “*ΜΟΝΟΝ 60.000 δραχμές αντί των 100.300 δραχμών πού είναι ή κανονική τιμή του*” (έτος 1997). Ακόμη μέ τό σεμινάριο “*Συναλλακτική Ανάλυση*” έπιτυγχάνεται “*ή ανακάλυψη του κρυμμένου μας έαυτου και ή άλλαγή των άποψεων εκείνων πού μέχρι σήμερα κατευθύνουν άσυνείδητα τή ζωή μας*” (υπογράμμιση δική μας, Διαφημιστικό φυλλάδιο: *Τά σεμινάρια της έπιτυχίας*).

Μεταξύ των σεμιναρίων “*ΜΠΟΡΩ*” του κ. Καλογήρου ξεχωρίζει τό σεμινάριο “*Ξύπνησε τή δύναμή σου*”. Σ’ αυτό ό “*μαθητής*” “*θά ανακαλύψει τή δύναμη πού έχει μέσα του*” και “*... θά άποκτήσει τό συγκλονιστικό και καθοριστικό γιά τή ζωή του βίωμα νά περπατήσει πάνω σέ άναμμένα κάρβουνα*” (δική μας υπογράμμιση). Η υπόσχεση αυτή συνοδεύεται από τήν προειδοποίηση ότι: “*Δέν είσαι υποχρεωμένος νά τό κάνεις, αλλά θά τό κάνεις*”. (Σημείωση δική μας: Δέν αναφέρεται άν είναι άπαραίτητο γι’ αυτή τήν περίπτωση πιστοποιητικό υγείας). Πάντως, ό κ. Καλογήρου υπόσχεται γραπτώς ότι “*Μετά από αυτό, θά είσαι άπόλυτα βέβαιος γιά τή δύναμή σου και δέ θά πεις ποτέ πιά: “Δέν μπορώ”*».

Είναι έντυπωσιακό πόσο μοιάζει καταπληκτικά αυτό τό σύνθημα μέ παρόμοιο σύνθημα της Σαηεντολογίας σέ δικό της φυλλάδιο: “*Γιατί νά μίν μπορείς... νά νοιώθεις ευτυχία... νά πετυχαίνεις τούς στόχους σου... νά ζεις μέ άρμονία; ΜΠΟΡΕΙΣ! Αναάλυψε τή μοναδική αίτία πού σου στέκεται έμπόδιο και πώς νά άπαλλαγείς απ’ αυτή*”.

Σ’ ένα, λοιπόν, από τά προνομακά αυτά σεμινάρια του “*Ινστιτούτου Δυναμικής Ανάπτυξης*” θέλησε νά ενεργοποιήσει τήν “*Έσωτερική του Δύναμη*”, υπό τήν καθοδήγηση του κ. Καλογήρου, και ό άτυχος 50χρονος μεγαλοεπιχειρηματίας της Γλυφάδας εκείνη τήν τραγική μέρα της 31^{ης} Οκτωβρίου 2003. Πίστεψε κι’ αυτός, όπως και 150 περίπου άλλοι άνυποψίαστοι άνθρωποι, ότι μέ 600 Ευρώ, κατ’ άτομον δεδαίως, θά μπορούσε νά γευθεί τήν άπόλυτη έπιτυχία και ευτυχία. Η άγαθή πρόθεσή του όμως και ή έμπιστοσύνη του στίς δελεαστικές υποσχέσεις και στίς ικανότητες του “*δασκάλου*” του κόστισαν άνεπανόρθωτα τήν ζωή. *Έτσι, ή “Δυναμική της Έπιτυχίας” κατέγραψε παταγώδη άποτυχία*. Άποκαλύφθηκε μέ τό τραγικό αυτό συμβάν ή έπικινδυνότητα τέτοιου είδους σεμιναρίων, τά όποια, όπως γράφτηκε στον Τύπο, μόνο εκείνο τό σημαδιακό Σαββατοκύριακο έσημείωσαν *τζίρο 90.000 Ευρώ*. Αυτή τή φορά δυστυχώς ή έφαρμογή των πρακτικων της “*Θετικής Σκέψης*”, ως τρόπον δραστηριότητος των ομάδων της “*Νέας Έποχής*”, δέν πληρώθηκε μόνον μέ μερικά “*έγκαύματα*” πρώτου και δευτέρου βαθμού

στά πόδια», πού χρειάστηκαν δυό μηνών θεραπεία και πού οδήγησαν «κατ' εὐθειαν» σ' ἓνα πρόωρο τοκετό, ὅπως συνέβη τόν Νοέμβριο τοῦ 2001. Αὐτή τή φορά τό τίμημα ἦταν πολύ βαρύ, γιατί τώρα ἡ ἐξέλιξη ἦταν δραματική καί τά σεμινάρια τοῦ κ. Καλογήρου χρεώθηκαν μέ ἓνα θάνατο ἑνός ἀνυποψίαστου 50χρονου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δέν πρόλαβε νά διαπιστώσει ὅτι τά σεμινάρια τῆς **"Success Dynamics"**, μέ τούς βαρύνδουπους τίτλους, δέν ἐφάρμοζαν ἀπλά ἓναν "ἐπιστημονικό τρόπο", ὅπως ὑποστηρίζουν, ἢ μιὰ "ἐπιστημονική" μέθοδο ψυχοθεραπείας. Ἀποτελοῦσαν τεχνικές μιᾶς ὀργανώσεως τήν ὁποία ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἤδη ἀπό τό ἔτος 1993, στήν **Ε' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη τῆς Ναυπάκτου**, τήν εἶχε ἐντάξει στίς "Ἐξωχριστιανικές καί παραθρησκευτικές ὁμάδες" (Βλ. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας, σ. 73 καί 115). Τήν ἴδια θέση ἐπανέλαβε καί ἡ **Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη τῆς Ἀλιάρτου** τό ἔτος 1995 (Βλ. βιβλίο Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, σ. 80, ἀριθμ. 349).

Αὐτή ὅμως ἡ "ἐταιρεία", ὅπως τήν ὀνομάζει ὁ ιδρυτής της, "κινεῖται σέ καθαρά ἐξωχριστιανικές ἀντιλήψεις περί Θεοῦ, ἀνθρώπου καί κόσμου... καί γενικά ἡ διδασχία (της) εἶναι ἀποκρυφιστική καί ἐν πολλοῖς ἐπικίνδυνη γιά τήν υἰεία καί προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου" (Ἀρχιμ. Χριστοφόρου Τσιάκκα, Ἐγκυκλοπαιδικό Λεξικό, σελ. 244).

Ἄς δοῦμε στή συνέχεια, ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομία, τό ἱστορικό καί τήν θεωρητική βάση τῆς **"Success Dynamics"**.

Τό ἱστορικό της:

Ὁ κ. Ἀντώνης Καλογήρου, αὐτοσυστηνόμενος σέ ἔντυπά του, γράφει ὅτι σπούδασε ναυπηγός, καί ὅτι τό 1990 ἐγκαινίασε τήν σειρά τῶν σεμιναρίων του, τά ὁποία ἐγνώρισαν *"μεγάλη ἐπιτυχία στήν Ἑλλάδα καί στήν Κύπρο"*. Ἐπίσης ὁμολογεῖ ὅτι τήν ἰκανότητά του γι' αὐτό καί τήν δύναμη μέσα του τήν ἀνεκάλυψε σέ ἡλικία 19 ἐτῶν, ὅταν ὀρφάνεψε ἀπό πατέρα, ὁ ὁποῖος *"ἦταν γιός ἱερέα, ἐγγονός δύο ἱερέων καί ἀνηψιός ὀκτώ ἱερέων!"*. Ἐνῶ λοιπόν βρισκόταν *"στήν λυτρωτική ἀγκαλιά τοῦ ὕπνου εἶδε ἓνα ὄνειρο"*. Τοῦ ἐφανίστηκε, λέει στό ὄνειρό του ὁ πατέρας του, καί τοῦ εἶπε: *"Πέ μου ποῦ εἶναι τά ὄνειρά σου; Τόσο εὐκόλα τά ξέχασες;"*. Τότε ξύπνησε καί ὀρκίστηκε στόν πατέρα του ὅτι δέν θά ξεχάσει ποτέ νά πραγματοποιήσει τά ὄνειρά του γιατί αὐτά ἐκφράζουν *"τό μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς μας"*.

Παρακολούθησε *"σεμινάρια αὐτοβελτίωσης καί αὐτογνωσίας, στοχεύοντας στήν ἀνακάλυψη δημιουργ-*

γικῶν δρόμων φιλοσοφικῆς ἐμβάθυνσης καί πνευματικῆς ἐξέλιξης" (φυλλάδιο: *Τά σεμινάρια τῆς ἐπιτυχίας*, ὑπογράμμιση δική μας). Στή συνέχεια ὀργάνωσε «σεμινάρια management καί motivation σέ στελέχη ἐπιχειρήσεων» καί ἀκολούθως δημιούργησε τή **"Success Dynamics"** τό 1990. Ἐκτοτε ὁ κ. Καλογήρου, ἐφαρμόζοντας τούς "δημιουργικούς δρόμους" στά σεμινάρια του μέ τό σύνθημα **"ΜΠΟΡΩ"** ὀδηγήθηκε ὁ ἴδιος, ὅπως λέει, στήν ἐπιτυχία καί τήν εὐτυχία, ἀλλά καί θέλησε νά ὀδηγήσει καί ἄλλους σ' αὐτές (φυλλάδιο: *Ἐνας νέος τρόπος ζωῆς*). Βάση τῶν σεμιναρίων του ἀποτελοῦν «Οἱ ἀρχές τῆς Συναλλακτικῆς Ἀνάλυσης, τοῦ Νευρογλωσσικοῦ Προγραμματισμοῦ καί τῶν Νευροσυσχετισμῶν». Βεβαίως εἶναι πρόδηλη ἡ κοσμοθεωριακή ὑπόδομή τῶν σεμιναρίων αὐτῶν ἀφοῦ ἀποτελοῦν *"δρόμους... φιλοσοφικῆς ἐμβάθυνσης καί πνευματικῆς ἐξέλιξης"*.

Ἡ Θεωρητική βάση

Ποιά ὅμως εἶναι ἡ θεωρητική βάση τῶν σεμιναρίων καί τῶν μεθόδων τοῦ κ. Καλογήρου; Ἀπό τήν μελέτη τῶν βιβλίων του, ἀλλά καί τῶν βιβλίων ἄλλων συγγραφέων πού ἐκδίδει μέ τόν ἐκδοτικό οἶκο του καί συστήνει στό ἔντυπο *"Ἡ ἐφημερίδα μας"*, προκύπτει ὅτι ἡ **"Success Dynamics"** εἶναι *μιὰ ἀτραπός τῆς "Θετικῆς Σκέψης"*.

Προτοῦ ὅμως ἀναλύσουμε συνοπτικά αὐτόν τόν ὄρο, θεωροῦμε ἀναγκαῖο νά ἐπιστήσουμε τήν προσοχή τῶν ἀναγνωστῶν μας πάνω στό περιεχόμενο καί τήν ἔννοια τῶν ὄρων καί τῶν ἐκφράσεων πού χρησιμοποιοῦνται σήμερα ἀπό τίς διάφορες ὁμάδες τῆς **"Νέας Ἐποχῆς"**. Καί τοῦτο διότι στίς νεοεποχίτικες ὁμάδες οἱ ὄροι καί οἱ ἐκφράσεις πού χρησιμοποιοῦνται δέν ἔχουν πάντοτε τό ἴδιο περιεχόμενο πού ἐμεῖς μάθαμε νά τούς δίνουμε μέχρι σήμερα. Ἔτσι, ἡ χρήση, φερρεῖται, τοῦ ὄρου **"Νέα Ἐποχή"** δέν σημαίνει ἀπλά κάτι τό καινούργιο, μιὰ ἀλλαγὴ πρὸς τό καλύτερο τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, *"μιὰ ἐποχή ὅπου τά πάντα ἀλλάζουν γύρω μας μέ ταχύτατους ρυθμούς"*, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος (περιοδ. Κράμα, Ἰαν. 2004, σελ. 26). Δέν σημαίνει κἄν μιὰ νέα προοπτική πού βλέπει αἰσιόδοξα νά γεννιέται μέσα ἀπό τό παλιό κάτι τό νέο, τό πιό δυναμικό. Σημαίνει ἓνα ρεῦμα πού δέν εἶναι καθόλου νέο, ἀλλά βασισμένο στόν ἀποκρυφισμό καί στήν ἀστρολογία καί γαλουχημένο μέσα στή Θεοσοφία, πού καλλιιεργεῖ τήν ὑπόθεση τῆς πανθρησκείας καί ὑπηρετεῖ τήν **"Νέα Τάξη Πραγμάτων"**. Ἐνα ρεῦμα πού ἀντιστρατεύεται τό Εὐαγγέλιο τοῦ

Χριστοῦ καί ἀνατρέπει τήν περί Θεοῦ καί κόσμου ἀντίληψη τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας.

Ἡ, τό νά μιλάει κανεῖς σήμερα γιά **"Χριστό"**, δέν εἶναι πάντοτε βέβαιο ὅτι ἐννοεῖ τό Μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο ἱστορικό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐνδεχομένως ἐννοεῖ μιᾶ «χριστική κατάσταση», στήν ὁποία ἔχουν ἐξελιχθεῖ, μετά ἀπό ἀναρίθμητες μετενσαρκώσεις, σύγχρονοι ζῶντες "ἀδατάς" τῆς "Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου", μεταξύ τῶν ὁποίων ἐντάσσεται καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὡς ἀδατάρ-μεσσίας τῆς "παλαιᾶς Ἐποχῆς τῶν Ἰχθύων".

Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τόν ὄρο **"Θετική Σκέψη"**. Πρέπει νά γνωρίζει κανεῖς ποιό ἐννοιολογικό περιεχόμενο δίδουν στόν ὄρο αὐτό οἱ νεοεποχίτικες ὁμάδες καί ποιά ἡ διδασκαλία πού ἀναπτύσσεται γύρω ἀπ' αὐτόν.

Ἴσως κάποιος, ἀγνοώντας τή σημασία αὐτοῦ τοῦ ὄρου, νά βιασθεῖ νά προβάλει τήν ἔνσταση: καλά καί τί τό κακό ὑπάρχει στό νά σκέπτεσαι αἰσιόδοξα, νά μή τά βλέπεις μαῦρα, νά ὀνειρεύεσαι τήν ἐπιτυχία καί τήν εὐτυχία, νά "σκέπτεσαι θετικά"; Γιατί ὁ νέος, ὁ γονιός, ἡ ἐγκυμονοῦσα μητέρα, ὁ ἐκπαιδευτικός, ὁ πολιτικός, ὁ δημοσιογράφος, ὁ διαμορφωτής τῆς κοινῆς γνώμης, νά μή καλλιεργοῦν μέσα τους τήν αἰσιοδοξία, ὥστε νά μποροῦν νά παίξουν σωστά τόν ρόλο τους μεταδίδοντάς τιν στοὺς ἄλλους μέ καλύτερα καί ὠφελιμότερα ἀποτελέσματα γιά τό κοινωνικό σύνολο; Καί ὅμως τά πράγματα δέν εἶναι τόσο ἀθῶα (θά ἔλεγα, τόσο ἀπλοϊκά) ὅπως ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνονται.

"Θετική Σκέψη":

Τί εἶναι ὅμως ἡ λεγόμενη **"Θετική Σκέψη"**;

"Θετική Σκέψη" δέν σημαίνει ἀπλά μιᾶ ἰδανική πνευματική ἢ ἔστω ψυχολογική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, πού στηρίζεται στήν αἰσιοδοξία, στήν ἐλπίδα καί στήν πίστη στόν Θεό, πού σκορπίζει τήν γαλήνη μέσα καί γύρω στόν ἄνθρωπο καί πού μπορεῖ νά εἶναι καί χάρισμα ὅταν τήν ἐπισκιάζει ἡ Χάρις τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι πρωτίστως μιᾶ κατάσταση "αὐτοσυνειδησίας", κατά τήν ὁποία ὁ ὀπαδός μᾶς ὁμάδας "ἀνακαλύπτει" ἢ "διαπιστώνει" τήν "Ἐσωτερική Δύναμη" ἢ "Ἀτέλειωτη Δύναμη" μέσα του, τόν *"θεό πού βρίσκεται μέσα του"*, πού ἀναγνωρίζει *"τῆ δική του σπουδαία θεϊότητα καί μεγαλοπρέπεια"*, κατὰ τήν ἔκφραση τοῦ Dyer, γνωστοῦ θεωρητικοῦ τῆς "Θετικῆς Σκέψης", ὅπως θά δοῦμε παρακάτω. Ἔτσι, ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἐνεργοποιώντας αὐτή τήν "Δύνα-

μή" του, πού εἶναι μέρος τοῦ "Παγκοσμίου Πνεύματος", μπορεῖ νά ἐκπληρώσει κάθε ἐπιθυμία του. *"Πίστευε στόν ἑαυτό σου καί στίς δυνάμεις πού ὑπνώτουν μέσα σου"*, παροτρύνει ὁ Murphy, ἓνας ἀπό τοὺς πλοῦ γνωστούς ἐκφραστῆς τῆς "Θετικῆς Σκέψης".

Ἡ "Θετική Σκέψη" ἢ "θετική πίστη" εἶναι ἡ τάση ἢ ἡ κίνηση, μέσα στά πλαίσια τῆς "Νέας Ἐποχῆς", ἡ ὁποία κηρύσσει ὅτι μέσα στόν κάθε ἄνθρωπο ὑπάρχει μιᾶ "Ἀτέλειωτη Δύναμη" πού καθιστᾶ δυνατή τήν ἐκπλήρωση κάθε ἐπιθυμίας: εἶναι ὁ *"θεός πού βρίσκεται μέσα μας"* (J. Murphy, βλ. π. Ἄντ. Ἀλεβιζοπούλου, Ἀυτόγνωσία, αὐτοπραγμάτωση, αὐτοσωτηρία, σ. 15). Ὁ κ. Καλογήρου αὐτή τήν δύναμη τήν ἀποκαλεῖ *"Ἐσωτερική Δύναμη"*, τήν ὁποία πρέπει νά ἐνεργοποιήσουμε μέσα μας. *Αὐτή ἡ "Δύναμη" εἶναι ἡ δύναμη τῆς ἐπιτυχίας.*

Στίς κινήσεις τῆς "Θετικῆς Σκέψης" ἡ σκέψη ταυτίζεται μέ τήν πράξη. Ἄν οἱ σκέψεις σου εἶναι θετικές ἐπιτυγχάνεις σέ ὅλα. Ἄν σκέφτεσαι ἀρνητικά βυθίζεις τόν ἑαυτό σου στή δυστυχία. Αὐτό μπορεῖ νά συμβεῖ στίς σπουδές σου, στό ἐπάγγελμά σου, στήν ὑγεία, στήν ἐγκυμοσύνη μιᾶς γυναίκας, σ' ὀλόκληρη τή ζωή σου. Ἀκόμη καί μέσα στά ὄνειρά σου βρίσκεται, κατὰ τόν κ. Καλογήρου, ἡ δύναμη τῆς ἐπιτυχίας σου. Ἐκπρόσωπος τοῦ ρεύματος αὐτοῦ ἐκφράζει συνοπτικά τήν θέση αὐτή ὡς ἑξῆς: *"Θά εἶσαι τόσο δυστυχῆς, ὅσο διαλέξεις"* (W. Dyer, *Νά κινεῖς τά δικά σου νήματα. Μή γίνεσαι θύμα κανενός*, σ. 247). Ἀκόμη καί οἱ ἀσθένειες ὀφείλονται σέ «πιθανές αἰτίες τῶν ἀρνητικῶν σκέψεων»: *«Ἐμεῖς δημιουργοῦμε τήν κάθε ἀποκαλούμενη "ἀσθένεια" τοῦ σώματός μας»* (L. Hay, *μεταμορφώστε τή ζωή σας*, σελ. 13).

Στά βιβλία, δικά του καί ξένα, πού συστήνει ὁ κ. Καλογήρου καί χρησιμοποιεῖ στά σεμινάρια του (βλ. *"Ἡ ἔφημερίδα μας"*, Ἰαν. 1996, σελ. 8) βρίσκει κανεῖς τίς χαρακτηριστικές διδασκαλίες τῆς "Θετικῆς Σκέψης" πού ξεκινοῦν ἀπό τή νεοεποχίτικη περί Θεοῦ, κόσμου καί ἀνθρώπου ἐννοια, τόν **ἀπόλυτο μονισμό** (ὁ ἄνθρωπος ταυτίζεται μέ τόν Θεό, εἶναι κατ' οὐσίαν Θεός), καί φθάνουν στήν "πίστη" τῆς "αὐτοπραγμάτωσης" καί τῆς "αὐτοθεραπείας" μέ τήν ἐνεργοποίηση τῆς "Ἐσωτερικῆς Δύναμης" πού βρίσκεται μέσα μας.

Στή συνέχεια θά ἀποδείξουμε, μέσα ἀπό κείμενα "πνευματικῶν δασκάλων" τῆς, ὅτι ἡ "Θετική Σκέψη", εἶναι ἓνα ἀπό τά πολλά ρεύματα τῆς "Νέας Ἐποχῆς".

(στό ἐπόμενο ἢ συνέχεια)

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΜΑΡΙΑ, ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

του π. Ἀντωνίου Ἀλεξιοπούλου (†)*

Ὁ Θεός σέβεται τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου· χωρίς τήν ἀνθρώπινη προαίρεση ὁ Θεός δέν ἤθελε τόν ἀνθρώπο οὔτε στόν παράδεισο. Τό ἴδιο βλέπουμε καί στήν περίπτωση τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου, ἦταν ἀπαραίτητη ἡ συνεργασία τοῦ ἀνθρώπου καί αὐτό ἐγινε στό πρόσωπο τῆς παρθένου Μαρίας.

Ἡ προσφορά τῆς παρθένου Μαρίας

Σέ τί συνίσταται ἡ προσωπική συμβολή τῆς ἁγίας Παρθένου στή σωτηρία τοῦ κόσμου;

Καί μετά τήν πώση, ὁ Θεός συνέχισε νά σέβεται τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου· δέν θά ἔσωζε τόν κόσμο χωρίς τήν συγκατάθεση τοῦ ἴδιου τοῦ κόσμου. Ἡ παρθένος Μαρία λοιπόν ἐγινε συνεργός τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Οἱ λόγοι της, «ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα Σου» (Λουκ. α' 38) δέν ἦταν ἀπλῶς ἡ δική της συγκατάθεση, ἀλλά ἡ συγκατάθεση ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Τό στόμα τῆς Θεοτόκου ἐγινε στόμα ὁλοκλήρου τῆς δημιουργίας καί ταυτόχρονα ὄργανο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου.

Ἀπό τό ἄλλο μέρος ἡ παρθένος Μαρία ἀποτελεῖ προσφορά πρός τόν Θεό ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Ἡ ἀνθρωπότης δίδει στό πρόσωπο τῆς Παρθένου τήν ἀγνότερη προσφορά της στόν Θεό καί ὁ Θεός τή δέχεται καί τήν κάνει δοχεῖο, τόπο γέννησής Του, μητέρα τοῦ ἀνθρώπινου γένους καί ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Αὐτό σημαίνει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου στόν ἀγαπημένο Του μαθητή: «Ἰδού ἡ μήτηρ σου!» (Ἰω. ιθ' 27). Σ' αὐτό συνίσταται ἡ συμβολή τῆς Παρθένου στή σωτηρία μας.

Ἄληθής Θεοτόκος

Μέ ποιά ἔννοια ὀνομάζεται ἡ παρθένος Μαρία Θεοτόκος;

Μετά τή συγκατάθεσή της ἦλθε σ' αὐτήν τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Κυρίου (Λουκ. α' 35) καί τήν ἐξάγνισε χορηγώντας σ' αὐτήν τή δύναμη νά δεχθεῖ νά Τόν γεννήσει:

«Καί τότε ἔπεσαν ἐπάνω της, ὡσάν σκιά, ἡ ἐνυπόστατος Σοφία καί Δύναμις τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, ὁ

Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁμοούσιος μέ τόν Πατέρα, ὡσάν θεῖος σπόρος, καί ἐδημιούργησε διά τόν ἑαυτόν Του σάρκα μέ ψυχὴν λογικὴν καί νοεράν, τήν πῶ ἐκλεκτὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ γένους μας, ὄχι σπερματικῶς, ἀλλά δημιουργικῶς, μέ τήν συνεργασίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος... ἐδημιούργησε μέ ἀνέκφραστον τρόπον μέσα εἰς τήν ἰδικήν Του προσωπικὴν ὑπόστασιν, ἀπό τὰ Ἁγνά αἵματα τῆς ἀειπαρθένου, σάρκα μέ ψυχὴν λογικὴν καί νοεράν, παίρνοντας, ὅτι ἐκλεκτόν ἀπό τό ἀνθρώπινον γένος, μέ τό νά γίνῃ ὁ ἴδιος ὁ Λόγος ἀληθινὴ ὑπαρξίς διά τήν σάρκα» (Ἰω. Δαμασκ.).

Ἡ διδασκαλία αὐτῆ τῆς Ἐκκλησίας (Α' Τιμ. γ' 15) εἶναι Γραφικὴ: «Ἡ σοφία οἰκοδόμησε γιά τόν ἑαυτόν της οἶκον...» (Παροιμ. θ' 1): «καί ὁ Λόγος ἐγινε σάρξ, πού κατώκησε μεταξύ μας, καί εἶδομεν τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν πού ἔχει ἕνας μονογενῆς Υἱός ἀπό τόν Πατέρα, γεμάτος χάριν καί ἀλήθειαν» (Ἰω. α' 14. Πρβλ. Ἰω. ι' 18).

Ἦταν λοιπόν πραγματικὸς ἄνθρωπος, τό ἀναμενόμενο σπέρμα τῆς γυναικός» (Γεν. γ' 15).

Ὁ Υἱός τῆς Παρθένου δέν ἦταν μόνο τέλειος ἄνθρωπος, ἀλλά καί τέλειος Θεός· ὄχι θεοφόρος ἄνθρωπος, ἀλλά Θεός μέ σάρκα. Δέν ἦταν κάποιος προφήτης πού ἐχρίσθη μετά τή γέννησή του ἀπό τόν Θεό, ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Θεός πού ἐσαρκώθη χωρίς ὅμως ἡ θεία φύση νά «τραπεῖ» σέ ἀνθρώπινη ἢ ἡ ἀνθρώπινη φύση νά μεταβληθεῖ σέ θεία. Κι αὐτό τό γεγονός λογίζεται ὡς «χρίσις» τοῦ Υἱοῦ τῆς Παρθένου γι' αὐτό τό λόγο ὁ Ἰησοῦς γεννήθηκε στή Βηθλεέμ ὡς «Σωτήρ» καί «Κύριος» καί ἦταν ἀπό τή στιγμή τῆς συλλήψεώς Του Χριστός (πρβλ. Λουκ. α' 35-43, β' 11). «Ὁ χρίσας ἐγινε ἄνθρωπος καί ὁ χριόμενος ἐγινε Θεός· ὄχι μέ μεταβολή τῆς φύσεως, ἀλλά μέ ὑποστατική ἔνωση», δηλαδή μέ ἔνωση στό ἕνα καί μοναδικό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἁγία Γραφή δέν ἀφήνει ἀμφιβολία:

«Καί θά ἐκχύσω ἐπὶ τόν οἶκον Δαυὶδ
καί ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τήν Ἱερουσαλήμ
Πνεῦμα χάριτος καί οἰκτιρμοῦ,
καί θά ἐπιβλέψουν πρὸς ἐμέ, τόν ὁποῖον ἐξε-
κέντησαν»

(Ζαχ. ιβ' 10).

* Ἀπόσπασμα ἀπό ὁμιλία του στό Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστewος.

«Προσέχετε λοιπόν εις τούς ἑαυτούς σας καί εις ὄλον τό ποιμνιον, εις τό ὅποιον τό Πνεῦμα τό Ἁγιον οἷς ἔθεσεν ἐπισκόπους, διά νά ποιμάνετε τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν ἀπέκτησε διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. κ' 28).

Στά σπλάγχνα τῆς Παρθένου ἐνώθησαν σέ μία ὑπόσταση (πρόσωπο) ἡ θεία μέ τήν ἀνθρώπινη φύση, χωρίς νά διαιροῦνται ἀλλά καί χωρίς νά συγχέονται καί χωρίς νά μεταβάλλεται ἡ μία στήν ἄλλη. Ἡ καθεμιά ἀπό τίς φύσεις τοῦ Χριστοῦ διατηρεῖ τά δικά της γνωρίσματα. Ὅμως ἐπειδή τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἓνα, γίνεται κοινοποίηση τῶν ἰδιωμάτων μεταξύ τῶν δύο φύσεων. Ἔτσι αὐτό πού συμβαίνει στή μία, συμβαίνει στό ἓνα πρόσωπο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ παρθένος Μαρία δέν ἐγέννησε τή Θεότητα, ἐγέννησε τήν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδή ὅμως πρόκειται γιά τό ἴδιο πρόσωπο, στό ὅποιο καί οἱ δύο φύσεις εἶναι ἀχώριστα ἐνωμένες, ὀνομάζει ἡ ἁγία Γραφή τήν παρθένο Μαρία «μητέρα τοῦ Κυρίου» (Λουκ. α' 3) καί τόν Χριστόν «Κύριον» καί «Θεόν» (Λουκ. α' 35, 68, 76, β' 11. Πρβλ. Μαλαχ. γ' 1).

Ἔτσι, ὅταν ἀναφέρει ἡ ἁγία Γραφή πῶς ἐξεκέντησαν τόν «Κύριον» (Γιαχβέ) δέν ἐννοεῖ τή θεία φύση τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά τό σῶμα Του, τό ὅποιο ὅμως ἦταν ἀχώριστα ἐνωμένο μέ τή Θεότητα μέ βάση τό ἓνα πρόσωπο (Κορ. β' 9). Μέ τόν ἴδιο τρόπο κατανοοῦμε καί τό ἄλλο ἐδάφιο, τό ὅποιο κάνει λόγο γιά τό αἷμα τοῦ Θεοῦ (Ζαχ. ιβ' 10, Ἀποκ. α' 7).

Ἄλλοῦ ἀναφέρεται πῶς ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, πού «κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανόν» ἐνῶ θρισκόταν ἀκόμη στή γῆ, ἔλεγε πῶς θρισκόταν ταυτόχρονα στόν οὐρανό (Ἰω. γ' 13), ἤ: «πρὶν γίνει ὁ Ἀδραάμ ἐγώ εἶμαι» (Ἰω. η' 58).

Ἡ παρθένος Μαρία λοιπόν εἶναι ἀληθινά Θεοτόκος ὅποιος τό ἀρνεῖται, ἀρνεῖται τό χριστολογικό δόγμα, δηλαδή τή σωτηρία (Κολ. β' 9. Α' Τιμ. γ' 16).

Ἡ παρθένος Μαρία εἶναι μητέρα ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, γιατί ὅλοι καλοῦνται «εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. β' 4), νά γίνουν δηλαδή μέλη Χριστοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία. Μέσα στήν Ἐκκλησία ὁ Χριστός μᾶς προσφέρει τή σάρκα Του, τήν ὁποία ἔλαβε ἀπό τήν ἀγνή Παρθένο, ἀπό τή φύση καί τήν οὐσία τῆς μητέρας Του. «Καί καθώς ἐλάβαμεν ὅλοι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ (Ἰω. α' 16), ἦγον ἀπό τήν Θεότητα Αὐτοῦ (πρβλ. Κολ. β' 9. Ἐφεσ. α' 23, δ' 13), τοιουτοτρόπως καί ἐμεῖς γινόμεθα υἱοί τῆς Θεοτόκου καί μητρός Του καί ἀδελφοί τοῦ Χριστοῦ (πρβλ. Ρωμ. η' 29), ὡσάν ὁποῦ διά τοῦ ὑπεραγνώστου γάμου ὁποῦ ἐγινε μετ' αὐτῆς, καί ἐν αὐτῇ, ἐγεννήθη ἀπό αὐτήν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ (Ματθ. α' 18-21. Λουκ. α' 35, β' 11.

Ματθ. ιστ' 16) καί ἀπό αὐτήν πάλιν ἐγεννήθησαν ὅλοι οἱ Ἅγιοι» (Συμεών ὁ νέος Θεολ.).

Ἐπομένως ὅλοι οἱ ἅγιοι εἶναι δοῦλοι τῆς παρθένου Μαρίας μέ τήν ἔννοια ὅτι αὐτή εἶναι ἡ μητέρα τοῦ Κυρίου των (Λουκ. α' 43), ἀλλά εἶναι καί υἱοί τῆς, γιατί μεταλαμβάνουν ἀπό τήν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τῆς, πού εἶναι καί δική τῆς σάρκα. Ταυτόχρονα ὅμως ἡ παρθένος Μαρία ἦταν ἡ πρώτη πού προσέλαβε τόν Χριστό καί ἐπραγματοποίησε στά σπλάγχνα τῆς τήν σωτήρια ἐνωση μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Γι' αὐτό τήν ἀποκαλέσαμε κορυφαία τῆς Ἐκκλησίας καί μητέρα τοῦ κόσμου (πρβλ. Ἰω. ιθ' 27. Ρωμ. η' 17-21).

Ἡ πλάνη τῶν αἰρετικῶν

Τίθεται τό ἐρώτημα: Ἡ τιμή τῆς Θεοτόκου ἔχει οὐσιαστική σχέση μέ τήν ὑπόθεση τῆς σωτηρίας μας;

Ναί, βεβαίως ἔχει. Ὅποιος ἀρνεῖται τήν προσωπική συμμετοχή τῆς παρθένου Μαρίας στό ἔργο τῆς σωτηρίας μας, ὅποιος δέν ἀποδίδει τήν ἀνάλογη τιμή στή Θεοτόκο, αὐτός δέν κινεῖται στό χῶρο τῆς νέας ρίζας τοῦ Χριστοῦ καί τῆς νέας δημιουργίας, ἀλλά μένει στήν ἐποχή τῆς πτώσης καί τῆς φθορᾶς καί συνδέεται μόνο μέ τή ρίζα τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, πού εἶναι ἡ ρίζα τῆς ἁμαρτίας. Γι' αὐτόν τόν ἄνθρωπο ὁ Χριστός εἶναι σάν νά μήν ἐγεννήθη.

Μέ ἄλλα λόγια ὅποιος δέν ἀναγνωρίζει τήν παρθένο Μαρία ὡς Θεοτόκο, αὐτός ἀρνεῖται τήν Θεανθρωπότητα τοῦ Χριστοῦ, αὐτός δέν μπορεῖ νά ὠφεληθεῖ ἀπό τήν ἀνάγνωση τῆς ἁγίας Γραφῆς καί ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο γιατί δέν μᾶς σώζει ἡ ἁγία Γραφή, ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, τόν ὅποιον ἀναγγέλει ἡ ἁγία Γραφή (πρβλ. Ἰω. ε' 39). Στόν χαρακτηρισμό τῆς Μαρίας ὡς Θεοτόκου συνίσταται «ὄλον τό μυστήριον τῆς θείας οικονομίας διότι ἐάν ἡ γεννήσασα εἶναι Θεοτόκος, θά εἶναι Θεός καί ὁ γεννηθεῖς ἐξ αὐτῆς, ὅπως ἐπίσης καί ἄνθρωπος» (Ἰω. Δαμασκ.).

Ἐκεῖνος ὅμως πού θά ἀναγνωρίσει τήν παρθένο Μαρία Θεοτόκο καί θά πιστεῦσει στήν Θεανθρωπότητα τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νά ἀποδώσει στή Μαρία τήν ἀνάλογη τιμή καί νά τήν ἀναγνωρίσει μητέρα Του κατά τήν ἐπιθυμία τοῦ Κυρίου (πρβλ. Ἰω. ιθ' 27). Γι' αὐτό λέμε πῶς ἡ τιμή τῆς Θεοτόκου ἔχει ἄμεση σχέση μέ τήν ὑπόθεση τῆς σωτηρίας μας.

Συμπερασματικά νομίζουμε πῶς στό πρόσωπο τῆς παρθένου Μαρίας ὀλοκλήρη ἡ ἀνθρωπότητα συγκατατέθηκε γιά τή σωτηρία ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ, προκειμένου ὁ ἄνθρωπος νά ἐπιστρέψει στήν κοινωνία μέ τόν Θεό. Ἔτσι ἡ παρθένος Μαρία ἐγινε «ὄργανο» καί «συνεργός» τοῦ Θεοῦ στή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Μέ τή συγκατάθεσή τῆς τήν ἐπεσίασε τό Ἁ-

γιο Πνεῦμα, τὴν ἐξάγγισε καὶ τὴν κατέστησε κατάλληλο δοχεῖο, μέσα στό ὁποῖο δημιουργήθηκε μέ τή σάρκα τῆς ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Μέ αὐτόν τόν τρόπο γεννήθηκε ὄχι θεοφόρος ἄνθρωπος, ἀλλά ἀληθινά Θεός μέ σάρκα.

Ἡ παρθένος Μαρία δέν ἐγέννησε βέβαια τή Θεότητα, ἀλλά τὴν ἀνθρώπινη φύση, πού ὅμως ἀνῆκε στό ἓνα πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί γι' αὐτό τό λόγο εἶναι «μητέρα τοῦ Κυρίου», δηλαδή ἀληθινή Θεοτόκος. Σ' αὐτή τή μοναδική ἀλήθεια στηρίζεται ἄλλωστε ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καί ὅποιος ἀπορρίπτει τὴν πίστη ὅτι ἡ Μαρία εἶναι ἀληθινή Θεοτόκος, ἀρνεῖται τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία.

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ «νέα ρίζα», ἐπειδὴ δέν κατὰγεται ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ Ἀδάμ, ἐγεννήθη «ἄνευ σπορᾶς», ἐκ παρθένου. Ὅμως αὐτό πού ὁ Χριστός χρησιμοποιεῖ, τό θέλει σέ ἀποκλειστική χρήση. Μέ τὴ γέννησή του δέν παραβιάζεται ἡ παρθενία τῆς μητέρας Του καί ἐκείνη μένει παρθένος καί μετὰ τὴ γέννηση, ἔχοντας τόν Ἰησοῦ υἱό μονογενῆ. Ὁ Ἰωσήφ ἦταν «πατέρας» τοῦ Ἰησοῦ «σύμφωνα μέ τόν νόμο» καί οἱ λεγόμενοι «ἀδελφοί» ἦσαν «κατά τόν νόμον» ἀδελφοί.

Ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν Μαρία ὡς Θεοτόκο καί ἀειπάρθενο καί διακηρύττει πῶς στά σπλάγχνα τῆς Παρθένου ἀνακαινίσθηκε ἡ φύση τοῦ ἀνθρώπου καί γίναμε μέτοχοι τῆς Θείας ζωῆς. Ἔτσι ἡ Μαρία εἶναι ἡ «γέφυρα» πού ἔνωσε τὴ γῆ μέ τόν οὐρανό καί τιμᾶται ἀνάλογα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς. Ἐκεῖνος πού πρῶτος ἐτίμησε τὴν παρθένο Μαρία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ

Θεός. Ἡ Μαρία ἐγινε ἡ «κεχαριτωμένη» καί ἡ «εὐλογημένη», ἡ «μητέρα τοῦ Κυρίου», τὴν ὁποία ὀφείλουν νὰ μακαρίζουν «πᾶσαι αἱ γενεαί».

Ἀλλά οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ δέν τοποθετοῦν τὴ Θεοτόκο πάνω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἀλλὰ μέσα σ' αὐτήν. Καί ἡ ἴδια κληρονόμησε τὴν ἄρρωστη φύση καί ἦταν γνήσιο παιδί τοῦ κόσμου, τόν ὁποῖο μέ τὴ συγκατάθεσή της στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ ἐκπροσώπησε. Στά σπλάγχνα τῆς ἐβλάστησε ἡ νέα ρίζα, στήν ὁποία καί ἡ ἴδια ὀφείλει τὴ σωτηρία. Γι' αὐτό καί θεωρεῖται «παναγία» σέ σχέση μέ τὰ ἄλλα δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ καί κορυφαία τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἅγια σάρκα τοῦ Κυρίου ἦταν καί σάρκα τῆς Θεοτόκου καί ὅλοι οἱ χριστιανοὶ πού ἐντασσόμαστε στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ γινόμαστε ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καί ἡ παρθένος Μαρία γίνεται Μητέρα ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας. Βλέπουμε τὴν παρθένο Μαρία ὄχι ἀνεξάρτητα ἀπὸ τόν Χριστό, ἀλλὰ πάντοτε σέ σχέση μέ τό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου, ὡς «μητέρα τοῦ Κυρίου» καί ἡ τιμὴ πού τῆς ἀποδίδουμε, βρῖσκεται πάντοτε σέ σχέση μέ τὴν ὑπόθεση τῆς σωτηρίας μας «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Ἔτσι ἐκεῖνος πού ἀρνεῖται αὐτὴ τὴν τιμὴ, ὄχι μόνο δέν ἀκολουθεῖ τὴν προφητεία τῆς Γραφῆς («μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί»), ἀλλὰ καί ζεῖ στὴν ἐποχὴ τῆς πτώσης, πρὶν ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Σωτήρα. Γιατί τό μυστήριο τῆς σωτηρίας μας ἐκφράζεται μέ τόν ὄρο «Θεοτόκος», συμπλέκεται δηλαδή μέ τὴν τιμὴ πού ἀπορρέει ἀπ' αὐτόν τόν ὄρο καί ἡ ὁποία ἀποδίδεται στό πρόσωπο τῆς παρθένου Μαρίας.

Ραδιοφωνικὲς ἐκπομπές

Ἀπὸ τό Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM, μεταδίδονται οἱ ἐξῆς ἐκπομπές:

1) Ὁρθόδοξη Μαρτυρία καὶ Ζωή. Κάθε Τρίτη 7 - 7.30 μ.μ.

Ἐπιμελεῖται καὶ παρουσιάζει ὁ π. Κυριακὸς Τσουρὸς (Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων).

2) Σεμινάριο Ὁρθόδοξου Πίστewος. Κάθε Τετάρτη 5. - 6 μ.μ.

Παραγωγός: Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου). Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

3) Ἐκκλησία καὶ Αἱρέσεις. Κάθε Παρασκευὴ 5.30 - 6 μ.μ.

Παραγωγός: Π.Ε.Γ., σέ συνεργασία μέ τὴ Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων. Παρουσιάστρια: κ. Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

4) Ὁρθοδοξία καὶ κακοδοξία. Κάθε Πέμπτη 8.30 - 9 μ.μ.

Ἐπιμελεῖται καὶ παρουσιάζει ὁ Ἀρχιμ. π. Δανιὴλ Γούβαλης.

Ἱστοσελίδα τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: www.ecclesia.gr, e-mail: iera-synodos@ecclesia.gr

Ἱστοσελίδα τῆς Π.Ε.Γ.: www.ppu.gr

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΑΙΡΕΣΗ

Ἀρχιμ. Αὐγουστίνου Γ. Μύρου,
Δρ Θεολογίας - Φιλολόγος

Ἡ ἐρμηνεία τῶν Ἀγίων Γραφῶν εἶναι ἀπαραίτητη γιά τόν καθένα πού ἐρχεται σέ ἐπαφή μαζί τους καί ἐπιθυμεῖ νά συλλάβει τό πραγματικό τους μήνυμα. Αὐτό συμβαίνει ἐπειδή οἱ λέξεις, ὅπως καταγράφονται στίς Ἅγιες Γραφές, δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μία σειρά ἀπό σύμβολα, τά ὅποια παριστάνουν συγκεκριμένα πράγματα ἢ συγκεκριμένες πραγματικότητες. Πίσω ἀπό τίς λέξεις, π.χ., γῆ, ἄρτος, φῶς, ἀγάπη, βασιλεία, πατήρ, Βηθλεέμ, ἀσσάριον, σουδάριον, εὐρίσκονται συγκεκριμένα πράγματα. Κανένας σοβαρός ἄνθρωπος, ὅταν διαβάσει ἕνα βιβλίο, δέν ενδιαφέρεται ἀπλῶς γιά τήν ἐξωτερική μορφή τῶν λέξεων, ὅπως αὐτές φθάνουν στό μάτι του, ἀλλά γιά τά πράγματα, πού ἐκεῖνες ἐκφράζουν. «Τίς οὖν οὕτως ἀνόητος ὡς ὀνόματα ζητῶν πραγμάτων ἐρημα», ἐρωτᾷ ὁ ἅγιος Χρυσόστομος¹.

Ἐπειδή ὁμως ὁ ἀνθρώπινος λόγος εἶναι ἀπό τή φύση του ἀτελής² καί ἀδυνατεῖ μέ κάθε του λέξη νά ἐκφράσει τέλεια καί ὀλοκληρωμένα μία συγκεκριμένη πραγματικότητα,³ ἢ ἄλλοτε μέ τήν ἴδια λέξη σημαίνει πολλά πράγματα⁴, ἢ ἀκριβῆς ἀντιστοιχία λέξεων καί πραγματικότητων χρειάζεται κάθε φορά νά προσδιορίζεται. Μέ ἀπλά λόγια, γιά ὀποιοδήποτε κείμενο εἶναι πάντα ἀπαραίτητο αὐτός πού τό διαβάσει συγχρόνως καί νά τό ἐρμηνεύει.

Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἐρμηνεύσει ὀρθώτερα ἕνα κείμενο καί νά προσδιορίσει ἀκριδέστερα τή σχέση

ἀνάμεσα στίς λέξεις καί στά ἀντίστοιχα πράγματα, ὅταν ἔχει τήν ἐμπειρία τῶν πραγμάτων αὐτῶν. Ὅταν δηλαδή ὁ ἴδιος περπάτησε ἐπάνω στή γῆ, ὅταν ἔφαγε τό ψωμί, ὅταν λούστηκε μέσα στό φῶς τοῦ ἡλίου, ὅταν γεύθηκε ἀπλόχειρα τήν ἀγάπη, ὅταν γνώρισε τόν πατέρα του, ὅταν ἔζησε σ' ἕνα βασίλειο τοῦ κόσμου καί ὅταν ἐπισκέφθηκε τή Βηθλεέμ, τότε μπορεῖ μέ μεγαλύτερη βεβαιότητα νά ἀντιλαμβάνεται τά πράγματα πού ἐκφράζουν ἀντίστοιχα οἱ παραπάνω λέξεις-σύμβολα. Ὅταν ὁμως τά πράγματα εἶναι ἄγνωστα στήν ἐμπειρία του, ὅπως π.χ. τό ἀσσάριον ἢ τό σουδάριον γιά τόν κοινό ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας, τότε καταφεύγει συνήθως σέ ἄλλες γνωστές του ἐμπειρίες, πού τίς θεωρεῖ παρόμοιες, ἀλλά ἐδῶ ὑπάρχει φανερός ὁ κίνδυνος νά παραποιήσει τήν ἀλήθεια. Πιά νά μήν ἀστοχήσει εἶναι ἀπαραίτητο τότε νά ἐμπιστευθεῖ ἐκείνους πού ἔχουν τήν ἐμπειρία.

Ἐάν ἡ ἐμπειρία αὐτή χρειάζεται γιά τήν ἐρμηνεία κάθε κειμένου, πολύ περισσότερο εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ἐρμηνεία τῶν Ἀγίων Γραφῶν. Αὐτή τήν ἀλήθεια τήν εἶχε ἐπισημάνει μέ σαφήνεια ὁ ἅγιος Ἰάριος, ἐπίσκοπος Πικταβίου (4^{ος} μ.Χ. αἰ.), ὁ ὁποῖος ἔγραψε ὅτι «ἡ Ἅγια Γραφή δέν εὐρίσκεται στήν ἀνάγνωσι, ἀλλά στήν κατανόησι»⁵. Καί αὐτό συμβαίνει, διότι στίς Ἅγιες Γραφές, ἐκτός ἀπό τίς ἐγκόσμιες καί αἰσθητές πραγματικότητες, ἀναφέρονται καί ἄλλες, θεῖες καί πνευματικές, ὅπως εἶναι ὁ Θεός, τό πνεῦμα, ἡ χάρις, ὁ ἀγιασμός, ὁ παράδεισος, ἡ κόλασις. Ὁ θνητός ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νά τίς γνωρίσει μέ μόνες τίς αἰσθήσεις του. Γιά νά ἐρμηνεύσει, ὁμως, τά παραπάνω γλωσσικά σύμβολα καί νά τά συνδέσει μέ τίς ἀντίστοιχες πραγματικότητες εἶναι ἀπαραίτητο νά ἔχει τήν ἐμπειρία τους ἢ τοῦλάχιστον νά ἀποδεχθεῖ τήν ἐμπειρία ἐκείνων πού τήν ἔχουν, δηλαδή τῶν ἁγίων. Πράγματι οἱ ἅγιοι ἦσαν αὐτοί οἱ ὅποιοι «ὡς ἤδη πρό ὀφθαλμῶν κείμενα κατοπτέοντες τά πράγματα, οὕτως ἅπαντα διελέγοντο»⁶. Κλασικό παράδειγμα ἀποτελεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος κατὰ τόν ἅγιο Χρυσόστομο, «ἐντεῦθεν ἤδη τῶν ἐκεῖ γεγευμένος ἦν»⁷.

5. De Trinitate 3· PL 10, 52· «Scriptura est non in legendo sed in intellegendo».

6. Ἄγ. Χρυσόστομος, *Εἰς τήν Γένεσιν* 10, 4· PG 53, 85.

7. Τοῦ ἰδίου, *Εἰς Ἐφεσίους* 2, 2· PG 62, 19.

1. *Εἰς τοὺς Ψαλμοὺς* 4, 6· PG 55, 48.

2. Βλ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, *Λόγος Θεολογικός* 5, 14· PG 36, 189, «Φύσει μὲν γάρ ἅπας λόγος σαθρός καί εὐκίνητος, διά τόν ἀντιμαχόμενον λόγον ἐλευθερίαν οὖν ἔχων. Ὁ δὲ περὶ τοῦ Θεοῦ λόγος τοσοῦτω μᾶλλον ὅσω μείζον τό ὑποκείμενον καί ὁ ζῆλος πλείω καί ὁ κίνδυνος χαλεπώτερος».

3. Βλ. Ἰω. Χρυσόστομος, *Ὅτε τῆς Ἐκκλησίας ἔξω εὐρεθεῖς Εὐτρόπιος*, 10· PG 52, 409, «Ἡθέλησεν οὖν δεῖξαι τήν λαμπρότητα αὐτοῦ ὁ εὐαγγελιστής, καί λέγει, Ἐλαμψε. Πῶς ἔλαμψεν; εἰπέ μοι. Σφοδρῶς. Καί πῶς λέγεις, Ὡς ὁ ἥλιος... Διότι οὖν ἔχω ἄλλο ἄστρον φαιδρότερον. Καί λευκός ἦν ὡς χιών. Διατί Ὡς χιών; Διότι οὐκ ἔχω ἄλλην ὕλην λευκότεραν... Ταῦτα εἶπον ἵνα μή τῇ εὐτελείᾳ τῆς λέξεως ἐναπομείνησ».

4. Βλ. Ἰω. Χρυσόστομος, *Εἰς Ρωμαίους* 15, 3· PG 60, 544, «Εἰ γάρ καί εὐαρίθμητα τά εἰρημένα, ἀλλά μυρίουσ ἔχει ὀρθοθούς ἐκάστη λέξις. Ὅταν γάρ εἴπῃ θλίψιν καί δεσποτήρια λέγει καί δεσμά καί σκυφαντίας καί ἐξορίας καί τάς ἄλλας ταλαιπωρίας ἀπάσας ἐνὶ ῥήματι πέλαγος κινδύνων διατρέχων ἄπειρον καί πάντα ἀπλῶς τά ἀνθρώποις δεινά διά μιᾶς ἐμφαίνων λέξεως».

Τὴν ἐμπειρία τῶν θείων καὶ πνευματικῶν πραγματικότητων, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἴδιους τοὺς ἀγίους, δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ἔχει κανεὶς παρὰ μόνον εὐρισκόμενος μέσα στὴν μία, ἀγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία⁸, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ «χῶρος» στὸν ὁποῖο σίγουρα ἀποκαλύπτεται ὁ Θεὸς καὶ προσφέρει τὴν ἀγιαστικὴν του χάρη. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στὸ ὁποῖο εἶναι ἀδιάλειπτα παρῶν ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ὡς ἡ ἀναπόσπαστη Κεφαλὴ του. «Ὅλες οἱ γνήσιες πνευματικὲς ἐμπειρίες ἀποκτῶνται κοντὰ στὸ Χριστό, διότι «ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατά καὶ τὰ ἀόρατα»⁹. «Ὅσοι βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ὅπως οἱ ποικίλοι αἰρετικοί, εἶναι ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὸν Χριστό καὶ τελείως ἄγευστοι τῶν πνευματικῶν πραγματικότητων, πού ἔχουν σχέση μὲ τοὺς ἀγίους¹⁰ καὶ ἀναφέρονται στίς Ἅγιες Γραφές. Παραμένουν δὲ καὶ ἀδοήθητοι οἱ αἰρετικοί, ἐπειδὴ ἔχουν ἀρνηθῆ ἢ τοὐλάχιστον ἔχουν παραποιήσει κατὰ τὰ μέτρα τοὺς τοὺς ἀγίους¹¹, αὐτοὺς πού ἔχουν ἀποκτήσει τὴν ἀνάλογη ἐμπειρία. Ἐπομένως, χωρὶς τίς προϋποθέσεις αὐτές ἀδυνατοῦν νὰ ἀντιστοιχήσουν τὰ γλωσσικά σύμβολα, τίς ἀγιογραφικὲς λέξεις καὶ ἐκφράσεις, μὲ τίς πραγματικότητες πού αὐτὰ ἐκφράζουν, καὶ γι' αὐτὸ ἀποτυγχάνουν νὰ φθάσουν στὴν ὀρθὴ ἐρμηνεία τῶν θείων Γραφῶν. Ὅπως εὐστοχα παρατηρεῖ πάλι ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, ἀπευθυνόμενος στὸν ἀποξενωμένο ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ ἄνθρωπο, «Οὐ μετέχεις τῶν πραγμάτων, διὰ τοῦτο καὶ τῶν ρημάτων ἐκπίπτεις»¹². Καὶ ὁ μακαριστὸς π. Γεώργιος Φλορόφσκυ σημειώνει χαρακτηριστικά: «Ἡ Ἅγία Γραφή ἀνήκει στὴν Ἐκκλησία καὶ ἐρμηνεύεται μέσα στὸ φυσικὸ της περιβάλλον. Οἱ αἰρετικοί, πού

8. Γ. Φλορόφσκυ, Ἅγία Γραφή, Ἐκκλησία, Παράδοσις, σ. 22, «Ἡ ἀποκάλυψη διατηρεῖται μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ἐπομένως ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ κατάλληλος καὶ πρῶτιστος ἐρμηνευτὴς τῆς ἀποκάλυψης. Αὐτὴ προφυλάσσεται καὶ ἐνισχύεται μὲ τίς γραπτὲς λέξεις. Προφυλάσσεται, ἀλλὰ δὲν ἐξαντλεῖται. Οἱ ἀνθρώπινες λέξεις δὲν εἶναι παρὰ σύμβολα».

9. Κολ. 1, 16.

10. Ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος, ἐπίσκοπος Κύπρου, ἀντικρούοντας τὴν πλανημένη ἐρμηνεία τοῦ αἰρετικοῦ Ἀετίου γιὰ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, χρησιμοποιοῖ ὡς κύριο ἐπιχείρημα τὴν ἀποξένωση τοῦ Ἀετίου ἀπὸ τοὺς ἀγίους τῆς Ἐκκλησίας. Βλ. Κατὰ αἰρέσεων, βιβλίον 3, τόμος 1, Ἀετίου κεφάλαιον Β' PG 42, 565 B, «Καὶ τίς σοι ἐστὶ χρεία τῆς πρὸς σέ λαλιᾶς, ὅποτε παντάπασιν ἀλλότριος χριστιανῶν ὑπάρχεις, προφητῶν τε καὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων τε καὶ πάντων τῶν ἁγίων».

11. Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ Προτεστάντες ὄλων τῶν ἀποχρώσεων ἔχουν τελείως ἀπαρνηθεῖ τοὺς ἀγίους. Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ ἐπίσης τοὺς ἔχουν οἰκτρά παραποιήσει τόσο μὲ τὸν θησαυρὸ τῶν ἀξιωμασιῶν, ὅσο καὶ μὲ τὴ βιομηχανικὴ παραγωγή θεομοθετημένων καὶ ὄχι θεομιμένων ἁγίων.

12. Εἰς Ἐφεσίους 2, 2' PG 62, 19.

βρίσκονται ἐκτὸς Ἐκκλησίας δὲν μποροῦν νὰ μποῦν στὸν νοῦ τῶν Γραφῶν»¹³.

Εἶναι φανερό ὅτι οἱ αἰρετικοί δὲν μποροῦν νὰ ἐρμηνεύσουν ὀρθὰ τίς Ἅγιες Γραφές, ἀκριδῶς ἐπειδὴ, ἀντὶ γιὰ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας, αὐτοὶ ἔχουν τὴν ἐμπειρία τοῦ κόσμου, μέσα στὸν ὁποῖο ζοῦν, ἢ τῆς αἰρετικῆς Ὀμάδος, στὴν ὁποία ἀνήκουν. Ἐνδεικτικὰ θὰ ἀναφέρω στὴ συνέχεια δύο χαρακτηριστικὰ παραδείγματα. Τὸ πρῶτο: «Ὅταν οἱ αἰρετικοὶ συναντοῦν στίς Ἅγιες Γραφές τὴ λέξη «ἐκκλησία», δὲν τὴν κατανοοῦν ὡς τὸ θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ὡς μία ἀνθρώπινη Ὀργάνωση, ἔστω καὶ ἐάν τὴν ἀποκαλοῦν «θεῖον Καθίδρυμα». Αὐτὸ ἰσχύει τόσο γιὰ τοὺς Προτεστάντες, ὅσο καὶ γιὰ τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς. Οἱ πρῶτοι ὁμιλοῦν γιὰ τὴν «ἀόρατη ἐκκλησία», ἢ ὁποία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ «μία χαλαρὴ ἐταιρεία ὄλων ἐκείνων πού ὀνομάζονται τοὺς ἐαυτοὺς τοὺς χριστιανούς»¹⁴. Οἱ δεῦτεροι ἐφαρμόζουν ἓνα συγκεντρωτικὸ καὶ ἀπολυταρχικὸ τρόπο διοίκησης, πού ἐκφράζεται μὲ τὰ αὐθαίρετα δόγματα τοῦ πρωτείου καὶ τοῦ ἀλαθήτου καὶ εἶναι τελείως ξένο πρὸς ἐκεῖνο τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας¹⁵. Σέ τελικὴ ἀνάλυση βλέπει κανεὶς νὰ ἀντιγράφονται τὰ κοσμικὰ πρότυπα τῶν προοδευτικῶν ἀπὸ τοὺς μὲν καὶ τῶν συντηρητικῶν ἀπὸ τοὺς δέ, καὶ νὰ ἐφαρμόζονται αὐτὰ στὴ διοίκηση τῶν λεγομένων ἐκκλησιῶν τους.

Τὸ χάσμα ἀνάμεσα στίς δύο ἐκδοχές, αὐτὴν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἐκείνην τῆς αἰρέσεως, εἶναι ἀσύλληπτο, διότι, σύμφωνα μὲ τὴν πρώτη, θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ἐνῶ μὲ τὴ δεύτερη οἱ φθαρτοὶ καὶ θνητοὶ ἄνθρωποι τῆς πτώσεως. Αὐτὴ ἡ ἐρμηνεία ἐκφράζει καθαρὰ τὴν ἐμπειρία τοῦ κόσμου, ὅπου ὅλες οἱ Ὀργανώσεις ἔχουν δομὴ ἀνθρωποκεντρικὴ, ἐνῶ ἡ δομὴ τῆς μιᾶς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἔχει δομὴ θεανθρωποκεντρικὴ.

Τὸ δεύτερο παράδειγμα: Ξεκινώντας ἀπὸ αὐτές τίς ἴδιες κοσμικὲς καὶ αἰρετικὲς προϋποθέσεις ἀδυνατοῦν ἐπίσης οἱ αἰρετικοὶ νὰ ἀντιληφθοῦν τί πράγματι ἦταν «οἱ προϊστάμενοι» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Θεσσαλονίκης (Α' Θεσ. 5, 12). Οἱ μὲν Προτεστάντες δὲν μποροῦν νὰ δεχθοῦν ὅτι ἦσαν ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι προϊῶταντο στὴν τέλεση τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας

13. Γ. Φλορόφσκυ, ἔνθ' ἀνωτέρω.

14. Frank Schaeffer (πρῶην εὐαγγελικοῦ προτεστάντη), Χορεύοντας Μόνος (ἐκδ. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ, Κοζάνη 2000), σ. 194.

15. Ὁ ἱστορικός Εὐσέβιος διασώζει τὴ διαφωνία πολλῶν ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἐπίσκοπο τῆς Ρώμης Βίττωρα γύρω στὸ 180 μ.Χ. καὶ τὴν ὑποταγὴ του στὴ γνώμη τῶν πολλῶν (Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία 5, 24' PG 20, 497-500).

«Θ' ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!!»

κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου,
Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ὁ ἱερός Ἀγούστίνος εἶπε ἀπευθυνόμενος στόν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς: «Νά μή λατρεύεις τό θεό πού ἐσύ δημιούργησες, ἀλλά τό Θεό πού δημιούργησε ἐσένα». Αὐτή ἡ σοφή καί ἁγία ρήση δέν ἰσχύει γιά τή «φιλοσοφία» καί «κοσμοθεωρία» τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων πάσης προέλευσης καί ὀνοματολογίας. Ὅλες οἱ ομάδες «χειραγώγησες τοῦ νοῦ» τῶν ὀπαδῶν τους δημιουργοῦν ἕνα θεό δικό τους, πού εἶναι συνήθως ὁ ἰδρυτής τους.

Ἀφορμή γιά νά ἐκθέσουμε κάποιες σκόρπιες σκέψεις στό ἄρθρο μας αὐτό, μᾶς ἔδωσε ἕνα διαφημιστικό κείμενο πού «μοιράστηκε» τόν τελευταῖο καιρό σέ ἀνύποπτους πολίτες τῶν Ἀθηνῶν (ἴσως καί ἄλλοῦ) καί κατέκλεισε τούς ὑλοπίνακες τῶν αὐτοκινήτων, τά γραμματοκιβώτια τῶν κατοικιῶν καί πολλούς κοινόχρηστους χώρους. Προέρχεται τό φυλλάδιο αὐτό ἀπό τήν αὐτοαποκαλούμενη «θρησκευτική Φιλοσοφία (;)» τῆς Σαηεντολογίας καί ἀπευθύνεται στόν «ἀγαπητό ἀναγνώστη», λέγοντάς του, ὅτι ἡ ὀργάνωση «ἀναζητεῖ ἀξιόλογα ἄτομα» γιά νά γίνουν μέλη τοῦ προσωπικοῦ της καί νά συμβάλουν

στό σκοπό της πού εἶναι «νά κάνει ἕναν κόσμο καλύτερο». Καί γιά νά μήν ξεχνοῦμε ποιός εἶναι ὁ «θεός» πού «ἐπαγγέλλεται» τήν «ἀλλαγὴ» τοῦ κόσμου, ὁ «δημιουργός» δηλαδή τοῦ νέου κόσμου, παρατίθεται στό διαφημιστικό-πρόσκληση, κείμενο τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Σαηεντολογίας Λ. Ρόν Χάμπαρντ πού λέγει τά ἑξῆς: «Ζοῦμε σ' ἕναν κόσμο ὁ ὁποῖος ἔχει ἀπελπιστικά ἀνάγκη λίγη τάξη. Δέν ἀποτελεῖ παρέκκλιση ἀπό τήν πλευρά μας τό ὅτι λέμε πῶς μερικά πράγματα πρέπει ν' ἀλλάξουν. Στήν πραγματικότητα σπανίως σᾶς λέω ὅτι τά πράγματα πρέπει ν' ἀλλάξουν ἀπλῶς σᾶς λέω ὅτι πρέπει νά δημιουργηθεῖ ἕνας κόσμος. Δέν ὑποθέτω κἂν ὅτι ὑπάρχει ἕνας κόσμος. Ὑπολογίζω πῶς αὐτός ἐδῶ εἶναι στά τελευταῖα του καί πῶς καλά θά εἶναι νά βάλει κάποιος ἕναν ἄλλο στή θέση του (!). Τό πῶς ἀκριδῶς θά κινηθοῦμε γιά νά κατορθώσουμε κάτι τέτοιο, ἐξαρτᾶται ἀπό ἴσενά καί ἀπό ἴμένα... ».

Βέβαια εἶναι γνωστό τό πῶς κινοῦνται γιά ν' ἀλλάξουν τόν κόσμο τά διεθνή ἐπιτελεῖα τῆς ὀργάνωσης. Οἱ πρωτοβουλίες γονέων τῶν Δυτικῶν χωρῶν

Εὐχαριστίας, καί γι' αὐτό τούς θεωροῦν ὡς ἀπλούς διοικητικούς προϋσταμένους ἢ ἡγέτες μᾶς πρῶτης χριστιανικῆς κοινότητος, ὅπως ἦταν γι' αὐτούς ἡ Ἐκκλησία τῆς Θεσσαλονίκης. Ξεχνοῦν ὅμως πολύ εύκολα ὅτι Ἐκκλησία χωρίς Θεία Εὐχαριστία δέν ὑπάρχει, καθώς ἐπίσης καί χωρίς λειτουργούς - ἱερεῖς, πού τήν τελοῦν, ὅπως γίνεται ὀλοφάνερο ἀπό αὐτά τά βιβλικά κείμενα¹⁶. Παρ' ὅλα αὐτά οἱ ἴδιοι ἀδυνατοῦν νά ἰδοῦν τήν πραγματικότητα, ἐπειδή ἡ δική τους ἐμπειρία, πού ἀπέκτησαν μέσα στήν αἰρετική Ὀμάδα, εἶναι ἡ ἐμπειρία ἑνός ποιμένα μέ καθοδηγητικό ἀπλῶς ρόλο καί ὄχι πρωτίστως μέ τήν εὐθύνη τῆς ἐιδικῆς ἱερωσύνης, γιά τήν τέλεση τῶν Μυστηρίων. Οἱ Ρωμαιοκαθολικοί ἀπό τό ἄλλο μέρος, ὅσοι δέν ἔχουν παρασυρθεῖ στήν ἔρευνά τους ἀπό τούς Προτεστάντες δέχονται μέν τούς προϋσταμένους ὡς ἱε-

ρεῖς, ἀλλά ὑπερτονίζουν τόσο πολύ τά διοικητικά τους καθήκοντα καί τούς ἐξομοιώνουν στήν πράξη μέ τούς κοσμικούς ἄρχοντες, ὥστε αὐτομάτως ὑποβαθμίζουν τήν ἱερωσύνη τους. Οἱ παραπάνω θέσεις ἀντικατοπτρίζονται καθαρά στό δίλημμα πού θέτουν καί οἱ δύο: Ποιοί προηγοῦνται, οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ διάδοχοί τους ἢ ἡ Ἐκκλησία; Καί οἱ μέν Ρωμαιοκαθολικοί θεωροῦν πρώτους τούς ἀποστόλους¹⁷, οἱ δέ Προτεστάντες πρώτη τήν Ἐκκλησία¹⁸. Γιά τούς Ὀρθοδόξους δέν τίθεται κἂν τό δίλημμα διότι οἱ ἀπόστολοι θεωροῦνται ὀργανικά ἐνταγμένοι στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τά νεῦρα καί οἱ ἀρτηρίες στό ἀνθρώπινο σῶμα.

17. Βλ. σχετικά, Μ. L. Held, "Apostle", *New Catholic Encyclopedia*, «Οἱ Ἀπόστολοι δέν ἔλαβαν τήν ἀποστολή τους ἀπό τήν ἐκκλησία (Γαλ. 1, 1), καί ἐπομένως εὐρίσκονται ὑπεράνω τῆς ἐκκλησίας καί δέν ὑπόκεινται στήν ἐξουσία της».

18. Βλ. σχετικά, E. Michaud, "L' Ecclesiologie de St. Jean Chrysostome", *Revue Internationale de Theologie* 11 (1903) 501, «Ἡ ἐκκλησία εἶναι ἐπάνω ἀπό τούς Ἀποστόλους».

16. Βλ. Πραξ. 2, 46, & Α' Κορ. 11, 23-28. Ἐπίσης, Ἀγούστίνου Μύρου, *Ποιοί εἶναι οἱ Προϋστάμενοι τοῦ Α' Θεο. 5, 12*. Ἀνάτυπον ἀπό ΕΕΘΣΠΘ (νέα σειρά), τ. 8 (2002), σ. 237-256.

ἔχουν ἐπανελημμένα καταγείλει τίς μεθοδεύσεις, τίς τεχνικές καί τήν ἀντίστροφη ἠθική τῆς Σαηεντολογίας. Καί στή χώρα μας ἔχουμε πάρει κάποια γεύση τῶν δραστηριοτήτων τῆς ὀργάνωσης αὐτῆς, διά τοῦ Κ.Ε.Φ.Ε., ἀπό τή δικαστική ἔρευνα τοῦ Ἰωάννου Ἀγγελῆ καί τίς ἀποφάσεις τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων. Περισσότερα ὅμως μπορεῖ κανεῖς νά πληροφορηθεῖ ἀπό τά βιβλία τοῦ ἀειμνήστου πατρός Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου καί κυρίως ἀπό το μνημειῶδες σύγγραμμά του «Νεοφανεῖς Αἰρέσεις, Καταστροφικές Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ὅπου διεξοδικά ἀναλύει ὁ μακαριστός πατήρ τή δομή, τούς σκοπούς καί τίς μεθοδεύσεις τῆς πολυεθνικῆς ὀργάνωσης τῆς Σαηεντολογίας γιά τήν «ἀλλαγὴ τοῦ κόσμου». Ἀναφέρει στό κεφάλαιο: «Συνταγή» (σελ. 106-107) ὅτι ἡ κίνηση ὑποστηρίζει πῶς οἱ Σαηεντολόγοι σάν ομάδα, μποροῦν ν' ἀντιμετωπίσουν τήν «κατάσταση Γῆ» καί νά κατορθώσουν νά δημιουργήσουν ἕναν καθαρὸ πλανήτη καί ἕνα νέο πολιτισμό. Στή συνέχεια ἀποκαλύπτει ὅλες τίς μεθοδεύσεις πού χρησιμοποιεῖ ἡ ὀργάνωση γιά νά ἐπιτύχει τόν "καθαρισμὸ τοῦ πλανήτη". Δέν εἶναι δυνατόν ν' ἀναφέρουμε στό ἄρθρο μας αὐτὸ ὅλα ὅσα ἀποκαλύπτει ὁ πατήρ Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος γιά τήν «πολιτικὴ ἀπαίτηση» τῆς Σαηεντόλοτζυ, γιά τή «Νέα ἠθική» καί τίς συνέπειες ἀπὸ τήν ἐπικράτησή της γιά τήν «τεχνολογία» της προκειμένου νά ἐπιβάλλει τήν «ιδεολογία» της κ.λ.π., κ.λ.π. Συνιστοῦμε ὀλοθέρμα τῆ μελέτη αὐτοῦ τοῦ βιβλίου ἀπὸ τούς νέους μας καί τούς γονεῖς τους προκειμένου νά πληροφορηθοῦν σχετικά μέ τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις, ὅποτε θά εἶναι σέ θέση ν' ἀντιμετωπίσουν τόν ὁποιοδήποτε προσηλυτιστὴ τους καί ν' ἀποφασίσουν ἐλεύθερα γιά τήν ἔνταξη ἢ μὴ στήν ὅποια αἴρεση τούς καλεῖ διά τοῦ προσηλυτιστοῦ της.

Ἀναφέραμε μία ομάδα πού «εὐαγγελίζεται» τόν καθαρισμὸ τοῦ πλανήτη, τῆ δημιουργία νέου κόσμου καί νέου πολιτισμοῦ, πού ὅπως λέγει ὁ πατήρ Ἀντώνιος: «τὸ "μυστικὸ" τῆς ἴδρυσης τοῦ παραδείσου πάνω στή γῆ εἶναι κατὰ τὴ Σαηεντόλοτζυ μόνο ἕνα: ἡ ἐξουδετέρωση τῶν ἐναντίων της κριτικῶν (δηλ. ὄλων τῶν ἐναντίων της) καί ἡ ἀνάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τούς σαηεντολόγους. Ἄν οἱ ἐναντίοι ἐξουδετερωθοῦν, ἂν παραδοθεῖ ἡ ἐξουσία στίς «κοινωνικές προσωπικότητες» (δηλ. στοὺς σαηεντολόγους) τότε ὅλα τὰ προβλήματα καί ἡ πρόοδος θά εἶναι δυνατὴ γιά ὅλους». Καί καταλήγει ὁ ἅγιος πατήρ: «Οἱ θεοὶ αὐτὲς ἐπιβεβαιώνουν τὸ φασισμό τῆς ὀργάνωσης. Ὁ Χάμπαρντ ἀνακάλυψε τὸ μοναδικὸ δρόμο γιά τὴ σωτηρία τοῦ πλανήτη. Αὐτὸς ὁ δρόμος συνίσταται στίς τεχνικές τῆς Σαηεντόλοτζυ καί στήν ἐπιδίωξη τῆς

Σαηεντόλοτζυ. Ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς Σαηεντόλοτζυ σ' ὀλόκληρον τὸν πλανήτη».

Ἐπὶ τοῦ ὅτι ἔχουμε νὰ πούμε τὸ σύνολο τῶν σεκτῶν πού ἔχουν θέσει στόχο τους τὴν ἀλλαγὴ τοῦ κόσμου μέσω τῶν τεχνικῶν τους καί τῆς κυριαρχίας τους. Ἡ κίνηση Ἀνάτα Μάργκα π.χ. κηρύττει ὅτι τώρα εἶναι ἡ τελευταία εὐκαιρία τοῦ πλανήτη μας. Μόνο «μέ τὸ μετασχηματισμὸ τῆς συναισθησεως-συνειδήσεως (;) μπορεῖ νά ἔλθει μιά "νέα ἐποχὴ", μιά "νέα γενεὰ ἀνδρῶν καί γυναικῶν". Οἱ "ἐπαναστάτες τοῦ πνεύματος" εἶναι ἡ τελευταία εὐκαιρία τοῦ πλανήτη μας».

Ἡ ὀργάνωση «Χάρε Κρίσινα» θέλει νά ἐπιβάλλει μιά ταξικὴ κοινωνία, τὸ σύστημα τῶν καστῶν πού κατὰ τὴ διδαχὴ τοῦ Πραμπουπάντα ἔχει θεϊκὴ προέλευση. Οἱ ὀπαδοὶ καταλήγουν σέ ἀπόλυτη ἐξάρτηση καί ἡ ὀργάνωση δέν τὸ ἀρνεῖται αὐτό: «Κηρύττουμε τὴ σκλαβιά, τὴ θεϊκὴ σκλαβιά... Ὅ,τιδήποτε, λέγει ὁ γκουρού, τὸ ἐκτελοῦμε γιατί εἶναι τέλειος (!). Τὸ νά εἶναι κανεῖς σκλάβος τῆς τελειότητας σημαίνει νά ζεῖ ἐκστατικά».

Τὴ δημιουργία ἑνὸς νέου κόσμου ἐπαγγέλλονται καί πολλές ὀνομαζόμενες θρησκευτικὲς αἰρέσεις, ὅπως π.χ. ἡ ἑταιρεία «Σκοπία» καί πολλές νεο-προτεσταντικὲς καί νεο-πεντηκοστιανὲς ομάδες καί παρθρησκευτικὲς ὀργανώσεις.

Τώρα τελευταία οἱ πολῖτες βρίσκουν στὰ γραμματοκιβώτιά τους ἐπιστολὲς τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωῶ» μέ τὸ ἴδιο περιεχόμενο περίπου ὅλες, ὅπως: «Ἐπικοινωνῶ μαζί σας, μέσω αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς, ἐπειδὴ γίνεται ὄλο καί πιὸ δύσκολο νά βροῦμε τοὺς ἀνθρώπους στὰ σπίτια τους». (Ἴδου τὸ πρόβλημα. Ἡ ἀπουσία τῶν ἐνοίκων δυσκολεύει τὸ «ἀπὸ σπίτι σέ σπίτι» ἔργο τῶν ἐξηρητημένων ἀπὸ τὴν ὀργάνωση ὀπαδῶν της. Καί μετὰ λένε κάποιοι ἰθύνοντες κήρυκες τῆς «ἀνεκτικῆς κοινωνίας», ὅτι δέν γίνεται στήν Ἑλλάδα προσηλυτισμός. Αὐτὴ ὅμως ἡ «ἀπὸ σπίτι σέ σπίτι» ἐνόχληση θεωρεῖται στήν Ἑλβετία π.χ. «διατάραξη τῆς θρησκευτικῆς εἰρήνης τῶν πολιτῶν» καί ἀπαγορεύεται ἀπολύτως). Μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν παρένθεση συνεχίζουμε μέ τὸ κείμενιο τῆς ἐπιστολῆς: «θὰ συμφωνεῖτε ὅτι ζοῦμε σ' ἕναν κόσμο πού ἔχει πολλὰ προβλήματα καί πολὺ λίγες ἀπαντήσεις (ἀναφέρει ἡ ἐπιστολὴ τὰ ὑπαρκτὰ ὄντως προβλήματα, ὅπως ὁ ὑποσιτισμὸς ἀνθρώπων, ἡ χρῆση ναρκωτικῶν, ἡ βία, ἡ αἰμομιξία, τὸ ἐγκλημα, ἡ δηλητηρίαση τοῦ ἀέρα καί τοῦ νεροῦ κ.λ.π.). Πιστεύετε (τονίζει) ὅτι θὰ λυθοῦν ποτέ προβλήματα ὅπως αὐτά; Καί ἀφοῦ ἀναφέρει κάποια πράγματα ἢ ὀπαδὸς τῆς ὀργάνωσης Νάκου Κλαίρη, ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, καταλήγει:

«περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τόν ειρηνικό κόσμο μπορείτε να βρείτε στο φυλλάδιο που σ'αξ έσωκλείω. Άν πάλι θέλετε να επικοινωνήσετε μαζί μας μή διαστάσετε (Τ.Θ. τάδε)».

Τό φυλλάδιο που έσωκλείει «Ζωή σ'έναν ειρηνικό Νέο Κόσμο» έχει μιá μεγάλη ειδυλλιακή εικόνα, όπου όλα τά πρόσωπα χαμογελοῦν πανευτυχῆ, τά παιδιά παίζουν με τά λιοντάρια και τίς άρκοῦδες και ἡ φύση όλη χαμογελάει κι αυτή. Οὔτε μεγαλοπόλεις υπάρχουν, ούτε τεχνικά έργα, ούτε υποδομές. Λουλούδια φροῦτα, γάργαρα νερά και πρόσωπα νέα και δυναμικά. Κάτι που θά τό επιθυμοῦσε κάθε άνθρωπος, αλλά που εἶναι μιá άπλουστευμένη λαϊκίστικη παρουσίαση. Τά ίδια περίπου με τήν έπιστολή αναφέρει και τό κείμενο τοῦ φυλλαδίου. Μόνο που όλα αυτά τά «προβλήματα» λησμονοῦνται όταν με τήν «έπίσκεψη», «έπανεπίσκεψη» και «οίκιακή μελέτη» εισέρχεται τό άτομο που άτυχῶς «έπιασε» συζήτηση με τά όργανα τῆς εταιρείας (χωρίς να τό άντιληφθεῖ) σέ διαδικασία μεθόδευσης έλέγχου τῆς σκέψης του. Ἡ εταιρεία «Σκοπία» δέν επιθυμεί ν'άποκτήσει άπλῶς νέους όπαδούς. Θέλει άπόλυτα έξηρημένα άτομα, ικανά να εκτελέσουν οποιαδήποτε έντολή τῆς. Με τόν καιρό ἡ προσωπική σκέψη και κρίση σέ θέματα που έχει πάρει θέση ἡ εταιρεία, λογίζεται «τάση άτελῶν ανθρώπων», δηλαδή ατόμων που εἶναι άνώριμα πνευματικά. Ἡ τάση αυτή έμποδίζει τήν πνευματική πρόοδο, λέγει ἡ «Σκοπία» γι' αυτό και άπαγορεύεται.

Ἄλλά... Ὑπάρχει άγαπητοί αναγνώστες, τό «άλλά» ἡ μάλλον πολλά «άλλά», «όμως» και «δηλαδή».

Όλες οἱ κινήσεις, όλες οἱ οργανώσεις έκμεταλλεύονται τίς ύπαρξιακές άνησυχίες τῶν νεαρῶν κυρίως ατόμων και τήν έμφυτη έπιθυμία τους να ζήσουν σ'έναν κόσμο ειρηνικό, χωρίς προβλήματα και δυσκολίες. Και όταν κάποιος τούς καλεῖ να συμβάλουν στήν δημιουργία νέου ειρηνικοῦ κόσμου έντάσσονται υπό τάς διαταγές τοῦ «Μεσοσία» και δουλεύουν με φανατισμό σ' όλα τά προγράμματα τῆς ομάδας. Ὅμως οἱ θεμιτές έπιθυμίες τῶν νέων δέν ικανοποιοῦνται στίς οργανώσεις αυτές. Παρατηροῦν, όσοι δέν έχουν ύποστει πλήρη διανοητικό χειρισμό, μιá διπλοπροσωπία, μιá κραυγαλέα αντίθεση μεταξύ τῶν ύποσχέσεων ἡ επαγγελιῶν και τῆς πραγματικότητας. Ὁ «Μεσοσίας» εγείρει άπόλυτη άπαίτηση πάνω τους. Ἡ ζωή τῆς ομάδας, οἱ σκοποῖ τῆς, ἡ ιδεολογία τῆς, γίνονται ύποχρεωτικός τρόπος ζωῆς. Ὅταν κανείς ένταχθεῖ σέ μιá τέτοια ομάδα, δηλαδή όταν κλείσει πίσω του ἡ πόρτα τοῦ «παραδείσου», ακολουθεῖ ἡ σκληρή πραγματικότητα. Ἀποκόπτεται τό άτομο από

τήν οικογένειά, τό περιβάλλον του, τό σχολεῖο του, τήν εργασία του. Προσφέρει όλόκληρη τήν ιδιωτική του περιουσία και παραδίδεται όλόκληρωτικά, δουλεύοντας σκληρά γιά τήν έπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς κίνησης. Βαθμιαία αλλοιώνεται ἡ προσωπικότητά του και ἡ έξάρτηση γίνεται τόσο δυνατή, τά ψυχοναρκωτικά δροῦν με τόση ένταση, ώστε αν δέν εἶναι άδύνατη, εἶναι όμως πολύ δύσκολη ἡ άπεξάρτηση τῶν νέων από τίς «ιδέες», που έχουν έμφυτευτεῖ στο μυαλό τους κατά τή διαδικασία ένταξῆς τους στους όπαδούς τῆς ομάδας. Τά θύματα έχουν πλέον λίγες δυνατότητες να ξεφύγουν. Ἐάν κάποιος νέος «έλθουν εἰς εαυτόν» με τή χάρη τοῦ Κυρίου που άκούει τίς προσευχές τῶν γονέων τους, βλέπουν έντρομοί τόν κόσμο τῆς ομάδας γύρω τους και συνθλίβονται κυριολεκτικά. Ἐντί γιά εὐτυχημένα και ειρηνικά πρόσωπα βλέπουν «να φαντάζουν κρανία μ' άδειες κόγχες» όπως λέγει στο ποίημά του «FREUD» ὁ Καθηγητής Νικόλαος Τωμαδάκης. Βλέπει ὁ νέος τήν νέκρωση τῶν συναισθημάτων, ιδίως τῆς συμπόνιας και τῆς αγάπης και καταντάει ψυχικό έρείπιο. Μένει άκάλυπτος συναισθηματικά και ακολουθεῖ ἡ άπόρριψη τῆς ταυτότητάς του παλαιᾶς και νέας, ἡ άρνηση, ἡ άντικοινωνικότητα και τέλος ἡ κατάθλιψη και ἡ ψυχασθένεια. Ἐάν δέν βρεθεῖ τήν κρίσιμη αυτή στιγμή μιá ζεστή άγκαλιά να τοῦ προσφέρει ζεστασιά και συγχώρηση άμαρτιῶν θά καταλήξει στήν αυτοκτονία ἡ στο ψυχιατρεῖο.

Γι' αυτό, άγαπητοί αναγνώστες, άγωνιοῦμε κι έπανερχόμαστε στα ίδια και στα ίδια γιά να ευαισθητοποιήσουμε και να ευαισθητοποιηθοῦμε κι εμεῖς γύρω απ' αυτά τά θέματα. «Πάλι τά ίδια και τά ίδια μᾶς λές φίλε» λέγει σ'ένα στίχο του ὁ Σεφέρης. Θά παραφράσουμε λίγο κάποιους στίχους του γιά να δικαιολογήσουμε τήν έμμονή μας στήν επανάληψη αὐτῶν τῶν θεμάτων. «Εἶναι μεγάλη ἡ πίκρα να βλέπεις τούς άδελφούς σου καταποντισμένους, σκορπισμένους έναν έναν».

Οἱ «Μεσοσίες» τῆς «Νέας Ἐποχῆς» προβάλλουν «όράματα» που έχουν άλλους στόχους απ' αὐτούς που επαγγέλλονται. Κύριο μέλημά τους εἶναι ἡ διατήρηση τῆς δύναμης και τῆς ἡδονῆς που άσκει πάνω τους ἡ έπιβολή και καταδυναστευση τῶν άλλων. Ἐθίζονται στήν ἡδονή τῆς ύποταγῆς τῶν άλλων και μετέρχονται ποικίλα μέσα και κάνουν τά πάντα να μῆν τήν χάσουν. Σάν τόν παλιό Βεζύρη που ζήτησε «ν' αλλάξουν τό λαό», όταν πληροφορήθηκε ὅτι ὁ λαός δέν τόν θέλει.

Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, άγαπητοί φίλοι αναγνώστες, όσοι έχουν γνήσιο Ἐκκλησιαστικό φρόνημα δέν παρασύρονται από αὐτές τίς άνθρωποφιλοσοφίες

καί ἀνθρωποθηρηκεῖς πού «ἐπαγγέλλονται» τήν «ἀλλαγὴ τοῦ κόσμου». Γνωρίζουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τῆς χαρᾶς, ἡ πηγὴ τῆς ἀγάπης. Μὲ τὴν ἔλευσὶ Του στὸν κόσμο καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασὶ Του ἔγιναν ὅλα «καινά», καινούργια δηλαδή ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος· τίποτε ἄλλο δὲν ἰσχύει, παρὰ μόνο ἡ καινὴ κτίσις. «Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτούς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ (Γαλατ. σ', 15-18), Καὶ στοὺς Κορινθίους θὰ τοὺς πεῖ μὲ τὴν δευτέρη Ἐπιστολὴ του, ὅτι ἂν εἶναι κανεῖς ἐνωμένος μὲ τὸ Χριστό, αὐτὸς εἶναι καινούργιο δημιούργημα. «Τὰ ἀρχαῖα ἐπέρασαν (τοὺς λέγει καὶ μᾶς λέγει), ἔχουν γίνεῖ ὅλα καινούργια». Ὅλα δὲ προέρχονται ἀπὸ τὸ Θεὸ πού μᾶς συμφιλίωσε μὲ τὸν ἑαυτὸ Του, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Β' Κορινθ. ε' 16-18).

Οἱ Χριστιανοὶ οἱ ἔχοντες ὀρθόδοξο ἦθος ζοῦν μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἀγιάζονται μὲ τὰ μυστήριά της καὶ δὲν κινδυνεύουν ἀπὸ τίς μεθοδεῖς τοῦ ἀνθρωποκτόνου πού μὲ τὸ προσωπεῖο τῆς αἵρεσης καὶ τῆς διαφορετικῆς λατρείας προσπαθεῖ νὰ ὀδηγήσει ὅσους περισσότερους μπορεῖ στὴν ἀπώλεια τῆς σωτηρίας τους.

Ἐπάρχουν ὅμως συνάνθρωποι μας πού βαδίζουν τὸ δρόμο τῆς ἀπωλείας τῶν ψυχῶν καὶ γι' αὐτούς ἔχουμε ὑποχρέωση νὰ ἐνδιαφεροθῶμε καὶ νὰ τοὺς βοηθήσουμε ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν ἐξάρτησή τους ἀπὸ τίς ομάδες. Αὐτὸ εἶναι τὸ πλέον θεάρεστο ἔργο καὶ ἡ πλέον ἐμπρακτὴ ἀσκηση τῆς ἀρετῆς τῆς συμπόνοιας καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Σ' αὐτὲς τίς ομάδες βλέπει κανεῖς τὴν τραγικὴ ἐξαπάτηση τῶν ἀνθρώπων. Μέσα ἀπὸ δόλια τεχνάσματα, ἐπιτήδεια μέλη κάποιας ὀργάνωσης κατορθώνουν νὰ πείσουν νεαρὰ ἄτομα, ὅτι ἡ σωτηρία, ἕνας καλύτερος κόσμος, ἡ καλλιτέρευση τοῦ ἑαυτοῦ τους ἢ ἡ ὀλοκληρωτικὴ εὐτυχία μποροῦν νὰ ἐπιτευχθοῦν μέσα ἀπὸ τὴν ἔνωση μὲ τὴν ὀργάνωση. Μετὰ ὅμως ἀποκαλύπτεται ἡ σκληρὴ πραγματικότητά καὶ καταλαμβάνει τὸν παρασυρμένο ἄνθρωπο φρικτὴ ἀπογοήτευση. Αἰσθάνεται τότε ἕνα ἀπύθμενο κενὸ καὶ πιστεύει ὅτι εἶναι μόνος του καὶ κανεῖς δὲν τὸν καταλαβαίνει. Γοητεύτηκαν πολλοὶ συνάνθρωποι μας ἀπὸ

τὴν ἐξαγγελία σκοπῶν καὶ μεγάλων ἰδεωδῶν καὶ διαψεύστηκαν. Θὰ τοὺς ἀφήσουμε ἀδοήθητους στὴν ἀπελπισία τους;

«Δυσπιστῶ σ' αὐτούς πού θέλουν νὰ σώσουν τὸν κόσμο», λέγει ὁ Ἰονέσκο. «Αὐτοὶ πού θέλησαν νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ δικαιοσύνη, ἀποκατέστησαν μόνο τὴν ἐκδίκηση καὶ τὴν τιμωρία. Αὐτοὶ πού ἐπιθυμοῦσαν νὰ βασιλεύει ἡ εἰρήνη, ἔκαναν νὰ βασιλεύει ἡ δικτατορία καὶ ὁ τρόμος» καταλήγει στὴν καταπληκτικὴ αὐτὴ δήλωση ὁ Ἰονέσκο. «Ὅλοι σκέπτονται ν' ἀλλάξουν τὸν κόσμο, ἀλλὰ κανεῖς δὲν σκέπτεται ν' ἀλλάξει τὸν ἑαυτὸ του» θὰ δηλώσει ὁ μέγας Ρῶσος συγγραφέας Λέων Τολστοῖ.

Θ' ἀλλάξουν λοιπὸν τὸν κόσμο διακηρύττουν οἱ σέκτες. Καὶ τὸ μόνο πού κάνουν εἶναι ν' ἀλλάξουν τὴν προσωπικότητα τῶν ὀπαδῶν τους. Ὑπόσχονται στὰ μέλη τους (πού ἐκπληρώνουν τίς ὑποχρεώσεις τους στὴν ὀργάνωση) βεβαιότητα σωτηρίας καὶ ἐπιβίωσης ἀπὸ τὴν ἐπερχόμενη καταστροφή, ἐπιτυχία, εὐτυχία καὶ σωστὴ ζωὴ, μετέρχονται ὅμως μεθοδεύσεις καὶ τεχνικὲς πού προκαλοῦν ὀλοκληρωτικὸ ξεριζωμὰ ἀπὸ τὴν τέως ζωὴ καὶ πλήρη ἐξάρτηση ἀπὸ τὴν ομάδα.

Ὁ νομπελίστας μέγας μας ποιητὴς Γεώργιος Σεφέρης ἀποκαλύπτει ποιητικὰ αὐτὸ πού συμβαίνει σὲ τέτοιες καταστάσεις. «Μᾶς ἔλεγαν θὰ νικήσετε ὅταν ὑποταχτεῖτε. Ὑποταχτήκαμε καὶ βρήκαμε τὴ στάχτη. Μᾶς ἔλεγαν θὰ νικήσετε ὅταν ἀγαπήσετε. Ἀγαπήσαμε καὶ βρήκαμε τὴ στάχτη. Μᾶς ἔλεγαν θὰ νικήσετε ὅταν ἐγκαταλείψετε τὴ ζωὴ σας. Ἐγκαταλείψαμε τὴ ζωὴ μας καὶ βρήκαμε τὴ στάχτη».

Μᾶς ἔλεγαν θὰ ποῦν οἱ νέοι μας, ὅτι θ' ἀλλάξουμε τὸν κόσμο ἂν ἐνταχτεῖτε στὴν ομάδα μας. Ἐνταχθήκαμε καὶ μᾶς ἔκαναν στάχτη.

Καὶ γιὰ ν' ἀναβιώσουν ἀπὸ τὴ στάχτη καὶ ν' ἀποκτήσουν ἀξιοπρέπεια καὶ σεβασμὸ ζητοῦν ἀπὸ ἐμᾶς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου μας, πληροφόρηση, συμπαράσταση καὶ βοήθεια. Κανεῖς δὲν πρέπει νὰ λείπει ἀπὸ τέτοιου εἶδους προσκλητήριον. Ὁ μισθὸς θὰ εἶναι πολὺς καὶ ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων εἰς τοὺς οὐρανοὺς μεγάλη «ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι».

Ἄναφερόμενος ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος στὴν ἐπαναφορὰ τῶν αἵρετικῶν λέγει πὼς εἶναι πιὸ δύσκολο ἔργο ἀπὸ τὴν καλλιέργεια ἐνός χέρσου χωραφιοῦ, γιατί σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν πρέπει νὰ ἐξαφανισθεῖ πρῶτα ἡ πλάνη καὶ μετὰ νὰ ἐγγράψῃ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι δοκιμασμένα καὶ ἀξίζουν νὰ διατηρηθοῦν μονίμως". Ἄν κανεῖς προσπαθεῖ νὰ χαράξῃ "τοὺς λόγους τῆς εὐσεβείας ἐπάνω σὲ πονηρὰς διδασκαλίας καὶ δόγματα", λέγει, τότε συγχέονται τὰ πρῶτα μὲ τὰ δεύτερα καὶ δὲν ὑποτάσσονται σ' αὐτὰ.

«Τὸ νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας»,
σελ. 313, π. Ἄντ. Ἀλεξίσοπούλου (†)

Η ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ (μέρος α')

κ. Θεοδώρου Κ. Ἀσπρογέρακα - Γρίβας*

Σεβασμιώτατε Ἄγιε Πρόεδρε, Σεβασμιώτατοι, Πανοσιολογιώτατοι, Αἰδεσιμώτατοι καὶ Αἰδεσιμολογιώτατοι Πατέρες, ἀξιότιμες κυρίες καὶ κύριοι!

Ἔρχεται, δυστυχῶς, μία στιγμή πού ὁ μόνος τρόπος ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετώπισης μίας αἵρέσεως ἢ μίας νεοφανοῦς αἵρέσεως, ὅπως τό θέμα τοῦ συνεδρίου μας, μπορεῖ νά γίνει μόνον μέ τήν προσφυγή στή δικαστική ἐξουσία. Καί αὐτό ὄχι γιατί τό ἐπιλέγει τίς περισσότερες φορές ἡ Ἐκκλησία μας, ἀλλά ἐπειδή αὐτή εἶναι ἡ ἐπιλογή πολλές φορές τῶν αἱρετικῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Δύο εἶναι οἱ βασικοί τομεῖς, στοὺς ὁποίους οἱ ὑποθέσεις ὀδηγοῦνται στήν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκτίμηση. Ὁ πρῶτος μέγας τομέας πού ἀφορᾷ τίς αἵρέσεις εἶναι οἱ Εὐκτήριοι Οἴκοι τους. Οἱ Εὐκτήριοι Οἴκοι καί ἐνίοτε, σπανιότερα βέβαια, πολύ σπανίως, οἱ ναοί τους. Δεύτερος μέγας τομεύς, στόν ὁποῖο ὑπάρχει ἡ δικαστηριακή ἐνασχόληση εἶναι τά θέματα τοῦ προσηλυτισμοῦ, ἐκεῖ εἶναι ἀκόμη πῶς περίπλοκο τό ζήτημα.

Νά δοῦμε ὅμως τό πρῶτο θέμα, τῶν εὐκτηρίων Οἴκων. Πρῶτα ἀπό ὅλα θά πρέπει νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι σύμφωνα μέ τό ἰσχύον νομοθετικό καθεστῶς στήν Ἑλλάδα, ἡ ἴδρυση εὐκτηρίου Οἴκου ἀπό μιά ομάδα, ἡ ὁποία εἴτε ἐπικαλεῖται ἡ ἴδια ὅτι εἶναι θρησκευτική, εἴτε τῆς ἔχει ἀναγνωριστῆ ὁ θρησκευτικός της χαρακτήρας, ἀποτελεῖ νομικά, πλήρη κατοχύρωση τοῦ θρησκευτικοῦ της χαρακτήρα. Αὐτό συμβαίνει, διότι ἀπό τήν στιγμή ἐκείνη πού ἔχει δικαιωθεῖ τήν ἄδεια ἰδρύσεως τοῦ εὐκτηρίου Οἴκου, σημαίνει ὅτι πληροῦνται ὅλες οἱ ὑπό τοῦ νόμου τασσόμενες προϋποθέσεις, δηλαδή ὅτι ἀποτελεῖ ἀνεγνωρισμένη, ἐγνωσμένη -κατά τήν νομική ὀρολογία- θρησκεία, ὅτι ἔχει ἰκανό ἀριθμό ὀπαδῶν, ὅτι δέν ἀσκεῖ προσηλυτισμό, ὅτι δέν διαπράττει παράνομες πράξεις καί ἐπιπλέον ὅτι πληρεῖ καί ὅλες τίς μερικότερες λεπτομέρειες καί προϋποθέσεις πού τίθενται. Εἶναι λοιπόν πρωταρχικός σκοπός, βασικός στόχος ὅλων τῶν αἵρε-

σεων καί τῶν λοιπῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων, νά μπορέσουν νά λάβουν ὑπό τοῦ Ἐπιμετοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων, τό ὁποῖο εἶναι καθ' ἕλη ἀρμόδιο γιά τήν ἐκδοση τῶν ἀδειῶν αὐτῶν, τήν ἄδεια ἰδρύσεως καί λειτουργίας εὐκτηρίου Οἴκου. Σέ περίπτωση δέ πού ἡ ἄδεια αὐτή χορηγηθεῖ, ὁ μόνος τρόπος διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἀδείας αὐτῆς, ὁ μόνος τρόπος δηλαδή ἐλέγχου τῆς νομιμότητος τῆς αἵρέσεως ἢ ὁποία ἐξέλαβε τήν τιοαυτή ἄδεια εἶναι ὁ δικαστηριακός.

Ἔχει προκύψει λοιπόν τό τελευταῖο διάστημα καί δυστυχῶς βλέπουμε ὅτι τό πρόβλημα αὐτό ὀλοένα καί αὐξάνεται, τό θέμα τῶν λεγομένων «Ἐκκλησιῶν» Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Μάλιστα ἤδη κάποιες Μητροπόλεις τό ἀντιμετωπίζουν σέ πολύ ἔντονο βαθμό καί εἰλικρινῶς φοβοῦμαι ὅτι καί πολλές ἄλλες ἐντός τῶν προσεχῶν μηνῶν θά τό ἀντιμετωπίσουν! Καί ἴσως νά σᾶς φαίνεται περίεργο ὅτι στό πλαίσιο τῶν νεοφανῶν αἵρέσεων ἀναφέρουμε τοὺς «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» τήν στιγμή πού εἶναι μία αἵρεση, ἡ ὁποία εἶναι γνωστή, γιά πάρα πολλά χρόνια. Στήν πραγματικότητα ὅμως μέ τήν συγκεκριμένη μορφή της, δηλαδή ὡς «Ἐκκλησιῶν» Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», ἡ αἵρεση αὐτή παρουσιάζεται γιά πρώτη φορά μόλις τά τελευταῖα χρόνια καί αὐτή ἡ διαφορὰ πρέπει νά καταστῆ ἀπολύτως σαφῆς γιά τήν ἀντιμετώπισή τους, ὄχι πλέον ὡς «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», ἀλλά ὡς «Ἐκκλησιῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»! Ἦδη, ὅλα τους τά σωματεῖα, ὅλες τους οἱ ὀργανώσεις, περισσότερο στήν Ἑλλάδα -καί θά σᾶς ἐξηγήσω γιά ποιό λόγο- λιγότερο στό ἐξωτερικό, προσδίδουν στοὺς ἑαυτοὺς τους τόν τίτλο τοῦ Ἐκκλησιῶν. Προσπαθοῦν λοιπόν νά τύχουν τῆς ἀναγνωρίσεώς τους ὡς «γνωστῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, δηλαδή τοῦ Ἐπιμετοῦ Παιδείας, μέ τήν ἐκδοση πράξεων ἰδρύσεως καί λειτουργίας εὐκτηρίων Οἴκων πού θά ἀποδέχονται αὐτήν ἀκριβῶς τήν ιδιότητά τους, ὥστε μέσω τῶν ἀδειῶν αὐτῶν νά κατοχυρωθοῦν ὡς Ἐκκλησιῶν. Ὅμως στήν πραγματικότητα δέν εἶναι ἐκκλησιῶν, γι' αὐτό μέ ἀσφάλεια μποροῦμε πλέον νά μιλοῦμε καί νά τοὺς ἀναφέρουμε ὡς νεοφανῆ αἵρεση, ἐφόσον παρουσιάζονται γιά πρώτη φορά μέ τήν συγκεκριμένη μορφή.

Τό ἐν λόγω φαινόμενο παρουσιάστηκε καί παλαιότερα, ὅταν οἱ συγκεκριμένες ομάδες γιά πρώτη φορά

* Ὁ κ. Θεόδωρος Ἀσπρογέρακας - Γρίβας, εἶναι Δικηγόρος Παρ' Ἀρείφ Πάγω, ἀποτελεῖ τακτικό μέλος δύο Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καί Ἀρχαιολατρίας) καί μέλος τῆς Π.Ε.Γ. καί ἐξειδικεύεται στά θέματα τῆς προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί ἀντιμετώπισης τῶν αἵρέσεων ἔχοντας χειριστῆ πολλές παρόμοιες ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν καί Διεθνῶν Δικαστηρίων καί Ἀρχῶν.

τό 1975 ζήτησαν τήν αναγνώρισή τους ως Χριστιανῶν μέ τόν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο. Ἡ υπόθεση κατέληξε τότε μετά ἀπό προσφυγές Μητροπόλεων σέ δικαστηριακή κρίση, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦταν ἡ ἔκδοση γιά πρώτη φορά δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπί τέτοιου θέματος στήν Ἑλλάδα. Ἡ συγκεκριμένη ἀπόφαση προῆλθε ἐκ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τό 1975 καί μέ αὐτήν τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ὀριοθέτησε νομικά τήν ἔννοια τοῦ Χριστιανοῦ. Ἐδέχθη λοιπόν τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ὅτι οἱ "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" δέν ἀποδέχονται τήν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλαδή κατ' οὐσίαν δέχθηκε ὅτι δέν τυγχάνουν Χριστιανοί, ἀφοῦ χαρακτηριστικό στοιχεῖο τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι ἡ πίστη του ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ, Θεός ἀληθινός ἐκ Θεοῦ ἀληθινού.

Τό θέμα λοιπόν ἔληξε τό 1975 καί οὐδέποτε ζήτησαν, ἐκ τῶν ὑστέρων, τήν αναγνώριση αὐτῆ τῶν δῆθεν Χριστιανῶν ἀπό τά Ἑλληνικά δικαστήρια. Τήν ζήτησαν ὅμως ἀπό τά ξένα δικαστήρια καί ἀπό τίς ξένες ἀρχές, ὅπου πουθενά, πουθενά, καί σέ καμμία ἀπολύτως περίπτωση -καί αὐτό πρέπει νά τό γνωρίζουμε ὅλοι, γιά νά μπορούμε νά ἀποκρούμε τήν προπαγάνδα τους- δέν ἀναγνωρίστηκαν ὡς Χριστιανοί, ποτέ!!! Μάλιστα προσέφυγαν καί στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων κατὰ δύο ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου (ὑπόθεση Κοκκινάκη καί ὑπόθεση Μανουσάκη). Οἱ ἀποφάσεις ὅμως αὐτές ἐπίσης δέν τούς ἀνεγνώρισαν ὡς Χριστιανούς.

"Ὅμως, τά δύο τελευταῖα χρόνια, παρατηροῦμε ὅτι ἀρκετές ἀποφάσεις ἰδρύσεως ἐκκλησιῶν Οἴκων, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἐκδοθεῖ ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, ἀποδέχονται τόν ἀπατηλό αὐτό τίτλο καί περιέργως τούς χαρακτηρίζουν καί τούς ἀπονέμουν τό δικαίωμα νά λειτουργοῦν τούς ἐκκλησιαστικούς Οἴκους τους, ὡς «Χριστιανοί» καί ὡς χριστιανικές ὁμάδες. Τό πρῶτο περιστατικό συνέβη στήν ἀρμοδιότητα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου, ἡ ὁποία μάλιστα τό ἀντιμετώπισε ἄμεσα καί αὐτό τό τονίζω ὅπως ἰδιαίτερως, διότι εἶναι πρὸς τιμῆ της. Ἀμέσως, δηλαδή μόλις πληροφορήθηκε τήν ἴδρυση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Οἴκου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κυρός Σπυρίδων ἤσκησε αἴτηση ἀκυρώσεως στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας καί ζήτησε τήν ἀκύρωση τῆς ἀδείας αὐτῆς ἢ ἀλλιῶς τήν ἀπαλοιφή τοῦ ὀνόματος «Χριστιανοί» ἀπό αὐτήν. Βοήθη ὅμως ἀντίθετη, ἡ Ἱερά Μητρόπολη Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου, τήν Πολιτειακή Ἐξουσία, ὅπου γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία τῶν δικῶν αὐτῶν, ἀρνήθηκε τό Ὑπουργεῖο ἐπισήμως, νά χορηγήσει ἀντίγραφο τῆς ἀδείας στήν Ἱερά Μητρόπολη Ζιχνῶν, ἄγνωστο γιατί, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐξαναγκαστεῖ ἡ Ἱερά Μητρόπολη καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης νά ἀπευθυνθοῦν στήν

Εἰσαγγελική ἀρχή καί μέσω τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως νά ὑποχρεώσουν τόν Ὑπουργό νά χορηγήσει τό ἀντίγραφο τῆς ἀδείας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Οἴκου. Θά πρέπει μάλιστα νά σημειωθεῖ ὅτι πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἀδείας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Οἴκου εἶχε βεβαίως ἐρωτηθεῖ ὁ Μητροπολίτης, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις, ἀλλά ὅταν αὐτή χορηγήθηκε θεώρησε περιέργως τό Ὑπουργεῖο ὅτι πλέον ἀποτελοῦσε εὐαίσθητο δεδομένο (!) καί ἀρνήθηκε τήν χορήγηση τοῦ ἀντιγράφου της. Βεβαίως μετά ἀπό τήν σύμπραξη τοῦ Εἰσαγγελέως καί πλέον μέ τήν ἀπειλή τῆς διαπράξεως παραβάσεως καθήκοντος καί ἀπειθείας σέ περίπτωση πού δέν παρεδίετο στόν Μητροπολίτη ἄμεσα ἀντίγραφο τῆς ἀδείας, τό Ὑπουργεῖο ἐξαναγκάστηκε καί ἔδωσε τό ἀντίγραφο τῆς ἀδείας καί κατ' αὐτῆς προσέφυγα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ συγκεκριμένη υπόθεση ἐκδικάστηκε στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, δέν ἔχει ἐκδοθεῖ ἀκόμα ἀπόφαση, τήν ἀναμένουμε μέ πολύ μεγάλη προσμονή, διότι εἶναι ἡ πρώτη φορά πού κλήθηκε τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, νά ἀποφανθεῖ γι' αὐτό τό σημαντικό θέμα¹. Τό ἴδιο συνέβη προσφάτως καί στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἱερισσοῦ, Ἀρδαμερίου καί Ἁγίου Ὁρους, ὅπου σέ περιοχὴ ἀμιγῶς Ἑλληνορθόδοξη, σέ περιοχὴ δηλαδή πού οὔτε κατ' ὑπόθεση, δέν πληροῦται ἡ προϋπόθεση τοῦ νόμου νά ὑπάρχει ἰκανὸς ἀριθμὸς πιστῶν τοῦ δόγματος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ χορήγηση τῆς ἀδείας λειτουργίας ἐκκλησιαστικοῦ Οἴκου, ἐξαφνα ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας καί Θρησκευμάτων ἐξέδωσε μία καινούργια ἄδεια, μέ τήν ὁποία ἀναγνωρίζει σέ μία μικρὴ ὁμάδα "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά" τό δικαίωμα νά λειτουργοῦν ἐκκλησιαστικοῦ Οἴκου ἐντός τῶν ὁρίων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως, ὑπὸ τήν ἐπωνυμία μάλιστα καί τήν ιδιότητα τῶν «"Χριστιανῶν" Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά». Καί αὐτὴ ἡ υπόθεση ὀδηγήθηκε ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων μέ αἴτηση ἀκυρώσεως πού ὑπέβαλε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἱε-

1. Θά πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι κατὰ τό διάστημα πού μεσολάβησε ἀπὸ τήν παρούσα ὁμίλια μέχρι τήν δημοσίευσή της, ἐκδόθηκε ἀπὸ τό ΣτΕ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 1411/2003 ἀπόφασή του. Διὰ τῆς ἀποφάσεώς του αὐτῆς τό ΣτΕ ἀπέχει ἀπὸ τήν ἔκδοση ὀριστικῆς κρίσεως καί παραπέμπει λόγω ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος τήν υπόθεση ἐνώπιον τῆς ἐπαυξημένης, ἐπταμελοῦς συνθέσεώς του πρὸς ἐπανεκδίκαση στίς 9-12-2003. Στὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἤχθη τό ΣτΕ, ὅπως ἐξἄλλου ἀναφέρεται διεξοδικῶς σέ αὐτή, λόγω ἐντόνων διαφωνιῶν τῶν μελῶν τῆς πενταμελοῦς συνθέσεως ἐπὶ τῶν κρινομένων ζητημάτων, τά ὁποῖα ἐπίσης χαρακτηρίσθησαν ὡς ἐξαιρετικῶς οὐσιαῶδη λόγω τῆς φύσεώς τους (θρησκευτικὴ ἐλευθερία, προσβολὴ τῆς κρατούσης Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς θρησκείας κ.λ.π.). Θά πρέπει πάντως νά ἐπισημανθεῖ ὅπως ἰδιαίτερως, ὅτι ὡς πρὸς τό κρίσιμο θέμα τῆς ἐπονομασίας τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά" ὡς "Χριστιανῶν", ἡ πλειοψηφουσα γνώμη τοῦ τμήματος ἐτάχθη ὑπὲρ τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως θεωρώντας αὐτὴν ὡς ἄκυρη γιά ὅσους λόγους ἀναφέρονται στὴν ἀπόφασιν, κυρίως δέ ἐπειδὴ δέν ἀντιπροσωπεύει γνωστὴ θρησκεία.

ρισσοῦ, Ἀρδαμερίου καί Ἁγίου Ὁρους κ.κ. Νικόδημος ἐνώπιον τοῦ ΣτΕ., δέν ἔχει ὅμως ἀκόμα ἐκδικασθεῖ².

Θά ἤθελα λοιπόν νά ἐπιστήσω ὅπως ἰδιαίτερος τήν προσοχή ὄλων ὑμῶν σέ αὐτό τό καλά μελετημένο καί προσχεδιασμένο πλάνο πού μέ τήν γνώση καί τήν ἀνοχή τῆς Πολιτειακῆς Ἐξουσίας, ἀκολουθοῦν οἱ "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" προκειμένου νά μπορέσουν νά ἀναγνωρισθοῦν ἐπισήμως ὡς Χριστιανοί.

Ποῦ ὅμως ἀποσκοπεῖ ἡ συγκεκριμένη προσπάθεια; Γιά ποιόν λόγο θά ἤθελε ἄραγε κάποιος, ὁ ὁποῖος δέν ἔχει μιὰ ιδιότητα, νά προσδώσει στόν ἑαυτό του αὐτή τήν ιδιότητα; Γιά ποιόν λόγο ἄραγε θά ἤθελε κάποιος πού δέν πιστεύει στήν Θεότητα τοῦ Ἰησοῦ νά ἐπονομάζεται Χριστιανός; Γιατί δηλαδή θά ἤθελε κάποιος νά προσδώσει στόν ἑαυτό του μιὰ ἀπατηλή ιδιότητα μέ πλήρη μάλιστα γνώση τῆς ἀπάτης αὐτῆς; Ἡ ἀπάντηση εἶναι πάρα πολύ ἀπλή: Γιά νά ἀσκεῖ προσηλυτισμό πιά εὐκόλα. Πιά νά μπορεῖ δηλαδή νά διεισδύει στό ποίμνιο τό ὀρθόδοξο καί νά τό προσεγγίζει μέ τρόπο εὐκολότερο. Διότι, θά πρέπει νά σημειώσουμε, ὅτι στήν Ἑλλάδα ὁ προσηλυτισμός πού γίνεται, ἔχει ὡς ἀποδέκτες μόνο τούς Χριστιανούς Ὀρθόδοξους. Οὐδέποτε εἴχαμε περιστατικά προσηλυτισμοῦ ὀπαδῶν τῶν ὑπολοίπων θρησκείων ἢ δογμάτων. Κανείς Ἑβραῖος ἢ Μουσουλμάνος ἢ "Μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά" δέν προσηλυτίστηκε στήν Ὀρθοδοξία. Μόνον τό ἀντίθετο συμβαίνει. Ὁ σκοπός λοιπόν, ἐνδεχομένως μάλιστα ὁ μοναδικός αὐτή τή στιγμή, τῶν «Χριστιανῶν» Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά», εἶναι νά μπορέσουν νά ἀσκήσουν προσηλυτισμό, μέσω πλέον τῆς παραπλανητικῆς ιδιότητάς τους τῶν δῆθεν «Χριστιανῶν». Ὑπ' ὄψιν μάλιστα ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθμόν 87/86 ἀπόφαση τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου πού διατάσσει τήν διάλυση τῆς τοπικῆς ὀργανώσεως τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά", δέχεται ὅτι αὐτοί χρησιμοποιοῦν τόν τίτλο «Χριστιανοί» γιά λόγους ἀπατηλοῦς καί παραπλανητικοῦς.

Θά πρέπει λοιπόν νά ὑπάρχει ἐπαγρύπνηση σέ αὐτό τό θέμα. Εἶμαι βέβαιος, καί αὐτό λένε καί οἱ πληροφορίες μας ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Θρησκευμάτων, ὅτι παρόμοιες ἄδειες θά χορηγηθοῦν καί στό μέλλον. Θά πρέπει λοιπόν νά εἴμαστε προσεκτικοί, διότι ἡ ἐπίσημη ἀναγνώρισή τους ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας ὡς Χριστιανῶν ὁποσδήποτε θά δημιουργήσει στό τέλος ἕνα δεδικασμένο τό ὁποῖο δέν θά μπορεῖ νά ἀνατραπεῖ ἀκόμη καί ὑπό τῶν δικαστηρίων.

Αὐτά δυστυχῶς συμβαίνουν μόνο στήν Ἑλλάδα καί αὐτό θά πρέπει μάλιστα νά τονισθεῖ ὅπως ἰδιαίτερος, διότι οἱ "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" στίς ὑπόλοιπες χώρες τῆς Εὐρώπης δέν ἔχουν ἀναγνωρισθεῖ ὄχι

ὡς Χριστιανική θρησκεία (πῶς θά ἦταν ἄλλωστε δυνατόν;), ἀλλά οὔτε κἂν ὡς θρησκεία. Ὅταν λοιπόν οἱ ἴδιοι οἱ «Χριστιανοί» Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» λένε ὅτι ἀποτελοῦν "γνωστή θρησκεία" ψεύδονται καί τό γνωρίζουν ὅτι ψεύδονται, κι ὁ μοναδικός σκοπός τους καί πάλι εἶναι νά δημιουργήσουν τίς κατάλληλες προϋποθέσεις γιά νά προχωρήσουν σέ προσηλυτισμό μέ ἀπατηλά μέσα καί ἀνύπαρκτες ιδιότητες. Δέν θά ἐπεκταθῶ πολύ στά παραδείγματα καί τίς πρακτικές τῶν ὑπολοίπων χωρῶν, θά σᾶς πῶ μόνον ὅτι στίς ὑπόλοιπες χώρες, ὄχι μόνον δέν ἔχουν ἀναγνωρισθεῖ ὡς Χριστιανοί, ὅπως ἀνέφερα νωρίτερα, δέν ἔχουν ἀναγνωρισθεῖ ὅμως οὔτε κἂν ὡς θρησκεία.

Μάλιστα, στήν Γαλλία, μέ ειδική ἀπόφαση τοῦ Γαλλικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τῆς 15^{ης}-2-1985, θεωροῦνται ἀπλῶς ὡς μιὰ ἐμπορική ὀργάνωση. Μόνον ἐμπορική ὀργάνωση! Οὔτε θρησκεία, οὔτε αἵρεση, οὔτε δόγμα. Καί φυσικά οὔτε λογος γιά χριστιανική θρησκεία. Παραπονέθηκαν μάλιστα κατά τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν δικαστικῶς καί ἔχασαν πανηγυρικῶς. Στήν Γαλλία θεωροῦνται ἐπίσης καί ὡς ἐπικίνδυνη ἐμπορική ὀργάνωση ἡ ὁποία τελεῖ ὑπό τήν ἄμεση ἐπίβλεψη τοῦ Γαλλικοῦ δημοσίου τό ὁποῖο προχώρησε καί σέ ἀπαγόρευση κυκλοφορίας τοῦ ἐντύπου τους «Σκοπία». Αὐτό δηλαδή τό περιοδικό πού διανέμεται ἐλευθέρως στήν Ἑλλάδα, στήν Γαλλία ἀπαγορεύεται. Καί στήν Γερμανία καί στήν Ἰταλία ἐπίσης οὐδέποτε κατάφεραν νά ἀναγνωρισθοῦν ὡς θρησκεία. Καί τό πιά ἐνδιαφέρον ἀπ' ὅλα, καί θά κλείσω τό θέμα τῶν εὐκτηρίων Οἴκων τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά" μέ αὐτό, εἶναι ὅτι κατά τῆς ἀποφάσεως τῆς Γαλλίας νά ἐξακολουθεῖ νά μὴν τούς θεωρεῖ οὔτε κἂν θρησκευτική ὀργάνωση, προσέφυγαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Μέ τήν προσφυγή τους ἰσχυρίσθηκαν αὐτά πού ἰσχυρίζονται πάντοτε, δηλ. ὅτι δῆθεν παραβιάζονται τά δικαιώματά τους σέ σχέση μέ τήν θρησκευτική τους ἐλευθερία, τήν ἐλευθερία τῆς ἔκφρασης, τοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ τους, δηλαδή τά γνωστά ἐπιχειρήματα τά ὁποῖα κάθε αἵρεση χρησιμοποιεῖ προκειμένου νά προσδώσει στόν ἑαυτό της τίς ιδιότητες αὐτές, τίς ὁποῖες στήν πραγματικότητα δέν ἔχει. Ἐπί τῆς προσφυγῆς αὐτῆς τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά" ἐξεδόθη λοιπόν τήν προηγουμένη ἐβδομάδα ἡ ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου τοῦ Στρασβούργου, ἡ ὁποία ἀπέρριψε τήν προσφυγή στό σύνολό της, κρίνοντάς την ὡς ἀπολύτως ἀπαράδεκτη Δέν ἔκανε δηλαδή δεκτό ἀπολύτως κανένα ἀπό τά ἐπιχειρήματά τους! Καί αὐτή εἶναι μιὰ ἀπόφαση πού θά βοηθήσει καί ἡμᾶς πολύ στό ἔργο μας διότι θά τήν θέσουμε ὑπ' ὄψιν καί τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων κατά τό μέρος πού προέρχεται ἀπό τό Ἀνώτατο Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο.

2. Συζητεῖται ἐνώπιον τοῦ Δ' Τμήματος τοῦ ΣτΕ στίς 27-1-2004.

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΟΙΤΑΓΜΑ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

του εκπαιδευτικού κ. Κωνσταντίνου Γανωτή

Βλέπω τήν κυβέρνησή μας νά σκοτώνεται, γιά νά τελειώσει ἔγκαιρα τά Ὀλυμπιακά ἔργα, βλέπω καί τούς ἀθλητές μας νά κάνουν ὑπεράνθρωπες προσπάθειες, γιά νά εἶναι σέ θέση νά πάρουν τά μετάλλια καί νά δοξάσουν τήν πατρίδα τους, βλέπω καί τά τρισεκατομμύρια πού ξοδεύονται καί θά ξοδευτοῦν γιά τήν πραγματοποίηση τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων καί ... προσπαθῶ νά φιλοτιμηθῶ τοῦλάχιστον στό συναισθηματικό ἐπίπεδο, νά συμμερισθῶ κάπως τήν ἀγωνία καί τίς προσδοκίες τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἐ, δέν τό καταφέρνω καί ψάχνομαι, γιά νά βρῶ τήν αἰτία. Ξέρω ἀπό τά διαβάσματά μου ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ὀλυμπιακοί ἀγῶνες ἦταν τό πανηγύρι πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Αὐτὴ ἡ ἀναφορά τῶν ἀγῶνων στή θρησκεία τοὺς ἔδινε τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἱεροῦ. Τώρα ἡ ἀναφορά γίνεται πρὸς τήν ἀτομικὴ φήμη καί τὴ φήμη τῆς χώρας, πού στέλνει τόν ἀθλητὴ.

Ὡς ἐκεῖ οὐσιαστικά ἔφτανε καί τό ὄραμα τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, γιατί μετὰ τὴ ζωὴ αὐτὴ γιά τοὺς ἀρχαίους τά πάντα ἦταν μαῦρα γιά δικαίους καί ἀδίκους. Κι ὅμως ὁ θρησκευτικὸς χαρακτήρας τῶν ἀγῶνων ἦταν μιὰ ἀσυνείδητη ἔξοδος ἀπὸ τό στενὸ κύκλο τῆς πρόσκαιρης αὐτῆς ζωῆς. Τώρα ὅμως ἐμεῖς πού ἔχομε ἓνα ὄραμα ζωῆς πέρα ἀπ' αὐτό τό στενὸ φράχτη, πού λέγεται ἐπίγεια ζωὴ, ἔχομε κάθε δυνατότητα -καί ὑποχρέωση- νά κάνομε τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνες ἔκφραση αὐτοῦ τοῦ ὁράματος, εἰκονισμό τῆς μεγάλης ἄθλησης τῆς ζωῆς.

Καί οἱ ἀρχαῖοι ἀγῶνες χρειάζονταν τό χρῆμα γιά νά ὀργανωθοῦν. Οἱ δικοὶ μας ὅμως Ὀλυμπιακοὶ κολυμποῦν μέσα σ' ἓνα τέτοιο πακτωλὸ χρημάτων, ὥστε εἶναι ἀδύνατο νά σταθεῖ ἡ πλάστιγγα τῆς ἰσορροπίας καί νά μὴν ὑπηρετοῦν τώρα οἱ ἀγῶνες τοὺς μεγάλους χορηγούς τῶν ἑκατομμυρίων εὐρῶ καί δολλαρίων.

Θά μπορούσα νά δεχθῶ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες σάν μιὰ παγκόσμια γιορτὴ καί γιορτὴ εἶναι τό ξεχείλισμα τῆς χαρᾶς καί τῆς ικανοποίησης ὅτι κάτι ἔχομε καταφέρει ἀπ' τὰ χρέη μας κάποια συνείδηση προσέγγισης καί ἀνθρώπινης κοινωνίας ἔχομε φτάσει ἢ ἔστω ἔχομε φτάσει νά τὰ παραδεχτοῦμε τοῦλάχιστον. Οὔτε ὅμως στὸν ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ κόσμο προσέφεραν αὐτὴ τὴν ὑπηρεσία οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, γιατί δέν μαθαίνομε ἀπὸ τὴν Ἱστορία καμμιὰ ἀποτροπὴ πολέμου, οὔτε καί στά χρόνια τὰ δικά μας μετὰ τὴν ἀνασύσταση ἴδρωσε τό αὐτὸ κανε-

νὸς γερακιῦ τῶν παγκοσμίων καί τῶν περιφερειακῶν πολέμων, ἐπειδὴ ἦρθε ἡ ὥρα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

Σήμερα οἱ καρδιές μας ὀφείλουν νά εἶναι ματωμένες ἀπὸ τίς εἰδεχθεῖς σφαγές καί τοὺς φοβερότατους πολέμους, ἀπὸ τὴν ἀδίσταχτη τρομοκρατία, ἀπὸ τὴν ἐπαίσχυντη γιά ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα ἐγκατάλειψη τῆς Ἀφρικῆς στὴν ἀθλιότητά της, ἀπὸ τὴ ρητὴ καί συνειδητὴ ἐγκατάλειψη κι αὐτῆς τῆς φύσης στὴ διαστροφή καί στὸν ὀλεθρὸ της, ἀπὸ τοὺς θανάτους χιλιάδων παιδιῶν ἀπὸ κακομεταχείριση μέσα στίς εὐήμεροῦσες κοινωνίες μας, ἀπὸ τὴν ἀπαράδεκτη ἐμπορία ἀνθρωπίνων σωμάτων τόσο ἀπὸ τοὺς σωματεμπόρους ὅσο καί ἀπὸ τοὺς δουλεμπόρους, ἀπὸ τὴν ἀποτυχία μας νά ἀποσπάσουμε τὴ νεολαία μας ἀπὸ τὰ παραισθησιογόνα... δέν τελειώνουν οἱ μαχαιριές πού χτυποῦν καί πρέπει νά χτυποῦν τίς καρδιές μας.

Δέν ξέρω πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἀδικημένου κόσμου. Θάθελα νά ρωτηθοῦν οἱ μαννάδες τῆς Παλαιστίνης, οἱ μαννάδες τῆς Σερβίας, τῆς Ἀφρικῆς καί ὅλου τοῦ πονεμένου κόσμου καί μαζί μ' αὐτές οἱ μαννάδες τῶν ΗΠΑ καί τῆς Βρετανίας πού τά παιδιὰ τους σκοτώθηκαν τόσο μακριὰ ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς πατρίδας τους, ἤθελα νά ρωτηθοῦν αὐτές οἱ μαννάδες ἂν μᾶς ἐπιτρέπουν μιὰ τέτοια παγκόσμια γιορτὴ, ὅπου θά δακρῦσουν μάτια ἀπὸ συγκίνηση γιά τιμώμενες πατρίδες πού ὅμως σφαγίασαν καί σφαγιάζουν ἀθῶες ὑπάρξεις σέ τόσα μέρη τοῦ πλανήτη.

Ὅσοι θά κάθονται στά στάδιά μας καί θά χειροκροτοῦν τοὺς λαμπροὺς ἀθλητές θά πρέπει νά διαθέτουν τὴν ἐξαιρετικὴ ικανότητα νά ξεχνοῦν τίς οἰμωγές τόσων καί τόσο ἀδικημένων ἀνθρώπων.

Ὅταν ἤμασταν ἀκόμα ἀπλοὶ ἐπαρχιωτὲς ματαιώναμε ἓνα πανηγύρι, ἂν στὴ γειτονιά μας ὑπῆρχε ἓνα πρόσφατο βαρὺ πένθος. Εἶχαμε ἀκόμα φιλότιμο. Τώρα οἱ μεγάλες καί ἰσχυρές χώρες πού ἀρνῆθηκαν νά καταδικάσουν τὴ βία στό Ντάρμπαν, πού ἀρνῆθηκαν νά σώσουν τὴ φύση στό Ρίο καί στό Κυότο, θά ἔρθουν νά πηδήσουν τὰ ξύλινα ἐμπόδια καί νά ρίξουν ἀκόντια μέ τοὺς ἄλλους λαοὺς σάν νά τοὺς ὑπολογίζουν τάχα;

Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες χωρὶς φιλότιμο καί μέ σαρκαστικὴ κοροϊδία τῶν ἰσχυρῶν... μπορῶ νά τοὺς περιμένω μέ ἐνθουσιασμό;

«ΙΕΡΩΣΥΝΗ»

κ. Άννας Μπουρδάκου,
μέλους του Δ.Σ. της Π.ΕΓ.

Ἡ ἑταιρία «Σκοπιά» ἀπορρίπτει γενικά ὅλα τὰ μυστήρια καί μάλιστα στήν μετάφραση νέου κόσμου (τήν δική της), ὅπου ὑπάρχει στήν Ἁγία Γραφή ἡ λέξη μυστήριο, ἡ «Σκοπιά» τήν ἔχει ἀντικαταστήσει μέ τήν λέξη μυστικό. Ἐπίσης παρατηρεῖται ὅτι τὰ θέματα στήν ὀργάνωση ἔχουν κάποια ἀναφορά σέ Προτεσταντικές δοξασίες, κάτι κατανοητό ἐφ' ὅσον ὁ ἰδρυτής της καί οἱ διάδοχοι τους καθώς καί τὰ περισσότερα στελέχη προέρχονται ἀπό διάφορες Προτεσταντικές ὁμάδες. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἐν μέρει ἡ ἀπόρριψη τῶν μυστηρίων ἰδιαίτερα καί τῆς ἐιδικῆς ἱερωσύνης. Ἡ ἑταιρία ὑβρίζει τούς κληρικούς μή ἀναγνωρίζοντας ὄχι μόνον τήν ἱερωσύνη τους, ἀλλά χαρακτηρίζοντάς τους ὡς ὄργανα τοῦ Σατανᾶ.

- **1928 «ΚΑΤΑΛΛΑΓΗ» σελ. 75:** «Οἱ κληρικοί ὄργανα τοῦ Σατανᾶ».

- **Σελ. 90:** «Οἱ κληρικοί δέν ἀντιπροσωπεύουν τόν λαό, ἀλλά τόν διάβολο».

- **Σελ. 115:** «Ὁ Ὁρθόδοξος κληρικός διδάσκει ψεῦδος τοῦ Σατανᾶ ὅτι τό παιδίον τό γεννηθέν ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἦτο ὁ ἴδιος ὁ Θεός».

Οἱ ὕβρεις ἐναντίον τῶν χριστιανῶν ἱερέων τίς ὁποῖες ἐκτοξεύει ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» δέν τελειώνουν. Πολεμᾶ ἀνέντιμα ἐκεῖνο πού στήν πραγματικότητα φοβᾶται, τήν ἱερωσύνη.

- **1973 «Ἡ Χιλιετής Βασιλεία...», σελ. 378:** «Αὐτός ὁ λεγόμενος Χριστιανικός κληρικός ἦταν ἐκεῖνος πού ἀποδείχθηκε ὅτι εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας σέ σχέση μέ τήν "ἀποστασία", τό "στασιασμό" ἢ τήν "ἀνταρσία"».

- **1988 «Ἀποκάλυψη τό μεγαλειώδες...», σελ. 30:** «Στήν πραγματικότητα οἱ κληρικοί τοῦ λεγόμενου Χριστιανικοῦ κόσμου ὑπῆρξαν τὰ πιό ἐξέχοντα μέλη τοῦ σπέρματος τοῦ Σατανᾶ».

- **1998 «Σκοπιά» 1-5-'98, σελ. 10:** «Οἱ ἱερεῖς τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου βλέπουν τόν λαό τοῦ Ἰεχωβά ἐν δράσει καί γίνονται ἀλλόφρονες. Χτυποῦν τό στήθος τους ἀναστατωμένοι καί ὀργισμένοι λόγω τῆς ἐρημητικῆς ἐπίδρασης πού ἔχει τό ἄγγελμα τῆς Βασιλείας».

Τό μίσος τῆς «Σκοπιᾶς» ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐκδηλώνεται μέ παντοίους τρόπους. Οἱ κακοήθεις χαρακτηρισμοί, οἱ συκοφαντίες, εἶναι συνεχεῖς μέσω τῶν ἐντύπων της, ὥστε νά περνᾶ τό μήνυμα στους ὀπαδούς, οἱ ὁποῖοι τό πρῶτο πού μαθαίνουν εἶναι νά μισοῦν τούς

ἱερεῖς. Πά ὅτι δέν τήν ἐξυπηρετεῖ ἢ ζημιώνει τὰ συμφέροντά της ἡ «Σκοπιά» παρουσιάζει ὡς ὑπευθύνους τούς ἱερεῖς ἀφοῦ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Σατανᾶ πού διαρκῶς τήν καταδιώκουν. Δείχνει ὅτι διακατέχεται καί ἀπό μία σατανομανία, γενικώτερα. Ὅμως ἡ διγλωσσία τῆς ὀργανώσεως συνεχίζεται. Ἐνῶ ἀρνεῖται τήν ἱερωσύνη καί σπιλώνει τούς ἱερεῖς, διεκδικεῖ γιά τόν ἑαυτόν της, τό ἀπόλυτο καί τό γνήσιο.

Γράφει σχετικά στό βιβλίο της:

- **1973 «Ἡ Χιλιετής Βασιλεία...», σελ. 106:** «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός βάπτισε τούς πιστούς μαθητές του με τὸ ἅγιο πνεῦμα. Αὐτό εἶχε προσκίαστεί πολύ προηγουμένως τήν 1^η του Νισάν του ἔτους 1512 π.Χ. Αὐτό ἐγένεε ὅταν ὁ Μαυῶσῆς ἐπέλεσε τις διαταγές του Ἰεχωβά καί ἐχρῖσε με ἅγιο χρῖσθῆριο λάδι τους γιους του Ααρῶν του Αρχιερέα».

Σελ. 107: «Ἔτσι οἱ τέσσερις γιοι του Ααρῶν χρίστηκαν σαν πρῶτοι υφιερεῖς του Ἰσραήλ. Στήν ἀντιτυπική ἐκπλήρωση, ὁ ουράνιος Ἰησοῦς Χριστός, χρίοντας τους 144.000 πιστούς μαθητές με ἅγιο πνεῦμα, ενεργεῖ σαν Ἐκπρόσωπος του Θεοῦ καί τους κάνει πνευματικούς ἱερεῖς».

Σελ. 109, 110: «Ἐφ ὅσον αυτοί οἱ 144.000 εἶναι πνευματικοί ἱερεῖς κάτω ἀπό τόν ουράνιο Αρχιερέα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔχουν ἐξουσία νά τρώνε ἀπό τήν θυσία του Ἰησοῦ Χριστοῦ πάνω στο "θυσιαστήριο" του θελήματος του Θεοῦ, ἐνῶ ἐκεῖνοι πού με ἀπιστία ἀπέρριψαν τόν Ἰησοῦ σαν τόν ἀληθινό Μεσσία ἢ Χριστό δέν εἶχαν καμία ἐξουσία νά φάνε ἀπό τήν θυσία του πάνω στο ἀντιτυπικό θυσιαστήριο του Θεοῦ. Αφοῦ αυτοί οἱ πνευματικοί υφιερεῖς ἔχουν τή θεία ἐξουσία καί τρώνε ἀπό τή θυσία πού εἶναι πάνω στο ἀληθινό "θυσιαστήριο" του Θεοῦ αὐτό σημαίνει ὅτι καί αυτοί βρῖσκονται ἐπίσης στήν κατάσταση πού ἐξεικονίστηκε ἀπό τήν αὐλή στήν ὁποία βρῖσκόταν τὸ χάλκινο θυσιαστήριο τῶν θυσιῶν».

Σελ. 111: «Ἐνῶ εἶναι ἀκόμη πάνω στή γῆ στή σάρκα, αυτοί οἱ υφιερεῖς ντυμένοι με ἐνδύματα υπολογιστικῆς δικαιοσύνης, βρῖσκονται ἐπίσης στή γεννημένη ἀπό τὸ πνεῦμα κατάσταση πού ἐξεικονίστηκε ἀπό τὸ διαμέρισμα τῶν Ἁγίων τῆς ἀντιτυπικῆς σκηνῆς ἢ ναοῦ».

Σελ. 113: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὁ Αρχιερέας μπόρεσε νά βοηθήσει τήν ἐκκλησία τῶν 144.000 υφιερέ-

ων του να υπερνικήσουν την αμαρτία και να απαλλαγούν από την καταδίκη τους σε θάνατο».

Ο Στόχος τής εταιρίας δέν έχει καμμία σχέση μέ πνευματικά καί θρησκευτικά θέματα μέσω τών οποίων νά επιδιώκει τήν βοήθεια καί τήν οικοδομή τών όπαδών της. Δέν προσπαθεῖ νά δώσει ἀπαντήσεις στίς διάφορες ἀναζητήσεις τών ἀνθρώπων ἤ νά καλύψει τά ὑπαρξιακά κενά. Ἡ φιλοδοξία της γιά ἀπειριόριστη ἐξουσία, ὁ ἔλεγχος τῆς σκέψης τών ἀνθρώπων καί ἡ ἀπόλυτη ὑποταγή εἶναι τό κύριο μέλημα τῆς εταιρίας. Μελετώντας ὅλα αὐτά τά κείμενα γίνεται κατανοητός ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἐπιτυγχάνεται αὐτό. Φυσικά γνωρίζει πολύ καλά νά καλύπτεται. Ἐφευρίσκει γιά τόν ἑαυτό της προϋποθέσεις γιά θεόδοτα ἀξιώματα. Παρουσιάζει τόν ἑαυτό της ὡς τό μοναδικό σωτήρα. Αὐτοανακηρύσσεται ὡς ὁ ἀγωγός ἐπικοινωνίας μετά τοῦ Θεοῦ, κανάλι μέσω τοῦ ὁποῖου ρέουν οἱ θεϊκές ἀλήθειες, προφητική τάξη, ὥστε νά θεμελιώσει τίς διδαχές της, νομίζοντας ὅτι κατ' αὐτόν τόν τρόπο θά αἰτιολογήσει τήν ξαφνική παρουσία της τόν 19^ο αἰώνα.

- **1929 «ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ», Σελ. 69:** «Δέν ὑπάρχει Γραφική ἀπόδειξη περί τοῦ ὅτι οἱ ἀπόστολοι εἶχαν διαδόχους».

- **1950 «Ἔστω ὁ Θεός Ἀληθής... », σελ. 104:** «Οὔτε εἶχαν οἱ δώδεκα ἀπόστολοι διαδόχους γιατί ὁ Ἰησοῦς ἀπεκάλυψε ὅτι ὑπάρχουν μόνο δώδεκα ἀπόστολοι τοῦ Ἀρνίου».

- **1973 «Χιλιετής Βασιλεία...», σελ. 338:** «Ὡστόσο ὅταν θεωροῦμεν ὅτι ὁ πιστός καί φρόνιμος δούλος εἶναι ολόκληρο τό σώμα των μαθητῶν (περιλαμβανομένων καί των πνευματικῶν Ἐπισκόπων) τότε αποκλείεται νά ὑπάρχει κάτι σαν "ἐπισκοπική διαδοχή" που ὅπως δείχνει ἡ ἱστορία ἔφερε τόση δλάβη καί καταδυναστευση στο λεγόμενο Χριστιανικό κόμο».

- **1988 «Αποκάλυψη το μεγαλειώδες...», σελ. 16:** «Στις μέρες του Ἰωάννη ὁ Θεός εἶχε ἕναν ἀγωγό γιά τήν μετάδοση τῆς Αποκαλύψεως καί ὁ Ἰωάννης ἦταν τό ἐπίγειο μέρος αὐτοῦ τοῦ ἀγωγού. Καί σήμερα ἐπίσης ὁ Θεός ἔχει ἕναν ἀγωγό γιά νά δίνει πνευματική τροφή στους δούλους του. Ὁ Ἰησοῦς στη μεγάλη του προφητεία σχετικά μέ τή συντέλεια του συστήματος πραγμάτων προσδιόρισε τό ἐπίγειο μέρος αὐτοῦ τοῦ ἀγωγού ὡς τόν πιστό καί φρόνιμο δούλο... Ὁ Ἰησοῦς χρησιμοποιεῖ αὐτή τήν τάξη του Ἰωάννη γιά νά ἀποκαλύψει τή σημασία τῆς προφητείας».

Ἀναδιπλώνεται λοιπόν ἡ «Σκοπιά» καί μέ τήν γνωστή τακτική τῆς διγλωσσίας ἐμφανίζεται ξαφνικά ἀπό τίς προσωπικές ἐμπορικές δραστηριότητες τοῦ Κ. Ρῶσελ, οἱ ὁποῖες καταλήγουν στήν θεοκρατία

τοῦ Ἰ. Ρόδερφορντ καί τῶν διαδόχων αὐτοῦ, ὡς ἡ «τάξη τοῦ Ἰωάννου». Βέβαια δέν εἶναι δυνατόν νά ἐξηγήσει τί εἶναι ἐκεῖνο πού καλύπτει τό κενό ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ἰωάννου ἕως τόν Κ. Ρῶσελ. Αὐτό ὅμως δέν τήν ἀπασχολεῖ, τῆς ἀρκεῖ ὅτι παρουσιάζεται ὡς ἐρμηνευτής τοῦ θείου λόγου.

- **1988 Αποκάλυψη το μεγαλειώδες...», σελ. 27, 28:** «Ὁ Ἰωάννης εἶχε δεῖ τον Ἰησοῦ νά στέκεται μέσα σε ἐφτά λυχνίες μέ ἐφτά ἀστέρια στο δεξιό του χέρι (Αποκ. Α' 13, 16, 20). Οἱ "αστέρες" εἶναι οἱ "ἄγγελοι των ἐπτά ἐκκλησιῶν". Στήν Αποκάλυψη τα ἀστέρια μερικῆς φορῆς συμβολίζουν κατά γράμμα ἀγγέλους ἀλλά εἶναι ἀπίθανο ὅτι ὁ Ἰησοῦς θά χρησιμοποιεῖ ἕνα ἀνθρώπινο συγγραφέα γιά νά γράψει πρὸς τα ἀόρατα πνευματικά πλάσματα. Ἔτσι οἱ ἀστέρες "πρέπει νά εἶναι ἀνθρώπινοι ἐπίσκοποι, δηλαδή πρεσβύτεροι των ἐκκλησιῶν οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ἀγγελιοφόροι του Ἰησοῦ. Τα ἀγγέλματα ἀπευθύνονται στα ἀστέρια, ἐπειδή αὐτά εἶναι υπεύθυνα γιά τήν ἐπίδραση τοῦ ποιμνίου του Ἰεχωβά».

«Ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς ἀπευθύνεται σ' ἕνα μόνο ἄγγελο σε κάθε ἐκκλησία, μήπως αὐτό σημαίνει ὅτι κάθε ἐκκλησία ἔχει ἕνα μόνο πρεσβύτερο; Ὁχι. Ἀπό τήν ἐποχή του Παύλου ἡ ἐκκλησία τῆς Ἐφέσου εἶχε ἀρκετούς πρεσβυτέρους ὄχι μόνο ἕνα. Ἔτσι στις μέρες του Ἰωάννη ὅταν στάλθηκαν τα ἀγγέλματα... τά ἀστέρια πρέπει νά ἀντιπροσώπευαν ὅλους ἐκείνους που υπηρετοῦσαν στά πρεσβυτέρια μέσα στη χριστιανική ἐκκλησία του Ἰεχωβά. Μέ ὅμοιο τρόπο σήμερα οἱ ἐπίσκοποι διαβάξουν στις ἐκκλησίες τους, τις ἐπιστολές που λαβαίνουν ἀπό τό κυβερνῶν σώμα το ὁποῖο ἀποτελεῖται ἀπό κεχρισμένους ἐπισκόπους που υπηρετοῦν κάτω ἀπό τήν ἡγεσία του Ἰησοῦ. Τα τοπικά πρεσβυτέρια πρέπει νά φροντίζουν ὥστε οἱ ἐκκλησίες τους νά ἀκολουθοῦν τις συμβουλές του Ἰησοῦ...».

«Ἐφόσον ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἡ Κεφαλή τῆς ἐκκλησίας, κατάλληλα λέγεται ὅτι οἱ πρεσβύτεροι βρῖσκονται στο δεξιό χέρι του, δηλαδή κάτω ἀπό τόν ἔλεγχο καί τήν κατεύθυνσή του. Αὐτός εἶναι ὁ Ἀρχιποιμένος καί αὐτοῖ εἶναι υποποιμένες».

Τό πρόβλημα λοιπόν του «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου» εἶναι πῶς θά κατορθώσει νά οἰκιοποιηθεῖ τήν ἱερωσύνη -τήν ὁποῖα ἀπορρίπτει γιά ὅλους τούς ἐκτός εταιρίας- μοναδικά καί ἀποκλειστικά γιά τόν ἑαυτόν της. Δέν διστάζει νά κηρύττει ὅτι τοῦ παρέχεται ἀπ' εὐθείας ἀπό τόν Θεό Πατέρα καί τόν Ἰησοῦ Χριστό ὅπου στήν πραγματικότητα ἐναποθέτει καί ὅλες τίς κακοδοξίες πού κατά καιρούς ἔχει διδάξει.

- **1956 «Σκοπιά» 15-3-56:** «Σφραγισμένες λοιπόν ἐπιστολές χρησιμοποιοῦνται ἀπό τήν Βιβλική καί Φυλλαδική Ἐταιρία Σκοπιά... ὡς ἕνας κατάλληλος

τρόπος ενέργειας διορισμῶν ὑπηρετῶν γιά περισσότερες ἀπό 14.000 ἐκκλησίες μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά σέ ὅλη τή γῆ. Σέ ὅλες αὐτές τίς ἐκκλησίες τά μέλη ἀναγνωρίζουν τήν σφραγίδα καί δέχονται τόν διορισμό. Ποῖός λοιπόν ἔχει δικαίωμα νά ἀμφισβητήσει τή δύναμι τῆς χειροτονίας ἢ τοῦ διορισμοῦ; Μπορεῖτε νά εἰσθε βέβαιοι, ὅτι πάνω σέ ὅλους αὐτούς τούς ειδικούς ὑπηρετές πού τίθενται σέ ὑπηρεσία μέ τίς σφραγισμένες αὐτές ἐπιστολές διορισμοῦ, τό κυβερνῶν σῶμα τῆς Ἐταιρίας τηρεῖ τās χεῖρας του, ὄχι κατά γράμμα, ἀλλά γιά νά τούς ὑποστηρίξει νά τους ἐνισχύει καί νά τούς διατηρῆ ἢ νά τούς ἀπομακρύνει γιά τὰ γενικά συμφέροντα τοῦ ἔργου.

- **1983 Βιβλίον του ἔτους 1983 σελ. 174:** «Οἱ πρεσβύτεροι καί οἱ διάκονοι ἐκλέγονται ἀπό τήν ἐκκλησία κάθε χρόνο με ἀνάταση των χειρῶν των ἀδελφῶν που ἦσαν συνταφτισμένοι με κάθε ἐκκλησία... υπήρχε ἡ ἀποψη ὅτι στις Πράξ. ΙΔ' 23 ἡ λέξη που ἀποδίδεται "χειροτονούνται" (διορίζονται Μ.Ν.Κ.) εἶχε σχέση με τήν ἀνάταση των χειρῶν καί σήμαινε νά ψηφίζει κανεῖς σ' ἐκεῖνες τίς ἐκλογές γιά ἀρχηγούς τάξεων Πρ. ΙΔ' 23. Δεν γνωρίζαμε ὅτι αὐτό γινόταν με τήν ἐννοια του διορισμοῦ ἀπό τούς ἀποστόλους ἢ το κυβερνῶν σῶμα.

- **1983 «Διαγγελίες τῆς Βασιλείας», σελ. 218:** «Το διμερές ἀρθρο Οργάνωση το οποίο εμφανίστηκε στην Σκοπιά 1 καί 15-7-1938 δήλωνε χαρακτηριστικά: Ἡ οργάνωση του Ἰεχωβά δεν εἶναι κατ' οὐδένα τρόπο δημοκρατική... ἀναγνώρισε ὅτι αὐτό τό ἐδάφιο (Πρ. ΙΔ' 23) εἶχε παρανοηθεῖ στο παρελθόν. Οἱ διορισμοί ἀνάμεσα στους Χριστιανούς του πρώτου αἰῶνα δεν γινόταν "δι' ἀνατάσεως των χειρῶν" ὅλων των μελῶν τῆς ἐκκλησίας. Ἀπεναντίας ὅπως κατεδείχθηκε οἱ ἀπόστολοι καί ὅσοι ἦταν ἐξουσιοδοτημένοι ἀπό ἐκεῖνους ἦταν αὐτοί που ἀνέτειναν τα χεῖρα τους. Αὐτό το ἔκαναν ὄχι με το να συμμετέχουν σε κάποια ἐκκλησιαστική ψηφοφορία ἀλλά με το να ἐπιθέτουν τα χεῖρα τους πάνω σε άτομα τα οποία εἶχαν τα κατάλ-

ληλα προσόντα. Αὐτό αποτελοῦσε σύμβολο ἐπιβεβαίωσης ἐπιδοκιμασίας ἢ διορισμοῦ.

Ἡ ὁργάνωση τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου» πάλι δογματίζει ἀντιφάσκοντας. Ὅμιλεῖ γιά διορισμούς πρεσβυτέρων καί διακόνων μέ σφραγισμένες ἐπιστολές τίς ὁποῖες στέλει τό «κυβερνῶν σῶμα» τό ὁποῖον δέν διστάζει νά ταυτίσει μέ τούς ἀποστόλους. Ἀπαιτώντας πλήρη κυριαρχία διακηρύττει ὅτι δέν εἶναι δημοκρατική ἀλλά θεοκρατία, καταφεύγει λοιπόν ἢ «Σκοπιά» στήν «ἀγία γραφή» στό βιβλίο αὐτό πού εἶναι κατασκευάσμα τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου» γιά νά στηρίξει τίς κακοδοξίες τῆς. Αὐτό ὅμως δέν εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή πού ἔγραψαν οἱ προφῆτες καί οἱ ἀπόστολοι, αὐτό πού παρέλαβε ἡ Ἐκκλησία ὡς «σύλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» καί διετήρησε τήν ἀπαξ παραδοθεῖσα πίστη ἀναλλοίωτη ἕως σήμερα. Στήν «μετάφραση» αὐτή τοῦ νέου κόσμου (ἄραγε τί ἦ ποιούς ἐννοεῖ ὡς νέο κόσμο;) μεταφράζει αὐθαίρετα προτάσεις καί λέξεις ὅπως π.χ. τό χειροτονῶ σέ διορίζω, προσθέτει λέξεις ἢ ἀφαιρεῖ, ἀκόμη καί παραλείπει ὁλόκληρα ἐδάφια. Ὅτι δέν τήν καλύπτει το ἀπορρίπτει αὐθαίρετώντας. Τό πλέον σημαντικό εἶναι ὅτι στήν συγκεκριμένη μετάφραση ἢ «Σκοπιά» παραποιεῖ τό γράμμα καί τό πνεῦμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, αὐτό εἶναι τό δικό τῆς «εὐαγγέλιο». Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι σαφῆς ὅταν ὁμιλεῖ περὶ ἱερωσύνης. Ἀπό τά πρώτα χρόνια ὁ Ἰησοῦς καθιστᾷ ἱερεῖς τούς μαθητές του μεταδίδοντας σ' αὐτούς ἐιδική ἐξουσία νά συγχωροῦν ἁμαρτίες ἢ ὄχι (Ἰωάν. Κ' 21-23). Οἱ ἀπόστολοι χειροτονοῦν ἱερεῖς σέ κάθε Ἐκκλησία πού ἰδρύνουν (Φιλ. Α' 1) ὅπου τονίζονται καί οἱ βαθμοί τῆς ἱερωσύνης. Στίς Πράξεις Κ' 28 ἀπευθύνεται πρὸς τούς ἐπισκόπους καί λέει: «Προσέχετε λοιπόν εἰς ἑαυτούς, καί εἰς ὅλον τό ποῖμνιο, εἰς τό ὁποῖον τό Πνεῦμα τό Ἅγιον σᾶς ἔθεσε ἐπισκόπους, διά νά ποιμαίνητε τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποῖαν ἀπέκτησε διά τοῦ ἰδίου αὐτοῦ αἵματος». Τό κείμενο ὅμως δέν λέει: τό «κυβερνῶν σῶμα» σᾶς διόρισε.

Ὁ ποιμένας δέν πρέπει νά μισεῖ τούς αἰρετικούς, ἀλλά τήν αἵρεση, γιατί καί ὁ αἰρετικός σάν ἄνθρωπος εἶναι ἔργο τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἡ πλάνη του εἶναι ἔργο τοῦ διαβόλου. "Μή κάνεις σύγχυση λοιπόν μεταξύ τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ καί τοῦ διαβόλου". "Τάς μέν, λοιπόν, αἰρετικές διδασκαλίας... πρέπει νά τās ἀναθεματίζωμε καί νά ἐλέγχωμε τās ἀσθενεῖς διδασκαλίας. Νά ἐπιδεικνύωμε ὅμως κάθε εὐσπαλγγνίαν διά τούς ἀνθρώπους καί νά εὐχόμεθα ὑπέρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν". "Ἀπλωσε τά δίκτυα τῆς ἀγάπης... Ἐκεῖνο που ἔθεωρήθη ὅτι εἶναι καλόν, εἴτε ἐκ προλήψεως εἴτε ἐξ ἀγνοίας, δίδαξε ὅτι εἶναι ξένον πρὸς τήν ἀποστολικήν παράδοσιν... ἐάν ὅμως δέν θέλη νά τό παραδεχθῆ, ἀλλά ἐπιμένει νά φιλονεικῆ... νά διαμαρτυρηθῆς πρὸς αὐτόν χωρὶς νά ἐκδηλώνης τό μῖσος, τήν ἀποστροφήν..., ἀλλά νά κάμης τοῦτο δεικνύων πρὸς αὐτόν τήν ἀληθῆ καί εἰλικρινῆ ἀγάπην" (ἰ. Χρυσ.).

«Τό νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας»,
σελ. 315, π. Ἄντ. Ἀλεξίσοπούλου (†)

ΟΙ "ΙΝΣΤΡΟΥΧΤΟΡΕΣ" ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

της κ. Δάφνης Βαρβιτσιώτη

«Βουλεύεσθαι καί λογίζεσθαι ταυτόν»¹

Ἀριστοτέλης

Β' Μέρος

Συνεχίζουμε μέ τίς κύριες μεθοδεύσεις στίς ὁποῖες καταφεύγουν οἱ σύγχρονοι ἰνστρούχτορες-ἐκπαιδευτές -εἴτε "στρατευμένοι", εἴτε χρησιμοποιούμενοι ἐν ἀγνοία τους- μέ ἀποτέλεσμα νά χειραγωγοῦν τήν σκέψη, καί κατά συνέπεια τήν βούληση τῶν τηλεθεατῶν:

Ἀποσυνδέουν τούς τηλεθεατές ἀπό τήν πραγματικότητα, βυθίζοντάς τους σέ μίαν εἰκονική πραγματικότητα, πρὸς δόξαν τῆς Θεοσοφίας, πού θέλει ὁ ἄνθρωπος νά θεωρεῖ ἀνταπάτη τήν πραγματικότητα: Ἀποσιωπώντας πραγματικά προβλήματα καί ζητήματα καθοριστικῆς σημασίας, ἀναλώνονται σέ ἀτέρμονους ψευδεπίγραφους, παραπλανητικούς καί προσχηματικούς «προβληματισμούς» γιά θέματα ἡσσονος σημασίας. Ἡ ἐξασφαλίζουν σέ λίγα ἄτομα συμμετοχή σέ τηλεπαιχνίδια, ὅπου αὐτά ζοῦν «εἰκονικά», ἐνῶ ἀπασχολοῦν τούς ὑπόλοιπους μέ τήν παρακολούθηση τῆς εἰκονικῆς πραγματικότητας, καί κατόπιν μέ «προβληματισμούς» ἐπ' αὐτῆς «στήνουν» «ζαχαρένιες» ἐκπομπές, ὅπου ἀνούσιες ἐπιπολαιότητες «συζητῶνται» καί ἀναλύονται μέ «σοβαρότητα» προβάλλουν καταγισμό κινηματογραφικῶν ταινιῶν πού ἐντέχνως ὑποβάλλουν ὡς ἀπόλυτα θεμιτές, ἀπίθανες, ἐξωφρενικές καί ἐξωπραγματικές καταστάσεις (ταυτόχρονη ὑπαρξη σέ παράλληλα σύμπαντα, ἀνταλλαγή προσωπικότητων, ταξίδια στόν χρόνο, ἐξωγήινους, κ.λ.π.).

Ἐδραιώνουν τήν Νέα Ἐποχή στήν συνείδηση τοῦ τηλεοπτικοῦ κοινοῦ, ἀναφερόμενοι συνεχῶς σ' αὐτήν, χωρίς, ὡστόσο, νά προβαίνουν σέ περαιτέρω ἐπεξηγήσεις, διερεύνηση, ἢ ἀναφορά στούς «νικητές» πού κινοῦν τά νήματά της, μέ ἀποτέλεσμα νά τούς διατηροῦν -συμπτωματικά;- ἀθέατους. Συγκεκριμένα, παρουσιάζουν κάθε ἐπώδυνη μεταβολή, ὡσάν νά πρόκειται περὶ ἀναπότρεπτο φυσικοῦ φαινομένου (πχ. «στήν νέα παγκοσμιοποιημένη κοινωνία μας εἶναι φυσικό νά... », ἢ «εἴμαστε πλέον στήν Νέα Ἐποχή, ὅποτε, ἀναγκαστικά πρέπει νά ἀποδεχθοῦμε ὅτι... »).

Ἐδραιώνουν τήν νεοεποχίτικη ὑποκουλτοῦρα: Προσκαλοῦν σέ «σοβαρές» ἐκπομπές ἄτομα μέ «δυναμίες», «θεραπευτές», «ἐνορατικούς», ἀστρολόγους κ.λ.π.: σιωποῦν αἰδημόνως γιά τόν γενικευμένο καταγισμό ναρκωτικολαγνείας, διαστροφικοῦ ἐρωτισμοῦ, μαγείας καί σατανολατρίας, κ.ἄ..

Νομιμοποιοῦν, ἐμμέσως, τήν ἀστρολογία στήν συνείδηση τοῦ τηλεοπτικοῦ κοινοῦ καί τίς προβλέψεις διαφόρων ἀστρολόγων (σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες «μέ τό 2000, μπαίνουμε στήν Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου, μιά Νέα Ἐποχή πού θά φέρει τεράστιες μεταβολές σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς μας»), ὅταν ἀποσιωποῦν τούς πραγματικούς λόγους πού καθιστοῦν ἀναπόφευκτες τίς μεταβολές πού ἐπιφέρει ἡ Νέα Ἐποχή.

Νομιμοποιοῦν, ἐμμέσως, ὅσες αἰρέσεις, σέκτες καί καινοφανεῖς θρησκείες «προφήτευσαν» τήν ἔλευση μᾶς Νέας Ἐποχῆς, ἐνός Καινούργιου Κόσμου, ἐνός Νέου Κόσμου κ.ο.κ., ἀποδεχόμενοι οἱ ἴδιοι τήν Νέα Ἐποχή ὡς ἀναπότρεπτο φυσικό φαινόμενο (εἰδικά, νομιμοποιοῦν τήν Θεοσοφία καί τά παρακλάδια της, πού -ἐκτός τοῦ ὅτι προωθοῦν τήν ἐσωτερικιστική ἀστρολογία- εὐαγγελίζονταν -συμπτωματικά;- καί τήν ἔλευση τῆς «νέας τάξης», τῆς Νέας Ἐποχῆς, τῆς Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου.

Εἶναι ἄραγε σύμπτωση ὅτι, ὅλες αὐτές οἱ μεθοδεύσεις πού χρησιμοποιοῦν οἱ σύγχρονοι ἰνστρούχτορες-ἐκπαιδευτές, ὁδηγοῦν στήν ἐξουδετέρωση τῆς βούλησης τῶν τηλεθεατῶν, μεταλλάσσοντάς τους σέ ἐσμό ἄβουλων «ἀνθρώπων ὄντων»;

Ὅσο καί ἂν φαίνεται στούς περισσότερους ἀδιάνοητο, ἢ -κατόπιν εἰδικῶν καί συστηματικῶν διεργασιῶν ἐπί τῆς σκέψης του- ὀλοκληρωτική καί μὴ ἀναστρέψιμη ἐξαφάνιση τῆς βούλησης τοῦ ἀνθρώπου δέν ἀποτελεῖ φαντασίωση. Πρωτοεμφανίσθηκε, ὡς ἰδέα, στά μέσα τοῦ 19^{ου} αἰῶνα, καί βαθμιαίως ἐνατάχθηκε στούς σκοπούς καί στίς μεθοδολογίες διαφόρων ὁμάδων, θρησκειῶν, ἰδεολογιῶν, σεκτῶν κ.λ.π.

Ἡ πρώτη νύξη, ἐγινε, ὅπως προαναφέρθηκε, ἀπό τόν Ντοστογιέφσκυ (1821-1881) στούς «Δαιμονισμέ-

1. «Τό νά λαμβάνη κανεῖς μίαν ἀπόφασιν ἰσοδυναμεῖ μέ τό νά κρίνη διά τοῦ λογιῶμοῦ», Ἀριστοτέλους, Ἡθ. Νικ. 1113 α' 12.

νους» του. Αὐτός «προφήτευσε» «τὴν ἐξαφάνιση τῆς ἐλευθέρης βούλησης στὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἀνθρώπων», ὡς μέσο ἐπίτευξης τοῦ σατανικοῦ σχεδίου μιᾶς μικρῆς ομάδας γιὰ τὴν κυριαρχία τῆς ἐπὶ τοῦ κόσμου. Ἡ ομάδα αὐτὴ θὰ ἀπέδλεπε στὸν ἀποχριστιανισμό τῶν ἀνθρώπων καὶ στὴν «μετατροπὴ τους σὲ ἀγγέλι μένους τρόπους διαπαιδαγώγησης». Μὲ συνθημὰ τῆς, «ὁ καθένας ἀνήκει σὲ ὅλους καὶ ὅλοι στὸν καθένα» (δηλαδή, μὲ τὴν διάλυση κάθε ἐπιμέρους προσωπικότητας καὶ τὴν μαζοποίησή τῆς), ἡ ομάδα θὰ ἐπέβαλε τὴν ἰσοπέδωση, ὡς «ἰσότητα»: «...Πάνω ἀπ' ὅλα θάναί ἡ ἰσότητα. Πρῶτα θὰ ὑποβιασθεῖ τὸ ἐπίπεδο τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ταλέντων. Σὲ ὑψηλὸ ἐπιστημονικὸ ἐπίπεδο φθάνουν τὰ ἀνώτερα μυαλά καὶ μυαλά ἀνώτερα δὲν χρειάζονται». Ἔτσι, «Ὅλοι (θά) εἶναι σκλάβοι καὶ ἴσοι στὴν σκλαδιά». Σύμφωνα μὲ αὐτὸ τὸ σχέδιο: «...Τὸ ἓνα δέκατο μονάχα τῆς ἀνθρωπότητος θάχουν δικαιώματα ἐλευθέρου ἀνθρώπου καὶ ἡ ἐξουσία τοὺς πάνω στὰ ἄλλα ἐννέα δέκατα θὰ εἶναι ἀπεριόριστη. Οἱ δεῦτεροι θὰ χάσουν τὴν προσωπικότητά τους, θὰ γίνουν κοπάδι... θὰ ξαναγυρίσουν στὴν πρωτόγονη ἀπλότητα, στὸν παράδεισο, νὰ ποῦμε τῶν πρωτοπλάστων, ὅπου ὅμως θὰ πρέπει νὰ δουλεύουν κιόλας»².

Τὴν ἴδια περίπου ἐποχὴ, στὴν σκέψη τῆς Ἑλενας Μπλαδάτσκι (1831-1891) γεννιόταν ἡ Θεοσοφία, «ἡ ἀλήθεια, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναπαύονται ὅλα τὰ θρησκευματα». Ἐπενδυμένη μὲ ἓναν συνδυασμὸ πνευματισμοῦ, ἀποκρυφισμοῦ, ἀστρολογίας, μαγείας καὶ ἔντονων βουδιστικῶν στοιχείων (κάσμα, μετενοάρκωση κ.λπ.), ἡ Θεοσοφία κέρδισε γρήγορα πιστούς, ὁπαδούς καὶ θαυμαστές, ἰδιαίτερα μέσα στοὺς ὑψηλοὺς πολιτικο-κοινωνικο-οικονομικοὺς κύκλους. Εὐαγγελίσθηκε τὴν ἐγκαθίδρυση μιᾶς «Νέας Ἐποχῆς» στὸ σύνολο τοῦ Πλανήτη, τὴν «ἐσωτερικὴ διοίκηση» τοῦ ὁποίου θὰ ἀνελάμβανε -ἀθέατη- ἡ «Ἀπόκρυφη Ἱεραρχία». Μὲ τὴν βοήθεια τῶν «διδασκάλων», τῶν «μεσαζόντων ὑπηρετῶν τοῦ κόσμου» καὶ τῶν «διανοητῶν τοῦ κόσμου», ἡ Ἱεραρχία θὰ ἀνελάμβανε νὰ ὀδηγήσει τοὺς ὁπαδούς τῆς στὴν τυφλὴ ὑπακοή, καὶ τὸν κάθε ἀνθρώπο -διὰ τῆς «ἀπόσβεσης ἢ ἐκβολῆς τοῦ προσωπικοῦ ἑαυτοῦ»- στὴν «ἀνεκδήλωτη κατάσταση τοῦ ΕΝΟΣ», στὴν «ἀνάπαυση», δηλαδή, στὴν «μὴ-ὑπαρξή»³.

Ἡ Θεοσοφία ὀραματιζόταν τὴν «νέα τάξη» τῆς, ὡς ἐξῆς: Οἱ λίγοι νικητὲς τοῦ «ἀόρατου» πολέμου τῆς θὰ κυριαρχοῦν -ἀθέατοι- ἐπὶ τῶν «μαζῶν τῆς ἀνθρωπότητος», οἱ ὁποῖες θὰ εἶναι οἱ ἠττημένοι. Οἱ

ἠττημένοι θὰ ἀποτελοῦν τὴν «νέα ἀνθρωπότητα», πού, χωρὶς προσωπικότητα καὶ χωρὶς βούληση, θὰ ἔχει ὀδηγηθεῖ στὴν «μὴ-ὑπαρξή». Αὐτοὶ δὲν θὰ εἶναι πιά «Ἄνθρωποι», οὔτε καὶ «ἀνθρωποι»: Θὰ εἶναι ἀπλᾶ «ἀνθρώπινα ὄντα», χωρὶς βούληση, χωρὶς λογικὴ συνείδηση, ἔρμαια τῶν ἐνστίκτων καὶ τοῦ ὑποσυνειδήτου τους. Θὰ εἶναι, δηλαδή, ἀνθρωπόμορφα ὄντα, πού, ὅμως -ὅπως «προφήτευσε» ὁ Ντοστογιέσκου- θὰ μποροῦν «νὰ δουλεύουν κιόλας». Καὶ τὸ σημαντικώτερο: Θὰ πιστεύουν ὅτι ἡ μετάλλαξή τους αὐτὴ -δηλαδή, ἡ ἦττα τους- συνιστᾶ θριαμβικὴ τους νίκη. Αὐτὸ θὰ καθιστᾶ τὴν ὑποδοὺλωσή τους ὀλοκληρωτικὴ καὶ μὴ ἀναστρέψιμη.

Ἄλλὰ καὶ ὁ Ἄ. Γκράμσι (1891-1937) εἶχε θέσει στὸ στόχαστρό του τὴν βούληση τοῦ δυτικοῦ ἀνθρώπου. Σύγχρονος τῆς Ἄ. Μπέηλυ (1880-1949), ὁ Γκράμσι εἶχε -καὶ αὐτός- ὡς Ὅραμα μιᾶς Νέας Τάξης, γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς ὁποίας πρότεινε -καὶ αὐτός- ἓναν «ἀόρατο» πόλεμο κατὰ τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν. Σκοπὸς του, ὁ «ἐκμαρξισμὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου», γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη ἐπικράτηση τοῦ Μαρξιστικοῦ Ὁράματος: Τοῦ «Παραδείσου τοῦ Ἐργάτη». Σύμφωνα μὲ τὸν Γκράμσι, τὸ μόνον ἐμπόδιο γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ Παραδείσου αὐτοῦ, τὸ μόνον πραγματικὸ ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν ἀνθρώπων οἰκοδόμηση τῆς ἀταξικῆς κοινωνίας καὶ γιὰ τὴν «κυριαρχία τοῦ προλεταριάτου», ἦταν ἡ κοινὴ χριστιανικὴ ἐλπίδα καὶ ἡ κοινὴ χριστιανικὴ ἀναφορὰ σὲ κάποια Ὑψίστη Θεία Ὑπερκόσμη Δύναμη, ἡ ὁποία «ὑπερβαίνει τίς περιορισμένες δυνατότητες τῶν ἐπὶ μέρους ἀτόμων καὶ τῶν ομάδων -μεγάλων καὶ μικρῶν». Συνεπῶς, κατ' αὐτόν, ὅσο διατηρεῖται ἡ πίστη πρὸς αὐτὴν τὴν Δύναμη -ἢ ὁποία, ἐνῶ κυριαρχεῖ ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου, δὲν ἀνήκει σὲ τοῦτον τὸν κόσμο- «ἡ ἰδέα μιᾶς βίαιης παγκόσμιας ἐπανάστασης τοῦ προλεταριάτου ἦταν ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία»⁴.

Ὁ Γκράμσι πίστευε ὅτι, ἡ Μαρξιστικὴ κυριαρχία δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποβλέπει στὴν ἀπτή καὶ βίαιη ἄλωση κοινωνιῶν μὲ «συμβατικὸ» πόλεμο, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε «νὰ στραφεῖ πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν πρὸς ἄλωση πληθυσμῶν». Θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσει διάφορους συντελεστές, πού, μὲ εἰδικές καὶ συστηματικές μεθοδεύσεις, θὰ πραγματοποιήσουν, ἐν καιρῷ, μιᾶ «ἡρεμὴ καὶ ἀνώδυμη ἐπανάσταση» μιᾶ ἀναίμακτη ἐπανάσταση «στό ὄνομα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, στό ὄνομα τῆς αὐτονομίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀπελευθέρωσής του ἀπὸ ἐξωτερικοὺς περιορισμούς. Καὶ πάνω ἀπὸ

2. Οἱ Δαμιονισμένοι, Τ. Μ. Ντοστογιέσκου, Κεφ. 7°, Οἱ Σύντροφοι, σελ. 319, μετάφραση Σωτ. Πατατζῆ, Διεθνεῖς Ἐκδόσεις.

3. Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμός, «Νέα Ἐποχὴ», μακαριστοῦ π. Ἄ. Ἀλεβιζοπούλου, Ἐκδ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως, Πρέβεζα 1990, σελ. 98.

4. The Keys of This Blood (Τὰ Κλειδιά Αὐτοῦ τοῦ Αἵματος), Martin Malachi, κεφ. 13°, Ἄντονιο Γκράμσι: Τὸ Πνεῦμα πού στοιχειώνει ὁ Ἄνατολή καὶ Δύση, ἐκδ. Touchstone, 1990, σελ. 247.

«ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ» ΚΑΙ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΤΖΥ

του κ. Αντώνη Μποσανακούδη

Άμέσως μετά από τις εφόδους του εισαγγελέα Ιωάννη Άγγελη στο Σαηεντολογικό κέντρο ΚΕΦΕ («Κέντρο Έφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδας» και ανεπίσημα «Κέντρο Έφηρμοσμένου Φακελώματος Έλλήνων») ή Σαηεντόλοτζυ άρχισε να παρουσιάζεται ως θρησκεία την όποία ή Ελλάδα καταπιέζει και να κατηγορεί διεθνώς τή χώρα μας για «καταδίωξη θρησκευτικών μειονοτήτων».

Τόσο τά έγγραφα πού κατασχέθηκαν στίς εφόδους αλλά και ή πρακτική τής Σαηεντόλοτζυ στο παρελθόν, άποδεικνύουν αυτό πού και τό δικαστήριο παραδέχεται στην Απόφαση διάλυσης του ΚΕΦΕ: ότι αυτή ή έξτρεμιστική όργάνωση παίζει τό χαρτί τής

θρησκείας για να άντιμετωπίσει τόν έλεγχο από τήν κοινωνία και να καταγγέλει ως ρατσιστή, έθνικιστή, κ.λ.π. όποιον προσπαθεί να ένημερώσει τούς πολίτες και τίς Άρχές για τόν πνευματικό, κοινωνικό, οικονομικό κίνδυνο πού άποτελεί ή Σαηεντόλοτζυ, όπως έπίσης και κίνδυνο υγείας και έθνικης ασφάλειας.

Τίς διαδικασίες παραβίασης τής ιδιωτικής ζωής των μελών μέσα από ψευδοεπιστημονικές και ψευδοθρησκευτικές μεθοδεύσεις, όπως τά ώντιπινγκ, κ.λ.π. τίς παρουσιάζει ως «έξομολογήσεις». Στίς φωτογραφίες πού συνδεύουν τό κείμενο, παρουσιάζουμε μερικές σελίδες από μία ...«λίστα έξομολόγησης», ή όποία μιλάει από μόνη τής. Στην Όρθόδοξη Έκκλησία κανέναν δέν κα-

όλα, χωρίς τούς περιορισμούς και τίς άπαιτήσεις του Χριστιανισμού». Οί χριστιανικές κοινωνίες θά έπρεπε, λοιπόν, να ύποστούν στο σύνολό τους ριζικές μεταβολές στον τρόπο σκέψης τους. Συγκεκριμένα, θά έπρεπε να οδηγηθούν στο να εγκαταλείψουν τήν έλπίδα πού δίνει στον άνθρωπο ή χριστιανική υπερβατικότητα, και να πειθαναγκασθούν ότι, «δέν ύπάρχει τίποτα εκτός από τήν Ύλη αυτού του Σύμπαντος» και ότι, «κάθε τι πολύτιμο στην ζωή και στον κόσμο τουτο ένυπάρχει εντός τής ζωής, εντός του κόσμου τούτου και εντός τής γήινης σφαίρας». Ο «Παράδεισος του Έργάτη» επί τής Γής θά πραγματοποιηθεί, μόνον έφ' όσον, στίς δυτικές κοινωνίες, όλα τά πνεύματα μεταβληθούν σε «προλεταριακά πνεύματα»⁵ (μιά και, «Πάνω άπ' όλα θάναί ή ισότητα... και μυαλά άνώτερα δέν χρειάζονται», όπως έγραφε ό Ντοστογιέφσκυ). Αυτά τά «προλεταριακά πνεύματα» και δέν θά άντιδρούν, και θά «δουλεύουν κιόλας».

Σοβαροί άναλυτές συμπεραίνουν σήμερα ότι, τόσο ή Θεοσοφία, όσο και οί Ούμανιστές (παρακλάδι των όποίων είναι οί νεο-ειδωολάτρεις), καθώς και οί ομάδες του καθεαυτο «New Age», με τίς έωσφορικές τους θέσεις, χρησιμοποιούνται για να εκλειάνουν αυτά πού συνιστούν τά έσωτερικά έμπόδια πού ύπάρχουν μέσα στον δυτικό άνθρωπο για τήν πραγματοποίηση του μαρξιστικού όράματος. Στην ουσία, όμως, όλες οί άνωτέρω θεωρίες έχουν ένα κοινό

σημείο με τόν «Νέο Διαφωτισμό»: Όδηγούν σε μιά «νέα» ύποδούλωση, πού θά είναι ολοκληρωτική και μη άναστρέψιμη, άκριβώς επειδή εξαφανίζει τήν βούληση, και διαμορφώνει ήττημένους, πού έκλαμβάνουν ως δική τους νίκη, τήν πλήρη και ένθουσιώδη συνέργειά τους με τόν πραγματικό νικητή, πού τούς χειραγωγεί άθέατος.

Πώς, λοιπόν, είναι δυνατόν να θεωρηθεί τυχαίο τό γεγονός ότι, οί καθοδηγητές σκέψης πρωταγωνιστούν -ως νέοι ινστρούχτορες- στην ποθητή από τήν Νέα Έποχή «άποδόμηση» των «παλαιών» πνευματικών δεδομένων, και πώς μπορεί να θεωρηθεί συμπτωματικό τό ότι, «...άπό τά συντρίμια τους οικοδομούν ένα μνημείο μιάς γλυκειάς ύποχώρησης»⁶; Συμπτωματική ή μή, ή «άποδομητική» τους δράση είναι αδύνατον να μην θυμίσει τόν U. Müller, ό όποιος -θέτοντας τό θέμα στην ευρύτερη βάση του- έγραφε ότι: «Γενικά μπορεί να δημιουργηθεί ή έντύπωση ότι ό τύπος, ως πρακτορείο δημοσίων σχέσεων, κινείται από συνωμότες καταστροφείς»⁷.

Θά πρέπει, συνεπώς, να άναρωτηθούμε -και ίσως και να ρωτήσουμε τούς Ίνστρούχτορες τής Νέας Έποχής- μήπως, προϋπόθεση για τό πολυθρύλητο «Τέλος τής Ίστορίας» είναι τό Τέλος του Άνθρώπου;

6. Νεοσατανισμός. Όρθόδοξη Θεώρηση και Άντιμετώπιση, μακαριστού π. Ά. Άλεβιζοπούλου, Έκδ. Διάλογος, Άθήνα 1996, σελ. 147.

7. Ένθ. άνωτ. σελ. 87 (Das Leben und Wirken der Satanisten. Eine Dokumentation, Regensburg 1989, σελ. 93-94).

5. Ένθ. άνωτ. σελ. 251.

ταγράφει τήν εξομολόγηση, κανένας δέν τήν στέλνει ακόμη και στό εξωτερικό καί πιθανών ὁ εξομολόγος ιε-
 ρεάς νά μήν γνωρίζει οὔτε καν τό ὄνομά σου.

Ἐκτός ἀπό τό ἄντιτινγκ, περιγράφουμε μία ἄλλη τεχνική τῆς Σαηντόλοτς τήν ὁποία καλύπτει μέ τόν εξομολογητικό μανδύα.

Overts and Withholds

Σύμφωνα μέ ἓνα ἀξίωμα πού διατύπωσε ὁ Χάμπαρντ, ὅταν κάποιος δέν ἀποδίδει σέ κάποιο ἔργο (ἀπό τόν "χειρισμό" μελῶν τῆς οἰκογένειάς του πού ἀντιτίθενται στή Σαηντόλοτς, μέχρι μειωμένη ἀπόδοση "χαμηλές στατιστικές" στή θέση πού κατέχει μέσα στή Σαηντόλοτς) αὐτό ὀφείλεται σέ "ἐγκλήματα" πού προσπάθησε νά συγκαλύψει. Ἔτσι τό μέλος:

α) Ἀποκαλύπτει ὁποιοδήποτε εὐαίσθητο προσωπικό στοιχεῖο, σχετικά μέ τίς σχέσεις του μέ ἄλλους, μέχρι καί στόν σεξουαλικό τομέα, ἀλλά καί σχετικά μέ σχέσεις τρίτων μέ τρίτους.

β) Μαθαίνει νά πειθαρχεῖ ἐναντίον ὁτιδήποτε ἡ Σαηντόλοτς ἔχει χαρακτηρίσει ἀνήθικο, ἐγκληματικό, κ.λ.π.

Αὐτές οἱ "ἐξομολογήσεις" περιλαμβάνουν τέσσε-
 ρεις "ροές" (flows):

Ροή 0: "Ἐγκλήματα" τοῦ μέλους πρὸς τόν ἑαυτό του.

Ροή 1: "Ἐγκλήματα" τοῦ μέλους πρὸς ἄλλο πρόσωπο.

Ροή 2: "Ἐγκλήματα" ἄλλου προσώπου πρὸς τό μέλος.

Ροή 3: "Ἐγκλήματα" ἄλλου προσώπου πρὸς ἄλλο πρόσωπο.

Ἐκτελοῦνται "τρεξίματα τριπλῆς ροῆς" (triplic flow = Ροή 0, 1 καί 2) καί "τετραπλῆς ροῆς" (quad flow = Ροή 0, 1, 2 καί 3). Ἔτσι, μέσω τῶν ἐξομολογητικῶν ἀποκαλύψεων τῆς Ροῆς 3 (ἀλλά καί τῆς 1 καί 2), ἡ Σαηντόλοτς γνωρίζει σιγά σιγά ὁτιδήποτε γνωρίζει τό μέλος σχετικά μέ ἀνθρώπους τοῦ περιβάλλοντός του, χωρίς αὐτοί νά γνωρίζουν ὅτι αὐτές οἱ προσωπικές πληροφορίες πού τους ἀφοροῦν, ἀποκαλύπτονται στή Σαηντόλοτς, ἡ ὁποία διαθέτει τό δίκτυο INCOMM (Διεθνές Δίκτυο Διοίκησης μέσω Computer), μέσω τοῦ ὁποίου διαβιβάζονται, ἀποθηκεύονται καί τυγχάνουν ἐπεξεργασίας στίς ΗΠΑ ὁποιοδήποτε πληροφορίες στέλνονται ἀπό τοπικούς καί ἐθνικούς ὀργανισμούς.

Δέν ἀποτελεῖ, λοιπόν, ὑπερβολή ὅτι αὐτοί οἱ ἀνθρωποι στό περιβάλλον τοῦ μέλους δικαιοῦνται νά ἐνημερωθοῦν γιά τή Σαηντόλοτς καί ὅτι ἔχουν δικαίωμα νά ἔχουν λόγο γιά τή σύνδεση τοῦ γνωστοῦ/συγγενῆ τους ὡς μέλους τῆς Σαηντόλοτς, ἀφοῦ αὐτός/αὐτή ἀποτελεῖ (ἐν ἀγνοία τους καί ἐκτός ἐλέγχου τους) πύ-

λη ἀποκάλυψης εὐαίσθητων προσωπικῶν τους στοιχείων, τά ὁποία οἱ ἴδιοι ποτέ δέν θ' ἀποκάλυπταν. Νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ Σαηντόλοτς ἡ ἴδια ἔχει αὐτοδιαμορφωθεῖ μέ τέτοιο τρόπο πού τους δίνει τέτοιο δικαίωμα, ἀφοῦ κρύβει τήν πραγματική ταυτότητά της.

Γιά νά φανοῦν τά ἀντιχριστιανικά αἰσθήματα τῶν μουτζαχεντίν τῆς Σαηντόλοτς καί ἡ «θηροσκευτική» φύση της, ἀναφέρουμε τά περιεχόμενα τοῦ προγράμματος «πνευματικῆς ἐπεξεργασίας» Operating Thetan VIII, τοῦ OT-8.

OT-8

Τό πρόγραμμα "Λειτουργικός Θῆτα 8" εἶναι τό ἀνώτερο γνωστό στή Σαηντόλοτς. Γράφτηκε ἀπό τόν ἰδρυτή της Ρόν Χάμπαρντ στίς 5 Μαΐου 1980 καί ἀποτελεῖ ἓνα ἐκπληκτικά ἀντιχριστιανικό κείμενο. Περιλαμβάνει δλασφημίες ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί "ἀποκαλύπτει" τήν ἀποστολή τοῦ Χάμπαρντ στόν κόσμο, ἀφοῦ δώσει δικαιολογία γιὰ αὐτά δέν εἶχαν ἀποκαλυφθεῖ μέχρι τότε, ἐπιβεβαιώνοντας ἔτσι ὅτι ἡ Σαηντόλοτς ἐνσυνείδητα ἀποκρύπτει τήν πραγματική ταυτότητά της γιά ὑποκειμενικούς λόγους τῆς ἡγεσίας της. Ἀναγνωρίζει τή Σαηντόλοτς ὡς "μυστική ἐταιρεία" (καί ὄχι θρησκεία) καί κατηγορεῖ τίς ἄλλες μυστικές ἐταιρίες ὅτι κυριεύθηκαν καί ἔγιναν ὄργανα τῆς ἀπειλῆς τήν ὁποία πολεμοῦσαν.

Παρουσιάζει τή Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ ὡς μαζική προσγείωση-εἰσοδή ἀπό τή Γαλαξιακή Συνομοσπονδία Μαρκάμπ καί λέει ὅτι ἡ ἀποστολή του εἶναι νά ἐκτροχιάσει τό σενάριο αὐτῆς τῆς εἰσοδῆς. Καί σέ ἓνα μεσοιανικό ξέσπασμα, λέει ὅτι σύντομα ὁ ἴδιος θά ἐπιστρέψει στή Γῆ μέ ἄλλη ταυτότητα γιά νά ὀλοκληρώσει τό ἔργο του καί θά ἐπιστρέψει ὡς πολιτικός ἡγέτης. Καλεῖ τους Σαηντολόγους νά συνεχίσουν τό ἔργο του, ὥστε νά μπορέσει νά διαλέξει ἓνα "γενετικά ἀμόλυντο" σῶμα καί νά συνεχίσει. Δίνοντας τίς «προδιαγραφές» τοῦ ἀμόλυντου σώματος μιλάει, γιά "Ἐνα σῶμα ἐλεύθερο ἀπό θρησκευομανία, διχοτομία σωστοῦ/λάθους καί συνθετικοῦ κάρμα". Λόγια ὅπως αὐτά τοῦ Χάμπαρντ γιά γενετική μη-μόλυνση, θυμίζουν τίς ρατσιστικές ναζιστικές ἀπόψεις γιά γενετική καθαρότητα τῆς Ἀρείας Φυλῆς. Ἐδῶ ἔχουμε τή Φυλή τῶν Λειτουργικῶν Θῆτα, ἡ ὁποία στήν "μετά-Χάμπαρντ ἐποχή" ἔχει στόχο νά καθαρίσει τά μέλη της, ὥστε ὁ Χάμπαρντ νά διαλέξει τό κατάλληλο ἀμόλυντο σῶμα γιά νά ἐνσαρκωθεῖ ὁ ἴδιος.

Τό OT-8 ἀποκαλύφθηκε μετά τό θάνατο τοῦ Χάμπαρντ καί ἀξίζει νά σημειωθεῖ πῶς παρουσιάστηκε (ἀπό τόν διάδοχό του David Miscavige) ὁ θάνατός του. Τή Δευτέρα 27 Ἰανουαρίου 1986 σέ μία ἐκδήλωση τῆς Σαηντόλοτς ὁ Miscavige εἶπε: " ... Ὁ Α. Ρόν Χάμπαρντ προχώρησε τώρα στό ἐπόμενο ἐπίπεδο τῆς

έρυνας του ΟΤ. Αυτό τό επίπεδο είναι πέρα από ό,τι-δήποτε όποιοσδήποτε από έμάς φαντάστηκε ποτέ. Στην πραγματικότητα, αυτό τό επίπεδο είναι σέ μία κατάσταση έξωτερίκευσης [“έξοδος” του ανθρώπου από τό σῶμα του], πού σημαίνει ότι γίνεται τελείως έξωτερικά από τό σῶμα... Ο Λ. Ρόν Χάμπαρντ απέρριψε [“ξεφορτώθηκε”] τό σῶμα πού χρησιμοποίησε σ’ αυτή τή ζωή γιά 74 χρόνια, 10 μήνες καί 11 ημέρες...”.

Ἄποσπάσματα από τό ΟΤ-8.

“Όταν θά διαβάσετε αυτό δέν θά κατέχω πιά τό σῶμα καί τήν ταυτότητα πού γνωρίζετε ως Ρόν...”

Ἀκολουθεῖ μία ἱστορία πού έχει κρατηθεῖ κρυφή, γιά λόγους πού σύντομα θά γίνουν προφανείς, μέχρι τόν καιρό πού θά υπάρχουν ἀρκετοί Λειτουργικοί Θῆτα γιά νά μπορεῖ νά γίνει κάτι γι’ αυτό. Αὐτός ὁ καιρός εἶναι τώρα. Δέν εἶναι μία καλή ἢ ὀμορφη ἱστορία, ἀλλά πιστεύω ὅτι μέ τό νά ἔχετε φθάσει στό Πρόγραμμα ΟΤ-VIII εἶστε ἔτοιμοι νά τήν ἀκούσετε.

[Γιά νά εἶναι κάποιος “έτοιμος” νά δεχτεῖ τά παρακάτω, θά πρέπει νά έχει περάσει ἀπό ἰσχυρότατη πλύση ἐγκεφάλου].

Ἄναμφίβολα ἔχετε ἀκούσει τμήματα τῶν στοιχείων κατά καιρούς πού σκιαγραφοῦσαν τήν μεγαλύτερη σιωπηλή πραγματικότητα τῆς ἀποστολῆς μου ἐδῶ στή Γῆ, ἀλλά ἡ ἱστορία ποτέ δέν εἶχε γραφεῖ ἢ λεχθεῖ ὀλόκληρη, λόγω προβλημάτων ἀσφαλείας πού πάντα ταλαιπωροῦσαν τόν ὄργανισμό. Μόνο τώρα αισθάνομαι ὅτι εἶναι ἀσφαλές νά παρουσιάσω τίς πληροφορίες, ἂν καί πλησιάζει γρήγορα ὁ χρόνος, πού δέν θά ἔχω ἐπιλογή γιά τό θέμα, ἢ ὦρα φθάνει τόσο κοντά...

Περίπου πρῖν ἀπό ὀγδόντα ἑκατομμύρια ἔτη γήινου χρόνου (γιά τήν ἀκρίβεια 78,395,042 ἀλλά οἱ χρονολογίες εἶναι κάπως περιττές μέ αυτό τό ὑλικό) καταστρώθηκαν σχέδια ἀπό μία ομάδα ἐκτός του σύμπαντος Ὑλης-Ἐνέργειας-Χώρου-Χρόνου (MEST) γιά τήν τελική κυριαρχία σ’ ἕνα μεγάλο τμήμα αὐτοῦ του σύμπαντος. Χωρίς νά εἶναι κάποια μεγάλη ἢ εὐφάνταστη ομάδα, ἡ έξωτερική τους θέα, ὅμως, τούς δίνει σημαντικό πλεονέκτημα ἀέναντι στά ὄντα του σύμπαντος MEST πού περιορίζονται ἀπό τόν χρόνο. Δανειζόμενοι ἀπό παλαιότερες ἐπιχειρήσεις ὅπως ἡ Helotrobus, σκέφτηκαν μία ἐξελισσόμενη ἐμφύτευση, μερικά τμήματα τῆς ὁποίας παρατίθενται ἀρκετά πιστά σέ τμήματα τῆς Βίβλου. Αὐτή ἡ ἐμφύτευση, μέ προσεκτικά ἐλεγχόμενη γεννητική μετάλλαξη πού περιγράφεται στό Περιστατικό Δύο στό ΟΤ-III καί ἰσχυροποιεῖται περιοδικά ἀπό τότε μέσω ἐλεγχόμενων ἱστορικῶν γεγονότων, καθιστᾶ ἀποτελεσματικά ἀδύνατο γιά τά ὄντα στούς βαρύτερα ἐπηρεασμένους πλανήτες ὅπως ἡ Γῆ νά ἐλευθερωθοῦν. Προκαλεῖ προοδευτική γεννητική ἐξέλιξη πού δίνει στόν ὑποκειμένο πληθυσμό μεγαλύτερη καί μεγαλύτε-

ρη εὐαισθησία στά τηλεπαθητικά χτυπήματα καί κατεῦθυνση τῶν ἐλεγκτῶν. Στό τελικό της στάδιο ἡ πρόοδος γίνεται σχεδόν γεωμετρική, καί εἶναι σ’ αυτό τό τελικό στάδιο πού πλησιάζουμε γρήγορα...

Χωρίς ἀμφιβολία γνωρίζετε τόν τομέα τῆς Ἀποκάλυψης στή Βίβλο ὅπου προβλέπονται διάφορα γεγονότα. Ἀναφέρεται ἐπίσης μία σύντομη χρονική περίοδος κατά τήν ὁποία ἕνας ἀρχιεχθρός του Χριστοῦ, πού ἀναφέρεται μέ τό ὄνομα ἀντίΧριστος, θά κυβερνήσει καί οἱ ἀπόψεις του θά κυριαρχήσουν. Αὐτά ἀποτελοῦν πολύ φανταστικό καί διασκεδαστικό ἀνάγνωσμα ἀλλά ὑπάρχει ἀλήθεια σ’ αὐτό. Αὐτός ὁ ἀντίΧριστος ἀντιπροσωπεύει τίς δυνάμεις του Ἑωσφόρου (στήν κυριολεξία, τόν “φορέα του φωτός”), μέ τόν Ἑωσφόρο νά εἶναι ἡ μυθική ἀντιπροσώπηση τῶν δυνάμεων του φωτισμοῦ, τῆς Γαλαξιακῆς Συνομοσπονδίας. Μπορεῖ νά λεχθεῖ ὅτι ἡ ἀποστολή μου εἶναι νά ἐκπληρώσω τή Βιβλική ὑπόσχεση πού ἀντιπροσωπεύεται ἀπό αὐτή τή σύντομη περίοδο του ἀντίΧριστοῦ. Κατ’ αὐτή τήν περίοδο ὑπάρχει ἡ φευγαλέα εὐκαιρία γιά τόν ἀποτελεσματικό ἐκτροχιασμό του ὄλου σεναρίου, πού θά καταστήσει ἀδύνατη τήν πραγματοποίηση τῆς μαζικῆς Μαρκαμπιανῆς προσγείωσης (Δευτέρα Παρουσία). Ἡ Δευτέρα Παρουσία εἶναι σχεδιασμένη, μεταξύ ἄλλων, νά πυροδοτήσῃ μία ταχεία σειρά καταστρεπτικῶν γεγονότων...

Μέ ἐξαιρεση τόν αὐθεντικό Βουδισμό, οὐσιαστικά ὅλες οἱ θρησκείες ὁποιοσδήποτε σπουδαιότητας σ’ αὐτόν τόν πλανήτη, μόνο καί πανθεϊστικές, ἔχουν συντελέσει στήν ἐπιτάχυνση τῆς προόδου αὐτῆς τῆς “ἐξέλιξης συνειδητότητας” καί ἐπιφέρουν τό τελικό σκλάβωμα τῆς ἀνθρωπότητας. “Ὅπως γνωρίζετε, ὁ Σιντάρτα Γκουατάμα δέν ἰσχυρίστηκε ποτέ ὅτι εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό ἕνα ἀνθρώπος. Καθώς πιάστηκε σ’ αὐτή τήν ἱστορία, παραδέχτηκε ὡς γεγονός τήν ἐπιστροφή του ὡς Μετέγνα [ἴσως νά ἠθελε νά πῇ “Μετρέγνα”], μέ τμήμα τῆς ἐν λόγω προφητείας νά ἔχει ἐκπληρωθεῖ μέ τό πέρασμα του Λ. Ρόν Χάμπαρντ.

Γι’ αὐτούς πού ἴσως τούς πάτησα τόν Χριστιανικό τους δάκτυλο, ἐπιτρέψτε μου μέ τήν εὐκαιρία νά σᾶς ἀποεπηρεάσω ἀπό μερικούς ἀγαπημένους μύθους. Γιά παράδειγμα, ὁ ἱστορικός Ἰησοῦς δέν πλησιάζε καν τήν ἀγιοποιημένη μορφή πού φτιάχθηκε. Ἐκτός του ὅτι ἦταν ἐραστής μικρῶν παιδιῶν καί ἀνδρῶν, παραδινόταν σέ ἀνεξέλεγκτες ἐκρήξεις θυμοῦ καί μίσους πού διέψευσαν τό γενικό μήνυμα ἀγάπης, κατανόησης καί ἄλλων τυπικῶν Μαρκαμπιανικῶν Δημοσίων Σχέσεων. Ἄρκεῖ νά κοιτάξετε στήν ἱστορία, τή διδασκαλία του γιά νά δεῖτε πού ὀδηγοῦν ὅλα...

Εἶναι ἕνα καλό ἀστεῖο ὅτι ἡ Γαλαξιακή Συνομοσπονδία σχετίζεται μέ τό Ἑρπετό στόν Κῆπο [τῆς Ἑδέμ], τό θηρίο καί ἄλλους ἀπεσταλμένους του “Πρί-

ΙΕ΄ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

ΑΛΙΑΡΤΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ (21/10 - 23/10/2003)

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Ἡ ΙΕ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἵρέσεων καί παραθρησκείας πραγματοποιήθηκε ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στό Συνεδριακό Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καί Λεβαδείας στήν Ἀλίαρτο Βοιωτίας, ἀπό 21-23/10/2003, μέ τήν φιλόξενη φροντίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἱερωνύμου καί ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελετίου, Προέδρου τῆς Συνδικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἵρέσεων, μέ θέμα: "Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοί μαθηταί ἐστέ" (Ἰωαν. ιγ', 35).

Ἡ Συνδιάσκεψη ἀσχολήθηκε μέ τόν ρόλο τῆς Ἐνορίας στήν ἀντιμετώπιση τῶν ποικιλωνύμων αἵρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.

Μέ βάση τίς εἰσηγήσεις, συζητήσεις καί προτάσεις τῶν συνέδρων διατυπώθηκαν οἱ ἐπόμενες διαπιστώσεις καί προτάσεις:

Α΄ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Ἡ αἵρεση ἀποτελεῖ ἀποχώρηση ἀπό τήν Μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί ἄρα ἐκούσια ἀπομάκρυνση ἀπό τήν ἀγιαστική καί σώζουσα Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ὑπάρχει μόνο μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

2. Ἡ ἐνορία εἶναι ὁ ζωτικός χῶρος τῆς πολυποί-

γυπα τοῦ Σκότους". Καί ὅμως, σέ συγκεκριμένα χωρία καί ἐσωτερικές ἐρμηνεῖες τῆς Βίβλου (πολλές ἀπό τίς ὁποῖες ἔχουν ἀφαιρεθεῖ καί ἀποτελεσματικά καταπιεστεῖ γιά αἰῶνες), ὅπως ἐπίσης καί στήν Καμπάλα, ἡ ἀλήθεια ἀποκαλύπτεται ἀρκετά ὥραϊα γιά τόν ἔξυπνο καί τόν ἄδολο...

Σύντομα θ' ἀφήσω αὐτόν τόν κόσμο, μόνο γιά νά ἐπιστρέψω καί νά συνεχίσω τήν ἀποστολή μου μέ ἄλλη ταυτότητα... Ἡ ἐπιστροφή μου ἐξαρτᾶται ἀπό ἀνθρώπους ὅπως ἐσεῖς πού θά κάνουν αὐτό τό ὑλικό διεξοδικά καί πλήρως, ὥστε νά ὑπάρχει ἓνα γεννητικά ἀμόλυπτο σῶμα γιά ἐμένα νά τό διαλέξω καί νά συνεχίσω ἀπό ἐκεῖ πού σταμάτησα. Ἐνα σῶμα ἐλεύθερο ἀπό θρησκιομανία, διχοτομία σωστοῦ/λάθους καί συνθετικοῦ κάρμα [καταδικάζει τή "θρησκιομανία", ἀλλά ἡ Σαηεντόλοτζυ βολεύεται νά παρουσιάζεται ὡς θρησκεία]... Ὑπάρχουν περιοχές ἀκόμη καί σέ ἀπομονωμένα μέρη τοῦ Γαλαξία ὅπου οἱ ποιητές εἶναι ἐλεύθεροι νά κάνουν ποίηση καί οἱ μάγοι νά ζωγραφίζουν τήν πραγματικότητα μέ τό μαγικό ραβδί τους καί νά ἐξωτεριεῦνται ["ἔξοδος" ἀπό τό σῶμα] χωρίς νά κλωτσάει τό σῶμα. Ὅμως, αὐτές οἱ περιοχές δυστυχῶς γίνονται λιγότερες καί λιγότερες.

Θά ἐπιστρέψω ὄχι ὡς θρησκευτικός ἠγέτης ἀλλά

ὡς πολιτικός. Αὐτό συβαίνει νά εἶναι ἡ ἀπαραίτητη ὕπαρξη (beingness). [Σαηεντολογικός ὅρος] γιά τό ἐπικείμενο ἔργο. Πολλοί ἀπό ἐσᾶς δέν θά μέ γνωρίζουν, οἱ ἐνέργειές μου θά παρεξηγηθοῦν ἀπό πολλούς, ὅμως μέ τή συνεχή σας προσπάθεια στή ζώνη θήτα, θά ἀναβάλλω ἀποτελεσματικά καί μετά θά σταματήσω μία σειρά γεγονότων, πού σχεδιάστηκαν γιά νά μᾶς κάνουν ὅλους εὐτυχημένους σκλάβους.

Ὡστε αὐτό εἶναι. Τό μυστικό πού κράτησα στό στήθος μου γιά ὅλα αὐτά τά χρόνια. Τώρα εἶστε μέρος τοῦ μυστικοῦ καί δέν χρειάζεται πιά νά σηκώνω τό βάρος μόνος μου ἢ νά μείνω μέ τήν πιθανότητα σωματικοῦ θανάτου πρίν παρουσιαστοῦν ὅλα τά στοιχεῖα. Καί μ' αὐτή τήν ἐνημέρωση ἐμπιστεύομαι στόν καθένα σας τήν εὐθύνη γι' αὐτό τό ὑλικό μέχρι τήν ὥρα πού θά μπορέσω νά ἐπιστρέψω. Διότι δέν ἔχουμε καμμία βοήθεια ἀπό κανέναν σ' αὐτό τό θέμα. Οἱ λιγοστές μυστικές ἐταιρίες καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ἱστορίας πού καταπιάστηκαν μ' αὐτό τό παιχνίδι, πρό πολλοῦ ἔχουν πέσει στήν ἄκρη ἢ κυριεύθηκαν καί ἔγιναν ὄργανα τῆς ἀπειλῆς τήν ὁποία εἶχαν σχηματιστεῖ νά πολεμήσουν... ».

Λ. ΡΟΝ ΧΑΜΠΑΡΝΤ

ΙΔΡΥΤΗΣ

κίλης δράσεως και ποιμαντικής διακονίας τῆς τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος.

3. Οἱ κληρικοί ὡς οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, μέ τήν ἀρωγή λαϊκῶν συνεργατῶν, ἔχουν τήν εὐθύνη τῆς διαπομπάνσεως, τῆς διακονίας τῶν πιστῶν καί τῆς ὀργάνωσης τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου.

4. Ἡ ὀριοθέτηση τῆς πίστεως καί τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ χαρακτηρισμός ομάδων καί προσώπων ὡς αἰρετικῶν δέν ἔχουν σκοπό νά θίξουν κάποιους, ἀλλά νά προσδιορίσουν τήν πλάνη, στοχεύοντας στήν διαφύλαξη τῆς ὀρθῆς Ἀποστολικῆς Πίστεως καί στήν προστασία τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

5. Ἡ ὑπαρξη καί δράση τῶν συγχρόνων αἰρετικῶν ὀφείλεται στά ἰδεολογικά καί κοινωνικά κινήματα, στήν πολιτιστική καί πνευματική σύγχυση τῆς ἐποχῆς μας καί στή συνακόλουθη σχετικοποίηση τῆς ἀλήθειας. Παρατηρεῖται τάση ἀπομυθοποίησης τῶν αἰρέσεων μέσα στά πλαίσια τῆς ἀνοχῆς καί τῆς "ἐλεύθερης διακίνησης ἰδεῶν".

6. Ἡ προσπάθειά μας γιά τήν περιφρούρηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τήν ἐπίδραση τῶν αἰρέσεων προϋποθέτει, ἀφ' ἐνός μέν τήν σωστή γνώση τῶν διδασκαλιῶν, μεθόδων, λατρειῶν καί δομῶν τῶν αἰρετικῶν καί ἀφ' ἐτέρου δέ, τήν γνώση τῆς Ὁρθόδοξης διδασκαλίας καί τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά εἶναι δυνατή ἡ ὀρθή ὀριοθέτηση τῆς πίστεως μας ἔναντι τῶν ομάδων αὐτῶν.

7. Ὡς κύριο μέσο ἄγρας ὁπαδῶν, οἱ αἰρετικοί προτάσουν τή λατρεία τῶν ομάδων τους. Ἡ προσπάθεια αὐτή, προσπάθεια συγκρητιστική, παγιδεύει πολλούς χριστιανούς. Ἡ συμμετοχή Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν σέ ὁποιαδήποτε λατρευτική ἐκδήλωση αἰρετικῶν, εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν ιδιότητά τους.

8. Στήν ποιμαντική μας διακονία δέν πρέπει νά λημονοῦμε ὅτι ὄροι πού ἀνήκουν στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅπως γιά παράδειγμα ὁ ὄρος "Ἐκκλησία", δέν εἶναι ὀρθόν νά χρησιμοποιοῦνται γιά χαρακτηρισμό τῶν ὁποίων χριστιανικῶν ὁμολογιῶν καί ομάδων.

Β' ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Εἶναι ἀπαραίτητο ἡ Ὁρθόδοξη ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων νά γίνεται πάντοτε μέσα στήν Ἐκκλησία καί εἰδικότερα στά πλαίσια τῆς Ἐνορίας, πού εἶναι τό βασικό της κύτταρο. Συνιστᾶται κάθε προσπάθεια ἀντιαιρετικῆς δράσης νά ἐντάσσεται στά πλαίσια τῶν Ἐνοριῶν.

2. Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων πού προκαλοῦν οἱ δραστηριότητες τῶν αἰρέσεων στήν ἐποχή μας πρέπει νά γίνεται μέ τό πνεῦμα πού ἐπιβάλλει ἡ χριστιανική ἀγάπη. Ἄλλωστε ἡ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ εἶναι ἀπό τή φύση Της κοινωνία ἀγάπης.

3. Οἱ νέες συνθήκες ζωῆς πρέπει νά λαμβάνονται σοβαρά ὑπ' ὄψιν κατά τήν ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων στό πλαίσιο τοῦ ἐνοριακοῦ ἔργου. Π' αὐτό ἀπαιτεῖται καλή γνώση τοῦ περιεχομένου τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως, ἐφοδιασμός μέ τά κατάλληλα πνευματικά ὄπλα, βίωση τῆς Ὁρθόδοξου πνευματικότητος καί συμμετοχή στό λατρευτικό μας πλοῦτο.

4. Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλουν νά διευκρινίζουν κατά τήν Κατηχητική τους διακονία, στό ποιμνίό τους, τό ὀρθόδοξο περιεχόμενο λατρευτικῶν ὄρων, πού χρησιμοποιοῦν καί οἱ αἰρετικοί μέ ἐντελῶς διαφορετική ἔννοια (ὅπως Χριστός, μυστήριο, λατρεία, θυσία, ἱερωσύνη, ἄσκηση, κ.ἄ.), γιά νά ἀποφεύγεται ἡ σύγχυση.

5. Εἶναι ἀνάγκη νά γίνεται ἀξιοποίηση τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου γιά τήν στελέχωση κάθε ἐνοριακοῦ ἔργου καί ἰδιαίτερα τοῦ εὐαίσθητου τομέα τῆς ἀντιαιρετικῆς διακονίας.

6. Στό δημόσιο διάλογο μέ τήν ὀργανωμένη παραθρησκεία χρειάζεται πολύ προσοχή καί νά γίνεται μόνο ἀπό κατηρητισμένα καί εἰδικευμένα στελέχη πού γνωρίζουν τό ἀντικείμενο.

7. Μιλώντας γιά διάλογο μέ τήν παραθρησκεία δέν ἐννοοῦμε οὔτε ἀποκλείομε τόν ποιμαντικό διάλογο μέ τά θύματα τῆς παραθρησκείας. Ἐνας τέτοιος διάλογος εἶναι ἐπιβεβλημένος, ἀρκεῖ ὁ ποιμένας νά εἶναι σέ θέση νά τόν διεξάγει σωστά.

8. Ἡ ἐμφάνιση Ὁρθοδόξων κληρικῶν καί λαϊκῶν θεολόγων σέ ραδιοτηλεοπτικές συζητήσεις μέ ἐκπροσώπους αἰρετικῶν καί παραθρησκευτικῶν ομάδων ἀπαιτεῖ κατάλληλη προπαρασκευή γιά νά μή προκαλεῖται σύγχυση στους Ὁρθοδόξους πιστούς καί ἐνδεχομένως διαφήμιση τῶν αἰρετικῶν δοξασιῶν.

9. Διαπιστώνεται θρησκευτική ἀνομοιογένεια στήν σύγχρονη Ἐνορία λόγω μὴ Ὁρθοδόξων κατοίκων. Ἐπιβάλλεται εἰδική ποιμαντική μέριμνα ἀπό τήν Ἐνορία γιά τούς μὴ Ὁρθοδόξους κατοίκους της.

10. Ὑποβάλλεται στήν Ἱερά Σύνοδο ἡ παράκληση νά ἀπαιτήσει ἀπό τήν Ἑλληνική Πολιτεία νά ἐνεργοποιήσει τά Ψηφίσματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου γιά σύσταση Κρατικῆς Ἐπιτροπῆς πρός ἀντιμετώπιση τῆς ἐκνομῆς δραστηριότητος τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν, ὅπως ἔχουν πράξει ἄλλες χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης.

11. Ἀπευθύνεται παράκληση πρός τίς Κυβερνήσεις τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν-μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης νά ἐνεργήσουν δεόντως ὥστε στό προτεινόμενο σχέδιο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος νά μὴ ἐξισωθοῦν ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί οἱ ἄλλες χριστιανικές ὁμολογίες καί γνωστές θρησκείες μέ τίς ὅποιες παραθρησκευτικῆς ομάδες (sectes-cults).

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΕΝΟΣ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥ

Ἐπιστολή τοῦ Ὁσ. Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου

(δ' μέρος)*

Θ'. Τά τρία σημεῖα πού μέχρι τώρα ἐκθέσαμε σάν ἀναγκαῖα γιά τό ἔργο τῆς σωτηρίας, δηλαδή ἡ πίστις, ἡ ζωή ἡ σύμφωνη μέ τίς θεῖες ἐντολές καί ἡ θ. Χάρις πού προσφέρεται μέ τά ἅγια μυστήρια, ἀπατιοῦν καί ἓνα τέταρτο: Τό ἱερατεῖο, πού θέσπισε ὁ Κύριος.

Πρέπει νά πιστέψουν οἱ ἄνθρωποι. «Πῶς δέ πιστεύουσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δέ ἀκούσουσι χωρίς κηρύσσοντος; πῶς δέ κηρύξουσιν ἐάν μή ἀποσταλῶσι;» (Ρωμ. 10, 14-15). Εἶναι ἀπαραίτητο νά λάβουμε μέ τά μυστήρια τήν θ. Χάρι. Ἄλλά πῶς θά γίνῃ αὐτό χωρίς τούς «ὑπηρέτας Χριστοῦ καί οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ»; (Α' Κορινθ. 4, 1). Εἶναι ἀναγκαῖο νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τίς θεῖες ἐντολές, ἀλλά αὐτό εἶναι ἀδύνατον νά γίνῃ χωρίς τήν χειραγώγησι ἀπό τά κατάλληλα ὄργανα τοῦ Θεοῦ πού θά μᾶς συμβουλεύουν, θά μᾶς ἐπιστοῦν τήν προσοχή, θά μᾶς διορθώσουν τά λάθη, θ' ἀνορθώσουν ὅσους πέφτουν, θά ἐπαναφέρουν στόν ἴσιο δρόμο ὅσους λοξοδρομοῦν...

Πά τήν οἰκοδομή τῆς σωτηρίας εἶναι λοιπόν ἀπαραίτητα τά πρόσωπα, πού θά ἐνεργοῦν σύμφωνα μέ τό θεῖο θέλημα, πού θά διδάσκουν τήν πίστι, θ' ἀγιάζουν μέ τήν θ. Χάρι διά μέσου τῶν μυστηρίων καί θά χειραγωγῶν στόν δρόμο τῆς σωτηρίας. Εἶναι ἀπαραίτητοι οἱ ποιμένες, οἱ χαρισματοῦχοι καί θεόκλητοι.

Αὐτούς ἀκριβῶς ἀποστέλλει ὁ Κύριος. Καί ἰδοῦ ἡ ἀποστολική διαβεβαίωσις: «Ἔδωκε τούς μέν ἀποστόλους, τούς δέ προφήτας, τούς δέ εὐαγγελιστάς, τούς δέ ποιμένας καί διδασκάλους, πρὸς καταρτισμόν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 4, 11-13).

Ἄλλά καί ἡ ἴδια ἡ πράξις αὐτό ἀποδεικνύει. Ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τούς ἀποστόλους λέγοντάς τους: «Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ

Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν» (Ματθ. 28, 19-20).

Καί οἱ ἀπόστολοι ὑπάκουσαν σ' αὐτό. Ἄλλά ἐπειδή δέν ἦσαν αἰώνιοι, τό δέ ἔργο τους ἔπρεπε νά συνεχισθῇ σέ ὅλους τούς αἰῶνες, ἄφηναν παντοῦ κατ' ἐντολήν τοῦ Θεοῦ διαδόχους τους ποιμένες καί διδασκάλους, πού θά ἱερουργοῦσαν τά ἅγια μυστήρια καί θά ὑπηρετοῦσαν στό ἔργο τῆς σωτηρίας.

Ἔτσι διαβάζουμε στίς Πράξεις τῶν ἀποστόλων: Οἱ ἀπόστολοι Παῦλος καί Βαρνάβας κήρυξαν τήν πίστι στά Λύστρα, στήν Δέρβη, στό Ἰκόνιο, στήν Ἀντιόχεια, στήν Πισιδία. Ἦλθε πλέον καιρός νά ἐπιτρέψουν ἐκεῖ, ἀπό ὅπου ξεκίνησαν, στήν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας. Τί λοιπόν; Ἐγκατέλειψαν τούς νεοφωτιστούς στήν τύχη, νά ζοῦν μόνο μέ τήν πίστι; Ὁχι. Ξαναπέρασαν ἀπ' ὅλες τίς πόλεις καί θέσπισαν πῶς νά ζοῦν χριστιανικά. Καί γιά τήν παρακολούθησι καί τήν ἐκπλήρωσι τῶν θρησκευτικῶν ὑποχρεώσεων τῶν πιστῶν, χειροτόνησαν καί τοποθέτησαν πρεσβυτέρους (Πράξ. 14, 22-23).

Τό ἴδιο ἔκανε ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί στήν Ἐφεσο καί σέ ὅλες τίς πόλεις τῆς Ἀσίας. Παντοῦ χειροτόνησε καί τοποθέτησε ποιμένες καί διδασκάλους. Ἀργότερα δέ κάλεσε ὅλους τούς ποιμένες τῆς Ἐφέσου στήν Μίλητο, μὴν ἔχοντας χρόνο νά τούς ἐπισκεφθῇ ὁ ἴδιος, καί τούς ἀποχαιρέτησε συμβουλευόντάς τους γιά τήν διαποίμανσι τοῦ ποιμνίου τους: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20, 28).

Ἄλλά καί ἀργότερα, ἐπιστρέφοντας ἀπό τήν Ρώμη, μετά τήν ἀπελευθέρωσι ἀπό τά πρῶτα δεσμά, ἔφθασε στήν Κρήτη καί διέδωσε τήν πίστι στόν Χριστό. Ἐπειδή ὁμως δέν εἶχε τόν χρόνο νά τοποθετήσῃ ὁ ἴδιος ποιμένες, ἄφησε τόν ἀπόστολο Τίτο «ἵνα τά λείποντα ἐπιδιορθώσῃ καί καταστήσῃ κατά πόλιν πρεσβυτέρους» (Τίτον 1, 5).

* Ἀπό τό βιβλίον «Ἀπάνθισμα Ἐπιστολῶν» τοῦ Ὁσ. Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, ἔκδοσις τῆς Ἱ. Μονῆς Παρακλήτου.

12. Προτείνεται ἡ λειτουργία ἀπό τή Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Αἵρέσεων Ἀντιαιρετικοῦ Σεμιναρίου γιά τήν ἐνημέρωσι τῶν Ἐντεταλμένων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων. Εἶναι ἀνάγκη καί σέ ἐπίπεδο Μητροπόλεων νά ἐκπαιδεύονται τά στελέχη τῶν Ἐνοριῶν. Ἐπίσης θά πρέπει νά καθιερωθοῦν περιφερειακές συναντή-

σεις τῶν Ἐντεταλμένων, ὅταν ὑπάρχει σοβαρό θέμα.

Τά παρόντα Πορίσματα τῆς ΙΕ' Συνδιασκέψεως, γενόμενα ἀποδεκτά ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας, ὑποβάλλονται εὐσεβάστως πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔγκρισιν.

Ἀσφαλῶς παντοῦ τό ἴδιο ἔκανε. Καί ὅπως χειροτονοῦσε ποιμένες ὁ ἴδιος, ἔτσι χειροτονοῦσαν καί οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι. Διότι δέν ἐνεργοῦσαν μόνοι τους, ἀλλά κατ' ἐντολήν τοῦ Κυρίου. Καμιά χριστιανική κοινότητα δέν ἐγκαταλείφθηκε χωρίς χειροτονημένους ἱερεῖς.

Τό ἴδιο ἀκριβῶς γίνεται καί σήμερα. Καί οἱ πιστοί ἔχουν λάβει τήν ἐντολή: «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καί ὑπέικετε· αὐτοί γάρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπέρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν» (Ἐβρ. 13, 17). Ἐνώ γιά τούς ἱερεῖς ἰσχύει ὅ,τι εἶπε ὁ Κύριος στούς ἀποστόλους: «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καί ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμέ ἀθετεῖ· ὁ δέ ἐμέ ἀθετῶν ἀθετεῖ τόν ἀποστείλαντά με» (Λουκ. 10, 16).

Γ. Σᾶς ἀνέφερα τά τέσσαρα ἀπαραίτητα γιά τήν σωτηρία μας στοιχεῖα. Ἀλλά ὑπάρχει ἀκόμη ἓνα: Ν' ἀνήκουμε στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ζωντανά ἐνωμένοι μέ ὅλο τό πλῆθος τῶν πιστῶν.

Ὁ Κύριος ὠνόμασε τήν Ἐκκλησία Του «ἄμπελον», κληματαριά. Αὐτός εἶναι ὁ κορμός καί οἱ πιστοί τά κλαδιά της. Ἡ συνάθροις ὄλων τῶν πιστῶν ἀποτελεῖ ἓνα ἀδιαίτητο σύνολο, ζωντανά ἐνωμένο μέ τόν Κύριο. Ὅπως ἓνα κλαδί πού κόβεται, ξεραίνεται καί παύει νά ζῆ, ἔτσι καί κάθε πιστός πού μέ ὁποιοδήποτε τρόπο ἀποκόπτεται ἀπό τήν Ἐκκλησία καί συνεπῶς καί ἀπό τόν Κύριο, νεκρώνεται πνευματικά (Ἰωάν. 15, 1-6).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρει τό ἴδιο πύο καταληπτά ὀνομάζοντας τήν Ἐκκλησία, σῶμα Χριστοῦ. Ὁ Χριστός εἶναι κεφαλή καί οἱ πιστοί τό ὑπόλοιπο σῶμα. Καί ὅπως στό σῶμα κάθε μέλος ζῆ ἐφ' ὅσον εἶναι ἐνωμένο μέ τά ὑπόλοιπα μέλη, ἐνώ ἐάν ἀποκοπῆ, πεθαίνει καί σαπίζει, ἔτσι, καί κάθε πιστός δέν ζῆ μόνος του, ἀλλά συμμετέχοντας στήν κοινή ζωή ὄλων τῶν μελῶν, ὄλων τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας καί ἐάν ἀποκοπῆ, νεκρώνεται πνευματικά καί χάνεται (Α' Κορινθ. 12, 12-27).

Γι' αὐτό σέ ὄλους τούς αἰῶνες μέχρι σήμερα, πάντοτε οἱ πραγματικά πιστοί χριστιανοί ἐνοιωθάν ὅτι ζοῦν, ὅταν ἦσαν ἐνωμένοι μέ τούς ἄλλους πιστούς, ἐνωμένοι μέ τήν Ἐκκλησία. Θεωροῦμε τήν Ἐκκλησία σάν μητέρα μας. Καί ἀληθεύει ὁ λόγος ὅτι γιά ὅποιον ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι μητέρα, γι' αὐτόν δέν εἶναι καί ὁ Θεός πατέρας. Καί ἐάν δέν εἶναι γι' αὐτόν ὁ Θεός πατέρας, τότε ποιός εἶναι;

Ὁ Κύριος θεμελίωσε διά τῶν ἀποστόλων τήν Ἐκκλησία καί τῆς ἐμπιστεύθηκε ὅλα τά σωστικά μέσα γιά φύλαξι καί ἐπέκτασι πάνω στήν γῆ.

Αὐτή διαφυλάττει ὅλα τά μυστικά τῆς πίστεως καί ὅλη τήν ἀλήθεια. Μέσα της βρῖσκεται ἡ θ. Χάρις, τά ἅγια μυστήρια, τό ἱερατεῖο πού χειραγωγεῖ στόν δρόμο τῆς σωτηρίας. Σ' αὐτήν ἐπαναπαύεται ἡ εὐδοκία του Θεοῦ, πού ἀκούει τήν προσευχή τόσοσν τήν δική της, ὅσον καί τῶν τέκνων της.

Ἡ συμμετοχή στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ

ἐντός τῶν κόλπων της κατεργασία τῆς σωτηρίας, ἐπιβάλλει στόν κάθε πιστό τίς ἐξῆς ὑποχρεώσεις:

1) Νά πιστεύη, ὅπως πιστεύει ὀλόκληρη ἡ Ἐκκλησία ἀπό τήν ἀρχή της μέχρι σήμερα. Νά ἐλέγξη κάθε σκέψι, εἴτε δική του εἴτε ξένη, σύμφωνα μέ τά δικά της κριτήρια καί σέ καμιά περίπτωσι νά μήν ἐπιτρέπη στόν ἑαυτό του τήν παραμικρή διαφωνία μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ αὐτή εἶναι «στῦλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμόθ. 3, 15). Ὅποιος δέν τηρεῖ αὐτά, εἶναι σάν «τόν ἐθνικό καί τόν τελώνη», σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ Κυρίου (Ματθ. 18, 17).

2) Σέ τίποτε δέν πρέπει νά ξεχωρίζη ἀπό τούς ἄλλους στήν τάξι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Νά νηστεύη, ὅταν ὄλοι νηστεοῦν. Νά προετοιμάζεται γιά τήν θ. Κοινωνία τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου, ὅπως εἶναι καθωρισμένο μέσα στήν Ἐκκλησία. Νά συμμετέχη σέ ὄλες τίς λατρευτικές καί ἐξαγιαστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας, σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου νά μήν ἐγκαταλείπη κανεῖς τήν «ἐπισυναγωγή» (Ἐβρ. 10, 25).

3) Νά ἔχη βαθειά πεποίθησι ὅτι τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας πού βρῖσκονται στόν οὐρανό, ἔχουν ζωντανή καί ἄμεση ἐπικοινωνία μέ τά μέλη πού βρῖσκονται στήν γῆ. Οἱ προσευχές τῶν μὲν γιά τούς δέ εἰσκαοῦνται καί ἐκπληρώνονται σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς ἐδῶ στήν γῆ εἴμαστε οἰκεῖοι μέ τούς ἀγγέλους καί μέ ὄλους τούς ἁγίους κάθε ἐποχῆς, διότι ἔχουμε προσέλθει «πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἰερουσαλήμ ἐπουρανώ, καί μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει καί ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» (Ἐβρ. 12, 22-23).

Ἄς ἀνακεφαλαιώσουμε λοιπόν ἐδῶ ὄλα τά ἀπαραίτητα γιά τήν ἐπίτευξι τῆς σωτηρίας καί ἄς τονίσουμε: Θέλετε νά σωθῆτε; Νά πιστεύετε σέ ὄλη τήν ἀλήθεια, ὅπως τήν ἀποκάλυψε ὁ Θεός. Νά δέχεσθε τήν ἐνίσχυση τῆς θ. Χάριτος πού προσφέρεται μέ τά μυστήρια. Νά ἐφαρμόζετε πάντοτε στήν ζωή σας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ κάτω ἀπό τήν καθοδήγησι τῶν θεοπροδλήτων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας. Καί ὄλα αὐτά μέσα στό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας, μέσα στούς νόμους της καί στίς διατάξεις της, ἐνωμένος ζωντανά καί ἄρρηκτα μαζί της. Ἐτσι θά σωθῆτε.

Στήν περιγραφή αὐτή τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας μποροῦμε μέ πεποίθησι νά προσθέσουμε τήν ἐπόμενη νοθεσία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου: «Πᾶς ὁ παραβαίνων καί μή μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ Θεόν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καί τόν Πατέρα καί τόν Υἱόν ἔχει· εἰ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καί ταύτην τήν διδαχὴν οὐ φέρει, μή λαμβάνεται αὐτόν εἰς οἰκίαν, καί χαίρειν αὐτῷ μή λέγετε· ὁ γάρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς» (Β' Ἰωάν. 9-11).

(συνεχίζεται)

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

Καθηγητῆ κ. Γεωργίου Μπαμπινιώτη*

Ἔχουμε, ἀλήθεια, σκεφεῖ γιατί μιά γιορτή Παιδείας, ἕνας κατ' ἐξοχήν ἑορτασμός τοῦ πνεύματος, τῆς γνώσης καί τῆς καλλιέργειας ταυτίζεται στήν Ἑλλάδα μέ μιά γιορτή θρησκευτική, μιά γιορτή τιμῆς πρὸς τοὺς θεμελιωτές τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς πίστεως; Εἶναι σύμπτωση; Εἶναι συμβολισμός; Εἶναι ιδεολόγημα; Ἡ δική μου ἐκτίμηση εἶναι ὅτι ὁ συνορτασμός αὐτός ὄχι μόνον δέν εἶναι συμπτωματικός ἢ προϊόν ιδεολογήματος, ἀλλ' εἶναι συσχετισμός οὐσίας, ἀπόρροια βαθύτερης πνευματικῆς καί πολιτισμικῆς σχέσης, σχέσης ταυτότητας καί ιστορικῆς συνείδησης αὐτῆς τῆς χώρας.

Θεωρῶ ὅτι ὁ συνορτασμός πηγάζει ἀπὸ μιά σαφῆ πολιτισμική παραδοχή καί ἐκδοχή τῆς Παιδείας μας: ὅτι ἡ ἑλληνική Παιδεία στηρίχθηκε σέ δύο παιδευτικούς ἄξονες, στόν ὀρθολογισμό καί στήν Ὀρθοδοξία. Μέ ἄλλους ὅρους, στηρίχθηκε στή σπουδή τῆς ἑλληνικῆς ὀρθολογικῆς σκέψης, ὅπως θεμελιώθηκε στά μεγάλα κείμενα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς διανόησης καί στή σπουδή τῆς Χριστιανικῆς Ὀρθόδοξης πίστεως, ὅπως θεμελιώνεται στή διδασκαλία τῆς Κ. Διαθήκης καί ἐρμηνεύεται στά μεγάλα κείμενα τῆς Ὀρθόδοξης Θεολογίας, στά κείμενα τοῦ **Μεγάλου Βασιλείου**, τοῦ **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** καί τοῦ **Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου**. Ἡ ἑλληνική σύλληψη τῆς Σχολικῆς Ἐκπαίδευσης συνδυάζει ἀπὸ παλιά δύο παιδευτικὲς ἀρχές: τὴν ἑλληνικότητα καί τὴν χριστιανική πίστη, ὅ,τι ὀνομάστηκε ἑλληνοχριστιανικό ιδεῶδες.

Πρόκειται γιὰ ἕνα ιδεῶδες πού δέν ἀμφισβητήθηκε δεδαίως, ὅταν τὸ ὑποστήριξε ὁ Νεοελληνικός Διαφωτισμός μέ ἐπικεφαλῆς τὸν **Κοραῖ** καί τοὺς **Διδασκάλους τοῦ Γένους**, ἱερωμένους τοὺς περισσότερους (τόν **Εὐγένιο Βούλγαρη**, τὸν **Νεόφυτο Δούκα**, τὸν **Ἄνθιμο Γαζῆ**, τὸν **Κωνσταντῖνο Οἰκονόμο**, τὸν **Νεόφυτο Βάμβα κ.ά.**), οὔτε ὅταν τὸ ὑποστήριξαν ὁ **Μακρυγιάννης**, ὁ **Κολοκοτρώνης** καί ἄλλοι ἀγωνιστές. Ἀμφισβητήθηκε ἀργότερα, ὅταν παρασυνδέθηκε μ' ἕναν ἔντονο συντηρητισμό στήν ἐκπαιδευτική πράξη, καί ὡς ὅρος ἀπαξιώθηκε συγκυριακά ὅταν χρησιμοποιήθηκε προπαγανδιστικά στή δικτατορία τοῦ **Παπαδόπουλου** ὡς ἐθνικιστικό σύνθημα.

Κι αὐτό γιατί οἱ τρεῖς αὐτοὶ γίγαντες τῆς Πατερικῆς θεολογίας μέσα ἀπὸ τὴ βαθιὰ χριστιανικὴ τους πίστη καί τὸ θεϊκό χάρισμα, «τὴ θεία χάρις», νά ἀποτελέσουν τοὺς κύριους καί αὐθεντικούς (μετὰ τὸν **Παῦλο**) ἐρμηνευτές τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, νά ὀρίσουν τὴν ὀρθόδοξη διάσταση τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἶχαν τὸ πρόσθετο προνόμιο νά ἀκονίσουν τὸ πνεῦμα τους στὰ μεγάλα κείμενα τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καί τῆς ρητορικῆς, σέ γλώσσα ἑλληνική καί σέ μεγάλες Σχολές τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στή Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν ὁ Βασίλειος καί ὁ Γρηγόριος, στήν Ἀντιόχεια κοντὰ στόν **Διδάκτιο** ὁ Ἰωάννης. Ἔτσι ἦταν λογικό νά γίνουν καί οἱ φυσικοὶ ὑποστηρικτές τῆς παιδευτικῆς σύζευξης τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων μέ τὰ χριστιανικά διδάγματα τῆς ὀρθόδοξης πίστεως. Αὐτοὶ ἦταν πού τόλησαν νά ὑποστηρίξουν τὴν ἀνάγκη ἐπαφῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἰδίως τῶν νέων μέ τὴν ἑλληνικὴ παιδεία, μέ τὰ ἑλληνικά κείμενα: «καὶ ποιηταῖς καί λογοποιοῖς καί ῥήτοροι καί πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμιλητέον, ὅθεν ἂν μέλλῃ πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν ὠφέλειά τις ἔσσεσθαι». Ὁ Μ. Βασίλειος δέν διστάζει νά πεῖ γιὰ τὸν **Ὅμηρο**: «πᾶσα μὲν ἢ ποιήσις τῷ Ὁμήρῳ ἀρετῆς ἔστιν ἔπαινος, καί πάντα αὐτῷ πρὸς τοῦτο φέρει». Καί χρειάζεται θάρρος γιὰ νά χαρακτηρίσει κανεὶς ὡς ἀπληροφόρητους, ὡς «κακῶς εἰδότες», ὄσους θεωροῦν «τὴν ἔξωθεν (παιδείαν, δηλ. τὴ θύραθεν, τὴν ἑλληνικὴ) ὡς ἐπίβουλον καί σφαλερὰν καί Θεοῦ πόρρω θάλλουσαν» καί νά λέει ἀπαξιωτικά «οὐκ οὐκ ἀτμαστέον τὴν παιδευσιν (ἐννοεῖ τὴν ἑλληνικὴν), ὅτι τοῦτο δοκεῖ τισιν».

Ἄν γεφρωθήκε τὸ χάσμα ἀνάμεσα στήν ἀπέχθεια τῶν νεοφωτιστῶν Χριστιανῶν πρὸς τὴν εἰδωλολατρία τῶν Ἑλλήνων καί τὰ ἀσεβῆ ἑλληνικά γράμματα (Ἑλλην, μὴν τὸ ξεχνᾶμε, σήμαινε «εἰδωλολάτρης», τὸ ἴδιο ὅπως καί ἡ λέξη ἔθνικός) καί στήν, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, περιφρόνηση τῶν Ἑλλήνων γιὰ τοὺς ἀπαιδευτοὺς Χριστιανούς, αὐτὸ ἔγινε μόνο χάρις στή σθεναρὴ στάση, τὸ κύρος καί τὴν πρακτικὴ τῶν τριῶν Μεγάλων ἑλληνοσπουδασμένων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Στὴν προσέγγιση μάλιστα πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά κείμενα, συνέβαλε καί ἡ υιοθέτηση καί καθιέρωση τῆς ἀτικμιστικῆς μορφῆς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας (ἀντίθετα πρὸς τὴν ἀπλούστερη ἑλληνιστικὴ Κοινὴ, στήν ὁποία εἶναι γραμμένο τὸ Εὐαγγέλιο). Μέσα ἀπὸ αὐτὴν ἡ πρόσβαση πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά κείμενα ἔγινε εὐκολότερη.

* Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίο «Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση: Ρίζωμα καί Προοπτικὴ», ἐπιμέλεια κ. Κων/νος Χολέβας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

«ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ»

Στό τεῦχος αυτό δημοσιεύεται τό ἄρθρο τοῦ κ. Ἀντωνίου Μποσανακούδη: «Ἐξομολόγηση καί Σαηεντολογία». Ὁ κ. Μποσανακούδης γνωρίζει πολύ καλά ὅσα συμβαίνουν στό ἐσωτερικό τῆς πολυεθνικῆς αὐτῆς ὀργάνωσης καί τά γραπτά του παρέχουν τήν πλέον ἀντικειμενική ἐνημέρωση. Πρός ἐπίρρωση τῶν ὅσων γράφει στό ἄρθρο του μᾶς ἀπέστειλε κείμενο τῆς ὀργάνωσης μέ τίτλο «Ἐξομολογητική φόρμα» τό ὁποῖο ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΧΑΜΠΑΡΝΤ
Σάιντ Χίλλ Μάνορ, Ἦστ Γκρίνστεντ, Σάσσεξ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΗCO ΤΗΣ 7^{ης} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1961RC
ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΟ: 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1987

Ρεμίνιμο
ΗCO
Τέκ/Κουώλ

Ἐξομολογητική Φόρμα 1RA
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΛΙΣΤΑ
ΤΟΥ ΓΙΟΧΑΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ

Παρ:

ΗCOB 30 Νοεμ. 7SR
ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
Ἄναθ. 10.11.87

Αὐτή εἶναι ἡ ἐξομολογητική λίστα τοῦ Γιοχάνε-
μπουργκ πού τήν ἐπέκτεινα ὁ ἴδιος. Αὐτή εἶναι πύ

ἄγρια Ἐξομολογητική λίστα στή Σαηεντολογία. Θά
τήν ὀνομάσουμε "Τζόμπουργκ Κονφέσιοναλ" (Ἐξομο-
λογητήριο τοῦ Τζόμπουργκ). Δέν ἀντικαθιστᾶ ἀνα-
γκαῖα ἄλλες Ἐξομολογητικές λίστες πιθανά ὅμως νά
εἶναι ἡ πύ ἐξονυχιστική πού ἔχουμε τώρα.

Ὅταν ξανατυπώνεις αὐτή τήν φόρμα, χρησιμοποίη-
σε τό κανονικό μέγεθος καί διπλό διάστημα, ὀτιδή-
ποτε ἐκτός ἀπό τίς ὀδηγίες.

ΟΔΗΓΙΕΣ: Ἀκολούθησε ὀλόκληρη τήν διαδικαῖα
ὅπως δίνεται στό ΗCOB 30 Νοεμ. 7SR ΕΞΟΜΟΛΟ-
ΓΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.

Θά πρέπει νά διαβάσεις ἢ νά παραθέσεις τήν πα-
ρακάτω δήλωση στό ἄτομο πού λαβαίνει τήν Ἐξομο-
λογητική λίστα, ὅταν γίνεται σάν Ἐξομολογητήριο
τοῦ ΗCO. Δέν σοῦ κάνω ὠντιπινγκ. Θ' ἀρχίσουμε
ἐξομολογητήριο τοῦ ΗCO. Δέν εἶμαστε ἠθικολόγοι.
Μποροῦμε νά ἀλλάζουμε τούς ἀνθρώπους. Δέν μπο-
ροῦμε νά ἐγγυηθοῦμε ὅτι πράγματα πού ἀποκαλύ-
πτονται μέσα σ' αὐτή τήν λίστα θά παραμείνουν γιά
πάντα μυστικά, μποροῦμε νά σοῦ ὑποσχεθοῦμε μέ δε-
βαιότητα ὅτι κανένα τμήμα οὔτε καί καμμιᾶ ἀπάντη-
ση ἀπ' αὐτές πού δίνεις ἐδῶ δέν θά δοθοῦν στήν
ἀστυνομία ἢ στήν πολιτεία. Κανένας Σαηεντολόγος
δέν θά καταθέσει σάν μάρτυρας ἐναντίον σου ἐξαι-
τίας τῶν ἀπαντήσεων πού δίνεις σ' αὐτό τό Ἐξομο-
λογητήριο. Αὐτό τό Ἐξομολογητήριο εἶναι ἀποκλει-
στικά γιά σκοπούς τῆς Σαηεντολογίας. Ὁ μόνος τρό-
πος μέ τόν ὁποῖο μπορεῖς νά ἀποτύχεις σ' αὐτή τήν

Ἡ θέση τῶν τριῶν μεγάλων πνευματικῶν μορφῶν
καί διδασκάλων τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας ἦταν προ-
ϊόν μᾶς βαθύτερης εἰλικρινοῦς βιωματικῆς κατάφασης
πρός τόν Θεό, πρῶτα καί πάνω ἀπ' ὅλα, μέ τήν τρια-
δική χριστιανική του σύλληψη, πρὸς τόν ἄνθρωπο, τό
τέλειο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, πρὸς τό πνεῦμα, πού
κατ' ἐξοχίαν συνδέει τόν ἄνθρωπο μέ τόν Δημιουργό
του, καί πρὸς τήν καλλιέργεια τοῦ πνεύματος μέσα
ἀπό τά διδάγματα τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς πίστεως
ἀλλά καί μέ τήν κατάκτηση τῆς γνώσης καί τήν
ἄρνηση τῆς κτίσης καί τῆς γλωσσικῆς ἔκφρασης ἀκό-
μη, ἡ ὁποία -γιά τούς τρεῖς μεγάλους διανοητές Χρι-
στιανούς- περνάει μέσα ἀπό τήν ἑλληνική παιδεία καί
τά ἑλληνικά κείμενα. Ἔτσι, στή διδασκαλία τῶν Με-
γάλων αὐτῶν Πατέρων, ἡ ὀρθολογική σκέψη τῆς

Δύσης συνδυάστηκε καί συμφιλιώθηκε μέ τήν Ὄρθο-
δοξία τῆς Ἀνατολῆς, μέ τήν ἀποκάλυψη τῆς χριστια-
νικῆς ἀλήθειας στόν ἀνατολικό χῶρο, ἐνῶ ὁ οἰκουμε-
νικός χαρακτήρας τῆς χριστιανικῆς πίστεως κάλυψε καί
καλύπτει Ἀνατολή καί Δύση.

Μπορῶ μετά ἀπό αὐτές τίς σκέψεις νά μήν ἐπα-
ναλάβω ἔστω καί ὡς φωνήν βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ὅτι εἶναι τραγικό σφάλμα νά μή διδάσκονται στά
σχολεῖα μας ἐπιλεγμένα ἀποσπάσματα κειμένων τῶν
μεγάλων αὐτῶν μυσταγωγῶν τῆς Παιδείας μας.

(Προλογική εἰσήγηση κατά τόν
ἐορτασμό τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
στό Ἐθνικό καί Καποδιστριακό
Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, 2002).

Ἐξομολογητική λίστα εἶναι μέ τό νά ἀρνηθεῖς νά κάνεις τήν ἐξέταση, νά μήν ἀπαντήσεις στίς ἐρωτήσεις του ἀληθινά ἢ ἄν βρῖσκεσαι ἐδῶ ἐσκεμμένα γιά νά δλάψεις τή Σαηεντολογία. Ἡ μόνη τιμωρία πού θά συνοδεύει μιὰ τέτοια ἀποτυχία σ' αὐτό τό Ἐξομολογητήριο εἶναι ἡ ἀρνήσή μας νά σέ ἔχουμε σάν προσωπικό ἢ νά σοῦ ἐκδώσουμε πιστοποιητικό, κι αὐτό θά συμβεῖ μόνο ἄν ἀνακαλύψουμε ὅτι προσπαθεῖς ἐσκεμμένα νά δλάψεις τήν Σαηεντολογία. Μπορεῖς νά περάσεις αὐτήν τήν ἐξέταση μέ τό νά (1) συμφωνήσεις νά τήν κάνεις, (2) νά ἀπαντήσεις σ' ὅλες τίς ἐρωτήσεις εἰλικρινά καί (3) μέ τό νά μήν εἶσαι μέλος ἀνατρεπτικῆς ομάδας πού θέλει νά δλάψει τήν Σαηεντολογία.

Οἱ πρῶτες ἐρωτήσεις εἶναι ἄκυρες γιά νά καθορίσουν τό στυλ ἀντίδρασής σου.

Ἀρχίζουμε τώρα.

Ἀντίδραση ψέματος

- A. Κάθεσαι σέ καρέκλα;
- B. Βρῖσκεσαι στό φεγγάρι;
- Γ. Ὅλες οἱ γάτες εἶναι μαῦρες;
- Δ. Εἶμαι στρουθοκάμηλος;
- E. Αὐτή εἶναι ἡ Γῆ;
- Z. Ἐχεις πιεῖ ποτέ νερό;
- H. Κρατᾶς ἓνα δέντρο;
- Θ. Εἶμαι ἐλέφαντας;
- I. Εἶσαι τραπέζι;
- K. Εἶναι αὐτή Ἐξομολογητική λίστα;

-
- 1. Ἐζησες ποτέ ἢ δούλεψες μέ ψευδώνυμο;
  - 2. Μοῦ ἔδωσες τό ἀληθινό σου ὄνομα;
  - 3. Βρῖσκεσαι ἐδῶ μέ διαφορετικό σκοπό ἀπ' ὅ,τι λές;
  - 4. Ἐχεις κλέψει ποτέ τίποτα;
  - 5. Ἐχεις ποτέ πλαστογραφῆσει κάποιου ἄλλου τήν ὑπογραφή;
  - 6. Ἐχεις ποτέ ἐκδιᾶσει κανέναν;
  - 7. Ἐχεις ποτέ ἐκδιασεῖ;
  - 8. Ἐχεις ποτέ κάνει λαθρεμπόριο;
  - 9. Ἦσουν ποτέ στή φυλακή;
  - 10. Ἐχεις ποτέ μεθύσει;
  - 11. Ἐχεις κάνει ποτέ ἀπρόσεκτη ὁδήγηση;
  - 12. Ἐχεις ποτέ διαρρήξει κάποιο μέρος;
  - 13. Ἐχεις ποτέ καταχραστεῖ χρήματα;
  - 14. Ἐχεις ποτέ ἐπιτεθεῖ σέ κάποιον;
  - 15. Ἐχεις μπεῖ ποτέ σέ κρατητήριο;
  - 16. Ἐχεις ποτέ πεῖ ψέματα σέ δικαστήριο;
  - 17. Εἶχες ποτέ ὅποιαδήποτε σχέση μέ τήν πορνογραφία;
  - 18. Ἐχεις ποτέ διαπράξει ἐμπρησμό;

- 19. Ἦσουν ποτέ ἐθισμένος σέ ναρκωτικά;
- 20. Ἐχεις ποτέ πλανόδια πουλήσει ναρκωτικά;
- 21. Εἶχες ποτέ ὀτιδήποτε συναλλαγές μέ κλεμμένα πράγματα;
- 22. Ἐχεις φάκελλο στήν ἀστυνομία;
- 22. Ἐχεις ποτέ διάσει κανέναν;
- 23. Ἐχεις ποτέ ἀναμιχθεῖ σέ ἔκτρωση;
- 24. Ἐχεις ποτέ βοηθήσει σέ ἔκτρωση;
- 25. Ἐχεις ποτέ διαπράξει μοιχεία;
- 26. Ἐχεις ποτέ ἐξασκήσει ὁμοφυλοφιλία;
- 27. Ἐχεις ποτέ συνουσία μέ μέλος τῆς οἰκογένειάς σου;
- 28. Ἦσουν ποτέ σεξουαλικά ἄπιστος;
- 29. Ἐχεις ποτέ ἐξασκήσει σοδομία;
- 30. Ἐχεις ποτέ ἐξασκήσει σεξουαλική διαστροφή;
- 31. Ἐχεις ποτέ κοιμηθεῖ μέ μέλος μιᾶς φυλῆς ἑνός ἄλλου χρώματος;
- 32. Ἐχεις ποτέ διαπράξει ἀξιόποιο ἀνθρωποκτονία;
- 33. Ἐχεις ποτέ βομβαρδίσει κάτι;
- 34. Ἐχεις ποτέ δολοφονήσει κανέναν;
- 35. Ἐχεις ποτέ ἀπαγάγει κανέναν;
- 36. Ἐχεις ποτέ κάνει παράνομη ἀγορά διαμαντιῶν;
- 37. Ἐχεις ποτέ προδώσει κανέναν γιά χρήματα;
- 38. Ἐχεις ποτέ ἀπειλήσει κανέναν μέ πυροβόλο ὄπλο;

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ GREG BASHAM

(Δημοσιεύουμε κατωτέρω μετάφραση ἄρθρου τοῦ Ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ **Fair News issue 3 - 2002**, μέ τόν παραπάνω τίτλο, στό ὅποιο ἀποκαλύπτονται ὅσα φοβερὰ συμβαίνουν στά περιβόητα κέντρα τῆς **Σαηεντολογίας** ἀνά τόν κόσμο. Τό τραγικό εἶναι ὅτι τά άτομα πού ἔχουν ὑποστεῖ διανοητικό χειρισμό «πειθονται» νά κατηγοροῦν τόν ἑαυτό τους γιά τίς ἀτομικές δυσάρεστες συνέπειες καί περιπέτειές τους ἀπό τήν πολύχρονη παραμονή τους στήν ὄργάνωση.

Παρακαλοῦμε τούς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας νά διαβάσουν μέ προσοχή τά ὅσα διαλαμβάνονται στό δημοσίευμα αὐτό καί νά τά συσχετίσουν μέ τό ἄρθρο τοῦ κ. Ἀντωνίου Μπρινακουδῆ καί μέ τό προηγούμενο σχόλιό μας «Τοῦ λόγου τό ἀληθές», γιά νά εξαγάγουν σαφῆ συμπεράσματα καί νά εἶναι προσεκτικοί σέ διάφορες προσφορές καί ἐπικοινωνιακές πιέσεις, καθώς καί διαφημιστικά φυλλάδια πού κυκλοφοροῦν ἀπό τήν ἐν λόγω ὄργάνωση).

Ὁ Greg Basham, πού ὑπῆρξε σαηεντολόγος γιά 20 χρόνια, πήρε πολλά προχωρημένα μαθήματα στό Clearwater Flag Service Organisation (κέντρο τῆς

Σαηεντολογίας στην Καλιφόρνια) για μέλη «άνωτέρου επιπέδου».

Μετά τό τελευταίο ταξίδι του, ακολουθώντας μερικές ανεπιτυχείς προσπάθειες, **αυτοκτόνησε**, αφήνοντας μία σύζυγο ένα έφηβο γιό και χρέος 50.000 \$.

Ο πατέρας του Bob, από τό Illinois, υποστήριξε τόν έξυπνο γιό του στην προσχώρησή του (στό νά γίνει σαηεντολόγος), διότι πίστευε ότι οι άνθρωποι πρέπει νά είναι ελεύθεροι ως πρός τήν άσκηση του θρησκευτικού τους πιστεύω και διότι δέν μπορούσε νά βρη μία καλή αίτια για νά αποτρέψει τόν γιό του νά τό κάνει.

Άλλά ή στάση του άλλαξε τόν Νοέμβριο του 2000 όταν ο Greg, ο όποιος ήταν δημοσιογράφος και είχε ακολουθήσει τόν πατέρα του στη διαφήμιση (της Σαηεντολογίας), ανακοίνωσε ότι είχε χάσει τήν δουλειά του και είχε "αφορισθεί" από τήν "έκκλησία" του!

Τόν Σεπτέμβριο (του 2000) ο Greg -όντας σέ ΟΤ 7, δεύτερο ύψηλότερο επίπεδο της Σαηεντολογίας-έπισκέφθηκε για τελευταία φορά τό Clearwater "για 2 εβδομάδες". Άλλά δέ γύρισε μέχρι τόν Νοέμβριο. Στην αρχή ο πατέρας του θεώρησε ότι ή συμπεριφορά του φαινόταν φυσιολογική, αλλά ξαφνικά ο γιός κατέρρευσε και είπε ότι έτοιμαζόταν ν' αυτοκτονήσει! Είπε στον πατέρα του: «τά μέλη της "έκκλησίας" είπαν ότι βρισκόταν σέ κάποια ιατρική ή φυσική κατάσταση άνωμαλίας, πού δέν μπορούσαν νά τόν βοηθήσουν και κατόπιν τόν έδιωξαν λέγοντάς του νά μήν επιστρέψει ποτέ!!».

Ο Bob Bashan τότε άντελήφθη πραγματικά τί είχε κάνει ή έμπλοκή του γιού του μέ τούς σαηεντολόγους. Τόν πίεσε νά κάνει έλεγχο σ' ένα νοσοκομείο και έμεινε έκπληκτος όταν ή νύφη του πού επίσης (ή ίδια) ήταν σαηεντολόγος, συμφώνησε! Άπρόθυμα ο Greg έκανε έλεγχο στό ψυχιατρικό τμήμα ενός τοπικού νοσοκομείου και ο πατέρας του έγραψε ένα σημείωμα στό γιατρό του Greg για τήν έμπλοκή του στη Σαηεντολογία.

Ο γιός του ήταν τώρα 46 ετών και δέν είχε ποτέ εκφράσει δυσαρέσκεια για τίς έπιλογές της ζωής του, αλλά σέ μία έπίσκεψη στό ψυχιατρικό τμήμα ο πατέρας είπε στό γιό ότι ή Σαηεντολογία ήταν κακή έπιλογή και έχθρός του. Ο γιός φάνηκε σοκαρισμένος και πληγωμένος. "Ήταν σαν νά τόν είχες χαστουκίσει", είπε ο πατέρας του!

Κάθε 2 ή 3 ήμέρες ο Bob έγραφε σέ συγγενείς ενημερώνοντάς τους για τήν κατάσταση και ζητώντας τους νά βοηθήσουν τόν Greg νά βρη τήν δύναμη και τό κουράγιο νά ζήσει! "Όμως, ο Greg και ή γυναίκα του τό θεώρησαν αυτό ως εισβολή στην

ιδιωτική τους ζωή και οι σχέσεις τους έγιναν τεταμένες!

Άπελπισμένος για βοήθεια ο πατέρας ήρθε σέ έπαφή μέ τήν Κίνηση της μακαρίτισσας τώρα Lisa McPherson. Αυτοί τόν έφεραν σ' έπαφή μέ πρώην σαηεντολόγους, πού είχαν φθάσει στό ίδιο επίπεδο μέ τόν Greg. Ένας απ' αυτούς πού είχε φύγει μετά από 20 χρόνια, ανακάλυψε ότι ο Greg είχε γνωστοποιήσει στους έπισήμους στό Clearwater ότι ήταν πιεσμένος! "Τό εξέλαβαν ότι αυτός ήταν άσταθής πιά", είπε τό πρώην μέλος! Έστάλη σέ έναν "auditor", πού έκανε τά πράγματα χειρότερα! «Εάν έφαρμόσεις κακώς αυτή τήν τεχνολογία (δηλ. τό "auditing"), αυτό μπορεί νά οδηγήσει κάποιον στην παράνοια. Αυτό μπορεί νά οδηγήσει κάποιον στό νά γίνει ψυχωτικός», πρόσθεσε τό πρώην μέλος.

Τό πρώην μέλος, πού προσπάθησε νά βοηθήσει, άνησυχούσε ότι ο Greg ήταν πέραν βοήθειας, διότι "τό μόνο μέρος όπου θά μπορούσε ποτέ νά φθάσει στην πνευματική ελευθερία του, είχε χαθεί! Τά όνειρά του είχαν σβήσει! Η ζωή είχε αφαιρεθεί απ' αυτόν!". Είχε οδηγηθεί στό νά πιστεύει ότι ή Σαηεντολογία ήταν ή μόνη λύση για τά προβλήματά του! "Είχε διδαχθεί νά πιστεύει ότι ή Ψυχιατρική ήταν κακό!".

Ένα άλλο πρώην μέλος είχε τήν αίσθηση ότι ο Greg ήθελε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο νά επιστρέψει στην "έκκλησία"! Όμως, γνώριζε ο Greg ότι αυτό δέν μπορούσε ποτέ νά συμβεί, διότι είχε αποτύχει σ' έναν "έλεγχο άσφαλείας" στό Clearwater και είχε χαρακτηριστεί ως μία "δυναμική πηγή προβλήματος". «Εξ αιτίας του γεγονότος μέ τήν Lisa McPherson, αυτοί (δηλ. οι σαηεντολόγοι) ήταν πιά έντελώς παρανοϊκοί μέ τήν περίπτωση όποιουδήποτε έβγαινε έξω από τήν οργάνωση», έξηγησε τό πρώην μέλος.

Σάν καλός σαηεντολόγος ο Greg κατηγορησε τόν έαυτό του, έπιμένοντας ότι είχε επιδιώξει προχωρημένα επίπεδα γνώσεως «έναντίον της πολιτικής της "έκκλησίας"». «Χιλιάδες άνθρωποι κάνουν αυτά τά μαθήματα και τά κάνουν πολύ καλά. Αυτό τό άνυπόφορο βάσανο είναι κάτι πού εγώ δημιούργησα λόγω του δικού μου χαμηλού επιπέδου στό "auditing", και σέ μία προσέγγιση πραγμάτων πού ήθικά δέν ήταν ύγιη. Έν όλίγοις εγώ τά έκανα θάλασσα μέ τόν έαυτό μου χρησιμοποιώντας τήν τεχνολογία τους», είπε ο Greg.

Η Mary Anne Ahmad της οργάνωσης (της Σαηεντολογίας) αρνήθηκε τόν ισχυρισμό ότι ο Greg "αφορίστηκε" και κατηγορησε "οικογενειακής βάσεως" προβλήματα για τίς δυσκολίες του. «Έκείνο πού σ' αλήθεια μέ ένοχλεί και είναι πραγματικά ειρωνικό,

είναι τό γεγονός ότι τά δύο πράγματα πού αὐτός ἀντιπαθοῦσε πιά πολύ, ἦταν αὐτά πού τόν "κνηγοῦσαν" συνεχῶς μέχρι τή μέρα πού πέθανε: Ψυχιατρική καί ἀποπρογραμματιστές», πρόσθεσε ἡ Ahmad.

Καθώς τά χρέη αὐξάνονταν, ἡ σύζυγος τοῦ Greg, Laura θεώρησε καλό νά μηνύσει τήν Σαηεντολογία γιά νά πάρει πίσω τά χρήματα πού εἶχαν πληρώσει γιά τό "auditing" καί γιά τά σεμινάρια. Τό πιστωτικό ὑπόλοιπο ἦταν κατ' ἐκτίμηση σχεδόν στίς 200.000 \$, ἀλλά ὁ σύζυγός της ἦταν ὀλοκληρωτικά ἐναντίον κάθε νομικῆς ἐνέργειας. Σ' ἕνα γράμμα πρὸς τόν πατέρα του, τόν ἰκέτευε νά μεταπείσει τήν Laura λέγοντας: «θά βάλουν 50 δικηγόρους στήν ὑπόθεση ἀντί τοῦ ἐνός πού θά προσλάβει ἡ Laura. Θά χρησιμοποιήσουν ἰδιωτικούς ντεντέκτιβ καί διάφορους ἄλλους νά τούς βοηθήσουν στήν ὑπόθεσή τους. Καί ἡ πίεση πάνω στή Laura θά ἦταν τεράστια». Ὁ Greg εἶπε στόν πατέρα του ὅτι ἤθελε νά τοῦ τηλεφωνήσει στή γιορτή τοῦ πατέρα, ἀλλά ἦταν στό νοσοκομεῖο. Αὐτός θά ἔφενγε ἀπό τό νοσοκομεῖο τό ἴδιο ἀπόγευμα, ἂν καί αἰσθανόταν ὅτι τό ἐξιτήριο εἶναι πρόωρο! «Τούς εἶπα σήμερα τό πρωί ὅτι αἰσθάνομαι ἀκόμα κατάθλιψη καί τάσεις αὐτοκτονίας», ἔγραφε. «Αὐτοί ἀπό τό νοσοκομεῖο, διάζονται νά μέ βάλουν στό πρόγραμμα ἀποθεραπείας, διότι μοῦ ἔχουν μείνει μόνο 2 ἡμέρες ἀκόμα ἀσφαλιστικῆς κάλυψης!!!».

«Υστερόγραφο: Εὐχαριστῶ, ἦσαν ἕνας μέγας πατέρας!!»

Τρεῖς μέρες μετά τήν ἐξοδό του ἀπό τό νοσοκομεῖο, ὁ προβληματικός ἀσθενής, ὀδήγησε τό αὐτοκίνητό του σέ μικρή ἀπόσταση καί βγήκε ἔξω ἀπό τό δρόμο. Σφράγισε τό ὄχημα καί βάζοντας ἕνα λαστιχένιο σωλήνα στήν ἐξάτμιση, ξάπλωσε στή θέση τοῦ ὀδηγοῦ καί εἰσέπνευσε μία θανατηφόρο δόση μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακα, ἀκριβῶς ὅπως εἶχε κάνει καί ὁ γιός τοῦ Hubbard 25 χρόνια νωρίτερα!!

Τό 1990 στό Μανχάταν, ὁ Noah Lottick, ἕνα μέλος 24 ἐτῶν, πήδηξε ἀπό τόν 10ο ὄροφο! Εἶχε ξοδέψει 5.000 \$ στίς ὑπηρεσίες τῆς Σαηεντολογίας. Πέθανε κρατώντας 171 \$ στά χέρια σφιχτά -ἦταν ὅ,τι τοῦ εἶχε ἀπομείνει!!

Ἡ ἐφημερίδα τοῦ Σικάγο, πού ἐξιστορεῖ τήν ἱστορία τοῦ Greg Basham, λέγει ὅτι τό 1997 ἡ Times τοῦ St Petersburg ἐρεῦνησε τούς θανάτους στό Clearwater Flag Service Organisation (F.S.O. Clearwater).

Ἡ ἐφημερίδα ἀποκάλυψε ἄλλους 7 σαηεντολόγους, σέ προφανῆ καλή ὑγεία, πού πέθαναν ξαφνικά μετά τήν ἐπίσκεψη τους στό F.S.O. Clearwater γιά ἐκπαίδευση ἢ λήψη συμβουλῶν!

Ὁ Greg ὑπῆρξε ἕνας ὑποστηρικτής τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῶν Σαηεντολόγων (International

Association of Scientologists ἢ I.A.S.) καί εἶχε δωρήσει περίπου 40.000 \$ στήν ὁμάδα. Ἡ I.A.S. λέγει ὅτι χρησιμοποιεῖ δωρεές γιά τήν "προστασία τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας", ἀλλά οἱ κριτικοί ἰσχυρίζονται ὅτι τά χρήματα χρησιμοποιοῦνται γιά καταστολή τῶν αἰσθητῶν ἀπειλῶν!!!

READER (CHICAGO) 16-8-2002.

Ἡ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Τά προβλήματα οἰκογενειακά καί κοινωνικά πού δημιουργοῦν οἱ πάσης φύσεως ὁμάδες καί ὀργανώσεις εἶναι πολλά καί ποικίλα. Πολλοί γονεῖς ἔρχονται σέ μᾶς καί μᾶς ἀναφέρουν ἀπελπισμένοι τά οἰκογενειακά τους δράματα ἀπό τίς προσχωρήσεις μελῶν τους σέ ψυχολατρικές καί νεοφανεῖς αἱρέσεις. Συμβουλευοῦμε τούς ἀνήσυχους γονεῖς νά μείνουν στό χῶρο μας, στό χῶρο τῆς διακονίας μας, νά ἐνημερωθοῦν πάνω στά ζητήματα πού τούς ἀφοροῦν καί νά ζήσουν μαζί μας τή λατρευτική ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, συμμετέχοντας σέ ἀκολουθίες, προσκυνηματικές ἐκδρομές, ἀγρυπνίες, διαλέξεις, ἡμερίδες, κ.λ.π.

Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου συμβαίνει μία οὐσιαστική ἀλλαγή στή ζωὴ καί στή συμπεριφορὰ ὄσων παραμένουν καί βοηθοῦν ἐνεργά τό ἔργο μας. Καί κάποια στιγμή ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας ἐνεργεῖ καί γίνεται τό θαῦμα. Τό παιδί, ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος ἢ ὁ ἀδελφός ἐγκαταλείπουν τό κέντρο ἢ τό Κοινόβιο καί ἐπιστρέφουν στήν οἰκογενειακή τους ἐστία, ψυχικά τραυματισμένοι ἀλλά ἐλεύθεροι καί εὐτυχεῖς.

Αὐτό συνέβη καί μέ τήν Χαρίκλεια Ἀνδρουτσόπουλου πού ὑπῆρξε ὀπαδός τῆς «Πανελληνίας Ἱστορικῆς καί Φιλοσοφικῆς Ἐταιρείας» (ΠΑΝΙΦΕ) τοῦ Τάκη Ἀλεξίου. Ἀποχώρησε ἀπό τήν ὀργάνωση, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε ἐπιφέρει τρομερά πλήγματα κατά τῶν γονέων της μέ κατηγορίες ἐναντίον τους φοβερές καί ἀκατονόμαστες. Ἐμᾶς δέν μᾶς ἐξέπληξε αὐτό. Γνωρίζουμε τίς ἐναντιώσεις αὐτοῦ τοῦ εἶδους κι ὑπῆρξαμε μάρτυρες φοβερῶν περιπτώσεων συκοφαντιῶν τῶν τέκνων πρὸς τούς γονεῖς, ὅταν ἰδίως οἱ δεῦτεροι ἀρνοῦνται νά παραχωρήσουν τίς περιουσίες τους στά θύματα, γνωρίζοντας ὅτι θά περιέλθουν αὐτές στήν ὀργάνωση (στόν ἀρχηγό της). Ὁ «Κώδικας τιμῆς» τῆς ὀργάνωσης τῆς Σαηεντολογίας λέγει: «μὴ διατάσεις νά προξενήσεις πόνο γιά ἕνα δίκαιο (!) σκοπό». Αὐτό ἔχοντας ὑπ' ὄψη του ὁ γιός τῆς Gabriele Hubert ἀπὸ τή Γερμανία, σκότωσε τή μητέρα του, γιατί ἐναντιώθηκε στήν ὀργάνωση πού ἀνῆκε.

Οἱ γονεῖς τῆς Χαρίκλειας, πληγωμένοι βαθύτατα, ἔζησαν σιωπηλά τόν πόνο τους καί ζήτησαν ἀπό τήν

ποιμένουσα Ἐκκλησία παρηγοριά καί βοήθεια. Καί ἡ ἀπελευθέρωση τῆς μιάς θυγατέρας τους ἦλθε ἀπρόσμενα καί ἔφερε χαρά στους γονεῖς της.

Γιά τό γεγονός αὐτό ἡ ἐφημερίδα τῆς Ρόδου «Καθημερινή Δωδεκανήσου» καταχώρησε συνέντευξη τῆς Χαρίκλειας (13-14/9/2003) στή δημοσιογράφο Μίκα Βασιλάκη, ὅπου περιγράφει τήν περιπέτεια τῆς ἐκπέμποντας τήν κραυγή: «θέλω ν' ἀλλάξω τή ζωή μου καί ὑφίσταμαι τίς συνέπειες τῆς ἀπόφασής μου».

Παραθέτουμε τμήμα τῆς συνέντευξης τῆς κ. Χαρίκλειας Ἀνδρουτσοπούλου ὅπου ἐκθέτει «πῶς ἔγινε ἡ ζωή της κόλαση»:

Στήν ἀποκλειστική συνέντευξη πού παραχώρησε στή "Δ" ἀπάντησε στίς ἐξῆς ἐρωτήσεις:

Ποιός ἦταν ὁ ρόλος τοῦ κ. Ἀλεξίου στήν ΠΑΝΙΦΕ καί στή συγκεκριμένη ομάδα;

Ὁ κ. Ἀλεξίου ἦταν ὁ δάσκαλος. Τόν γνώρισα γιά πρώτη φορά τό 1987 μετά ἀπό παρότρυνση τῆς ἀδελφῆς μου Εὐας πού ἦταν ἤδη μέλος. Τότε ἡ ομάδα λειτουργοῦσε ὡς «Ἑλληνική Ἐπιτροπή Ροῦμι» καθῶς ὁ κ. Ἀλεξίου εἶχε τόν τίτλο τοῦ Σεῖχη τοῦ τάγματος τῶν Μενλενί καί τοῦ Δερβίση τοῦ τάγματος τῶν Τζερά καί πού εἶναι τάγματα Σοῦφι.

Ἡ Ἑλληνική Ἐπιτροπή Ροῦμι μετά ἀπό ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου χαρακτηρίστηκε ὡς μία ἀπό τίς 123 αἰρέσεις.

Τό 1993 ἴδρυσε τήν Πανελλήνια Ἱστορική καί Φιλοσοφική Ἐταιρεία τῆς ὁποίας ὑπῆρξε πρόεδρος μέχρι τό 1996, ὅποτε πρόεδρος ἀνέλαβε ὁ πρῶην σύζυγός μου, Γρηγόρης Μπαϊρακτάρης. Παρά τόν ἐξωτερικό μανδύα τῆς ΠΑΝΙΦΕ στήν ομάδα τοῦ κ. Ἀλεξίου ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νά ἔχει τόν καθοριστικό ρόλο τοῦ δασκάλου πού καθορίζει τίς ζωές τῶν μαθητῶν του.

Ἐκτιμᾶτε ὅτι ἡ σχέση σας μέ τή συγκεκριμένη ομάδα εἶχε καί οικονομικές συνέπειες γιά σᾶς καί σέ ποιό ἐπίπεδο;

Εἶμασταν ἀναγκασμένοι νά καταβάλλουμε μηνιαία συνεισφορά, ἀλλά ἦταν ἀυτονόητο ὅτι θά ἔπρεπε νά καταβάλλουμε μεγάλα χρηματικά ποσά γιά νά ἀγοράζουμε πίνακες τοῦ κ. Ἀλεξίου χωρίς ποτέ νά παίρνουμε γι' αὐτά ἀποδείξεις. Στά πρῶτα χρόνια γνωριμίας στή θέση πινάκων ἦταν χαρακτηριστικά, βιβλία καί CD τοῦ κ. Ἀλεξίου τά ὁποῖα θά ἔπρεπε κάθε χρόνο οἱ μαθητές νά ἀγοράζουν. Μόνο φέτος ἔχω δώσει στόν κ. Ἀλεξίου τό ποσό τῶν 3.000 εὐρώ.

Ἐφόσον γνωρίζατε τό κλίμα τό ὁποῖο μᾶς περιγράφετε, γιατί δέν εἶχατε φροντίσει νά κοινοποιήσετε τά στοιχεῖα αὐτά καί νά ἀποχωρήσετε;

Ὁμολογῶ ὅτι πάρα πολλές φορές σκέφθηκα ὅτι θά ἔπρεπε νά ἀποχωρήσω ὀριστικά ἀπό τήν ομάδα,

ἀλλά φοβόμουν τίς συνέπειες τίς ὁποῖες βλέπω τώρα μπροστά μου.

Ἐξάλλου ἦταν ἀπόλυτη ἡ κυριαρχία του ἐπάνω μας.

Ποῖο εἶναι τό κλίμα τό ὁποῖο διώνετε κατά τή διάρκεια τῶν σχέσεών σας μέ τή συγκεκριμένη ομάδα;

Ὁ Δάσκαλος εἶχε τήν κυρίαρχη θέση ὀρίζοντας τή ζωή τῶν μαθητῶν, καθῶς ὅπως ὁ ἴδιος μᾶς ἔλεγε «θά πρέπει νά πάψεις νά ξέρεις καί νά πιστεύεις... Μεγάλα ἐμπόδια γιά τόν ἄνθρωπο».

«Γιά νά ξαναγεννηθεῖ καί ν' ἀνυψωθεῖ ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει μόνο ἀνάγκη ἀπό κάποιον πραγματικό δάσκαλο, ἀλλά θά πρέπει καί σ' αὐτόν τό δάσκαλο νά παραδοθεῖς, ὅπως τό σῶμα ἐνός νεκροῦ στά χέρια αὐτοῦ πού θά τό ἐτοιμάσει γιά ταφή.

Ἡ προσωπικότητα, μιά ἄλλη λέξη γιά τόν ἐγωισμό, τό Σατανά, αὐτό δηλαδή πού θίγεται καί προσβάλλεται, οἱ γνῶμες, εἶναι ὁ ἀντίποδας τοῦ ἑαυτοῦ σου πού θέλεις νά γνωρίσεις».

«Ἐάν σοῦ ἔλεγα ὅτι γιά νά ἀκολουθήσεις τό Δρόμο μας, τή Διδασκαλία μας, γιά νά βγεις ἀπό τό βάλτο μέσ στόν ὁποῖο εἶσαι μέχρι τό λαιμό, νά γίνεις ἄνθρωπος, θά πρέπει νά γίνεις Μουσουλιμάνος, δέ θά γινόσουν;».

Αὐτά πού σᾶς ἀνέφερα εἶναι μερικά δείγματα τῆς Φιλοσοφίας πού κυριαρχοῦσε.

Μέ σειρά μηνυμάτων καί μέ τήν ἀπειλή ὅτι ὅποιος δέ συμμορφωθεῖ δέν θά ξαναδεῖ τόν κύριο Ἀλεξίου προσπαθοῦσε νά ἔχει πλήρη ἔλεγχο στά μέλη τῆς ομάδας του.

Πότε θά παντρευθεῖ κάποιος, μέ ποιόν, ποτέ θά κάνει παιδί, τί θά κάνει, πού θά δουλέψει, ἀκόμη καί τό πότε θά ξυπνήσει καί θά κοιμηθεῖ ἔπρεπε νά ὀρίζονται ἀπό τόν ἴδιο.

Στά ἄτομα πού πηγαίνουν στήν ομάδα του ζητεῖται ἀναλυτικά καί γραπτῶς ἡ περιγραφή τῆς ζωῆς τους μέχρι νά τόν γνωρίσουν, μέ τήν ὑπόσχεση ὅτι ὅσα τοῦ γνωστοποιηθοῦν δέ θά μαθευτοῦν ποτέ ἔξω ἀπό τά μέλη τῆς ομάδας.

Στήν πραγματικότητα αὐτό ἦταν κάτι πολύ πονηρό πού στόχευε στό νά τόν προμηθεύσει μέ στοιχεία πού θά μπορούσε νά χρησιμοποιήσει ἀργότερα γιά νά ἐκδιᾶσει αὐτόν πού θά ἤθελε νά ἀποχωρήσει ἀπό τήν ομάδα του.

Πρόσφατα εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητας δελτίο Τύπου σύμφωνα μέ τό ὁποῖο κατηγορηθήκατε γιά σωματική βλάβη τῆς ἀνήλικης κόρης σας. Τί ἔχετε νά πείτε;

Μία ἀπό τίς συνηθισμένες μεθόδους τοῦ κυρίου Ἀλεξίου εἶναι ἡ ἄσκηση ἐντονης ψυχικῆς πίεσης στά ἄτομα τά ὁποῖα ἀντιτίθενται στίς ἰδέες του μέσα ἀπό σειρά κατασκευασμένων μηνύσεων καί καταγγελιῶν.

Νομίζετε ότι υπήρχε περίπτωση εάν πραγματικά είχα κακοποιήσει σωματικά την κόρη μου να μην έχω κρατηθεί εκείνο τό βράδυ στο τμήμα;

**ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΑΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΣΤΗ ΣΥΜΗ;
ΚΑΝΟΥΝ «ΘΡΑΥΣΗ» ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ
έπικίνδυνες αίρέσεις!**

**Φέρεται να είναι μέλος και καθηγητής λυκείου.
Δύο άποκαλυπτικές επιστολές μητροπολιτών*.**

Άρχιτέκτονας πού είναι εγκατεστημένος στη Σύμη, φέρεται να είναι άρχηγός «έπικίνδυνης παραθρησκευτικής οργάνωσης» με δικτύωση σε διάφορες περιοχές της χώρας. Μέλος της οργάνωσης φέρεται να είναι επίσης και καθηγητής λυκείου της Ρόδου (Ίαλυσός;) ο οποίος κατηγορήθηκε μάλιστα ευθέως από τό μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής, κ. Δαμασκηνό ότι «άνεπτυξε εξαιρετική δραστηριότητα προβολής συκοφαντιών κατά της ελληνικής Πολιτείας περί καταπίεσεως των μουσουλμάνων».

Πιό συγκεκριμένα ο μνημονευθείς μητροπολίτης απέστειλε την 20 Νοεμβρίου 1996 προς τόν τότε ύπουργό Παιδείας κ. Γερ. Αρσένη την ακόλουθη επιστολή:

Πρός Τόν Έξοχώτατον Ύπουργόν Έθνικης Παιδείας και θρησκευμάτων Κύριον Γεράσιμον Αρσένην Είς Αθήνας

Κύριε Ύπουργέ

Ως Ποιμενάρχης της άκριτικής και εύαισθήτου Ίερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής θεωρώ έπιτακτικόν έκκλησιαστικόν και έθνικόν χρέος όπως ένημερώσω Ύμᾶς περί τοῦ ποιου και της ένταῦθα δραστηριότητας τοῦ φιλολόγου Γρηγορίου Μπαϊρακτάρη, ύπηρετούντος σήμερα εἰς τό 1^ο Λύκειο Κομοτηνής:

1. Ο άνωτέρω εγκατεστάθη μετά της συζύγου του Χαρίκλειας Ανδρουτοπούλου, ιατροῦ, πρό τριετίας περίπου εἰς τήν Κομοτηνήν και εἰργάσθη ως σύμβουλος καθηγητής εἰς τό Μουσουλμανικόν Ίεροσπουδαστήριον Κομοτηνής διατηρῶν συγχρόνως φροντιστήριον εἰς Κομοτηνή, ἤδη δέ εἰργάζεται ως συμβασιούχος καθηγητής εἰς τό 1^ο Λύκειο Κομοτηνής. Οὗτος τυγχάνει μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου της Πανελληνίας Ίστορικῆς και Φιλοσοφικῆς Ἐταιρείας (ΠΑΝΙΦΕ) ως και τοῦ έν Κομοτηνή Παραρ-

τήματος αὐτῆς. Ἡ ΠΑΝΙΦΕ μολονότι εμφανίζεται ως Πνευματικόν σωματεῖον τυγχάνει συμφώνως πρός τήν από 17-6-1996 έκθεση τοῦ Ἀντιεισαγγελέως Ἀθηνῶν κ. Ἰωάννου Ἀγγελῆ «συνεργαζομένη» και «έξερτημένη» οργάνωσις πρός τήν γνωστήν παραθρησκευτικὴν οργάνωσιν ΚΕΦΕ, ἣτις εἶναι τό Ἑλληνικόν Τμήμα της διεθνῶς καταδικασθείσης διά διαβρωτικὴν και εἰς κληματατικὴν δραστηριότητα παραθρησκευτικῆς οργάνωσεως «Ἐκκλησία της Σαηεντολογίας». Ἡ οργάνωσις αὐτή και ειδικώτερον ο Πρόεδρος αὐτῆς κ. Τάκις Ἀλεξίου έχει άνεπτύξει έντονον πολεμικὴν κατά της Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διά δημοσιευμάτων, βιβλίων, αναφορῶν πρός Ὑπουργεία και οργανισμούς, οργάνωσεἰς Συνεδριῶν εἰς ἃ συμμετέσχε και ο κ. Μπαϊρακτάρης.

2. Εἰς τά πλαίσια της δραστηριότητας τοῦ ένταῦθα παραρτήματος της ΠΑΝΙΦΕ ο κ. Μπαϊρακτάρης άνεπτύξε εξαιρετικὴν δραστηριότητα προβολῆς συκοφαντιῶν κατά της Ἑλληνικῆς Πολιτείας περί καταπίεσεως τῶν μουσουλμάνων πληροφοριῶν και ισχυρισμῶν. Τό παράρτημα της ΠΑΝΙΦΕ έχει προκαλέσει διαίρεσιν και διχόνοιαν μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ της περιοχῆς, ἣτις θά έχει λίαν δυσμενεῖς εθνικὰς επιπτώσεις.

3. Λίαν επικίνδυνος υπήρξεν ἡ δραστηριότης τοῦ κ. Μπαϊρακτάρη εἰς τό Μουσουλμανικόν Ίεροσπουδαστήριον, ως δύναστε να πληροφορηθῆτε παρά τῶν άσκησάντων τήν διεύθυνσιν αὐτοῦ κατά τόν χρόνον της ύπηρεσίας του. Ὁσαύτως άνεπτύξε διαβρωτικὴν δραστηριότητα εἰς βάρος τῶν έν τῷ φροντιστηρίῳ μαθητῶν.

4. Ἡ άνωτέρω επικίνδυνος δραστηριότης της ΠΑΝΙΦΕ και προσωπικῶς τοῦ κ. Μπαϊρακτάρη εἶναι γνωστή εἰς τὰς άρμοδίας Ὑπηρεσίας της Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας και τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ παρά τῶν οποιῶν δύνασθε να λάβετε πληροφορίας.

Κατόπιν τῶν άνωτέρω θεωροῦμεν άκρως βλαπτικὴν και επικίνδυνον τήν συνέχισιν της ένταῦθα ύπηρεσίας εἰς Σχολεῖα τοῦ κ. Μπαϊρακτάρη και εισηγούμεθα τήν άπομάκρυνσιν τούτου εκ τῶν Σχολειῶν της εύπαθοῦς περιοχῆς μας.

Εὐελπιστοῦντες ότι θά αποδώσετε τήν δέουσαν προσοχὴν εἰς τὰς άνωτέρω ἡμετέρας καταγγελίας και θά ενεργήσῃτε τὰ δέοντα, εύχαριστοῦμεν εκ τῶν προτέρων και διατελοῦμεν.

**Μετ' εξαίρετου τιμῆς
και εύχῶν διατύρων
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Μαρωνείας και
Κομοτηνῆς Δαμασκηνός**

* Δημοσίευση της έφημερίδας «Καθημερινή Δωδεκάνησος» στίς 10 Σεπτεμβρίου 2003.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Λίγες ημέρες ενωρίτερα καί συγκεκριμένα τήν 7^η Νοεμβρίου 1996, ὁ Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας Στέφανος ἀπέστειλε πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή:

Πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Παρ' ἡμῖν
Μακαριώτατε Ἄγιε Πρόεδρε,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2973/26.6.'96 διαβιασθέντος ἡμῖν ἐγγράφου τῆς «Πανελληνίου Ἱστορικής καί Φιλοσοφικῆς Ἐταιρείας» ἐν συσχετίσει πρὸς τὰ ὑπ' ἀριθμ. 1026/1.4. '96 καί 2893/18.9.'96, ἐγγράφα τῆς αὐτῆς ἐταιρείας, ἡ καθ' ἡμᾶς Σ.Ε., ἐν τῇ συνεδρία αὐτῆς, τῆς 5.11.'96, συσκεφθεῖσα καί λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς τήν διάθεσιν αὐτῆς στοιχεῖα, εὐσεβῶς γνωρίζει Ἰμῖν τὰ κάτωθι:

1. Ὁ «κατάλογος τῶν αἰρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων», εἰς ὃν ἀναφέρεται ὁ πρόεδρος τῆς ἐν λόγω ἐταιρείας κ. Τάκης Ἀλεξίου δέν εἶναι προσωπική σκέψις καί ἀπόφασις τοῦ ἀεμνήστου Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, ἐκπληροῦντος πάντοτε, ὅτε ἔζη, ἀνατεθειμένον χρέος του πρὸς τήν Ἐκκλησίαν, ἀλλά ἀπόφασις τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ὡς τοιαυτή ἀναγνωρίζεται καί ἐφαρμόζεται ὑπὸ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Διὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ Ἀνακοινωθέντος τῆς 17^{ης} Ἰανουαρίου '96, ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐπιτροπή, μελετήσασα τὰ εἰς τήν διάθεσιν αὐτῆς στοιχεῖα, ἐπανέρχεται εἰς τήν ἀπὸ 3.4.'96 θέσιν αὐτῆς καί ἐπιβεβαιώνει ὅτι τοῦτο ἀνταποκρίνεται πρὸς τήν πραγματικότητα, καθ' ὅσον, βάσει τῶν συγγραμμάτων τοῦ κ. Τάκι Ἀλεξίου προκύπτει ὅτι ἡ καθόλου ἰδεολογία καί διδασκαλία αὐτοῦ, ταυτίζονται μέ τὰς δοξασίας τοῦ Σουφισμοῦ, ἐντός τοῦ ὁποίου φαίνεται νά ἔχει σημαίνουσα θέσιν («Σεῖχη») καί ἄρα μαρτυροῦνται ὡς ἀντροθόδοξοι καί ἀντιχριστιανικά. Ἡ δέ συνεργασία αὐτοῦ μετά τοῦ «Κέντρου Ἐφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ἑλλάδος», βεβαιοῦται πλέον καί ὑπὸ τῆς ἀπὸ 17.6.'96 Ἀναφορᾶς τοῦ Ἀντιεισαγγελέως κ. Ἰωάνν. Ἀγγελῆ πρὸς τόν προϊστάμενον τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν.

3. Ἡ Ἐπιτροπή ἀσχοληθεῖσα πολλάκις ἐπὶ τοῦ θέματος, δέν θεωρεῖ πλέον ἀναγκαῖον νά ἀσχοληθῇ περὶ τούτου καί εἰς τὸ μέλλον, ἐφ' ὅσον τὰ εἰς τήν διάθεσιν αὐτῆς στοιχεῖα δέν ὑποχρεώνουν αὐτήν πρὸς ἀλλαγὴν θέσεως.

Ἐλάχιτος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε.

Ὁ Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας

Στέφανος

Ο ΑΛΕΞΙΟΥ

Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τήν «κίνηση Ἀλεξίου» ὁ π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλος, ὑπεύθυνος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Αἰρέσεων τῆς Ἱεράς Συνόδου, γράφει μεταξὺ ἄλλων στό βιβλίον του «Νεοφανεῖς αἰρέσεις - Καταστροφικές λατρεῖες»:

Ἡ κίνηση τοῦ Τάκι Ἀλεξίου

Ὁ Τάκις Ἀλεξίου (Παναγιώτης Ἀλεξίου) γεννήθηκε τό 1942 στήν Ἀλεξάνδρεια ἀπό Ἑλληνας γονεῖς. Σπούδασε στή Γερμανία ἀρχιτεκτονική καί ἐγίνε διδάκτωρ τοῦ Τεχνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Δρέσδης Γερμανίας. Σέ ἐγγράφα πρὸς Ἑλληνικά ὑπουργεῖα καί σέ ἄλλα κείμενα ὑπογράφει ὡς καθηγητῆς στό Hochschule für Gestaltung Offenbach/M (1970-1973). Ὅμως ἀποδείχθηκε ὅτι δέν νομιμοποιεῖται νά φέρεται αὐτόν τόν τίτλον, ἀκόμη καί ἂν αὐτό τό πανεπιστήμιον ἢ κάποιον ἄλλο τοῦ ἀνέθεσε νά διδάξει (Lehrauftrag) ἐπί τέσσερα ἐξάμηνα μαθήματα στόν τομέα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς (1971-1973).

Ὁ Παναγιώτης ἢ Τάκις Ἀλεξίου γνώρισε τό «Δασκάλον» του καί ἀκολούθησε τό Δρόμον τῶν Σοῦφι «τό Δρόμον τοῦ Δασκάλου μας Rumi, Shamsi Tabriz» (τ. Ἀλεξίου, Μία Ζωντανή Διδασκαλία, βιβλίον 1, σ. 90-92, βιβλίον 7 σ. 28-29).

Ἀναφερόμενος ὁ Ἀλεξίου στήν Ἑλλάδα ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν Ροῦμι καί γενικότερα τῶν Σοῦφι στόν ἑλλαδικό χῶρον εἶναι πλέον «μιά ἀπτή ἀπτότατη πραγματικότητα» πρόκειται γιά «τυπική, Οἰκουμενική Διδασκαλία», πού ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπον «στό δρόμον τῆς Ἀλήθειας, στό δρόμον τῆς βελτιώσεως, στό δρόμον τῆς Ἀγάπης, πέρα ἀπό ἔθνικά, θρησκευτικά καί ὁποιαδήποτε ἄλλα ἐμπόδια» (Τ. Ἀλεξίου, βιβλίον 1, σ. 5).

Στή δεκαετία τοῦ 1980 ὁ Τάκις Ἀλεξίου διαδίδει τίς ιδέες τοῦ Jalaleddin Rumi. Τό 1986 ἱδρυσε στήν Ἁγία Παρασκευῆ Ἀττικῆς τήν «Ἑλληνική Ἐπιτροπή Ροῦμι» (1990: Ἑυρωπαϊκή Ἐπιτροπή Ροῦμι), 1992: «Παγκόσμιον Ἐπιτροπή Ροῦμι»). Τό 1993 ἱδρυσε τήν «Πανελλήνια Ἱστορική καί Φιλοσοφική Ἐταιρεία» (Panhellenik Historical and Philosophical Society) Τ.Θ. 62 168 Χαλάνδρι Ἀθήνα τηλ. 6002996). Ὁ ἴδιος ὁ Ἀλεξίου ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει 12.000 μέλη μέ 18 γραφεῖα στό ἐσωτερικό καί παραρτήματα στήν Κύπρον, Αἴγυπτον, Συρίαν, Ἑυρώπην, Ρωσίαν, Οὐκρανίαν, Ἀπχαζίαν, Οὐζμπεκιστάν, Ἀμερικὴν καί Αὐστραλίαν. Ὅμως δέν φαίνεται νά διαθέτει ὀργανωμένο γραφεῖον, οὔτε καί στό ὑποτιθέμενον κέντρο τῆς ὀργάνωσης, δηλαδή στήν Ἀθήναν. Διαθέτει μόνον μίαν ταχυδρομική θυρίδα, ἓνα τηλέφωνον πού εἶναι συνδεδεμένο καί μέ φάξ καί ἓνα τραπεζικό λογαριασμό.

Ὁ Τάκης Ἀλεξίου κηρύττει πρὸς τὰ ἔξω τὴν ἀνεκτικότητα καὶ ὑποστηρίζει τὴν «οἰκουμενική - ἐνωτική ἀντίληψη» (ἄρθρο 2, 6 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Π.Ι.Φ.Εταιρείας). Πρόκειται γιὰ ἀπόλυτη ἀπαίτηση, ἀκόμη καὶ στό χῶρο τῆς πολιτικῆς. Ὁ ἴδιος ὁ Ἀλεξίου, στό βιβλίο τῆς «Ζωντανῆς Διδασκαλίας» του γράφει:

«Ἡ τετάρτη αὐτῆ δύναμη πού σύντομα θά εκφραστεῖ, κατ' ἀρχὴν στόν ἐλληνικό χῶρο, θ' ἀκολουθήσει ἓνα Οἰκουμενικό δρόμο ἔξω ἀπό τό «κλασσικό» πολιτικό τρίπτυχο, δεξιά - κέντρο - ἀριστερά καί μπορεῖ νά πάρει ἀπρόσμενες διαστάσεις. Ὑπογραμμίζω κατ' ἀρχὴν, γιατί εἶναι βέβαιο πῶς θά ἀκολουθήσουν κι ἄλλες χῶρες. Ὁ τέταρτος λοιπόν αὐτός δρόμος εἶναι μιά πανελληνία Ἐνωτική Κίνηση πού ἀπευθύνεται σέ κάθε Ἑλληνα πολίτη, πέρα ἀπό φυλή, θρησκεία, τάξη καί φύλο, μέ ὁδηγὸ τῆς τόν Ὅρκου τοῦ Μεγαλέξανδρου καί τό Σύνταγμα τοῦ Ρήγα Φεραίου καί μέ κύριο στόχο τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τῆς ἰσονομίας καί ἰσοπολιτείας ὅλων τῶν πολιτῶν αὐτῆς τῆς χώρας, στά πλαίσια ἐνός ἐλεύθερου διαλόγου, βασισμένου σέ στοιχεῖα καί ὄχι προκαταλήψεις κι ἀρνητικά συναισθήματα. Πατὶ ἔτσι μόνο μπορεῖ νά οἰκοδομηθεῖ μιά πραγματικὴ Δημοκρατία ἀπὸ τὴν ὁποία ἔχουμε νά ὠφεληθοῦμε ὅλοι μας».

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ «ΠΥΘΙΕΣ»

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὰ μαθητικά τους χρόνια θά θυμοῦνται ἐκεῖνο τόν περίφημο καὶ ἀνεπανάληπτο χρησμό τῆς πυθίας τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν (διάβαζε τοῦ εἰδωλοατρικοῦ ἱερατείου) «ἤξις ἀφήξεις οὐκ ἐν πολέμῳ θήξεις». Ὁ χρησμός θά ἀπέβαινε ἀληθῆς ὅποια κι ἂν ἦταν ἡ ἔκβαση ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἐρωτῶντος, ἀνάλογα μέ τὴν τοποθέτηση τοῦ κόμματος πρὶν ἢ μετὰ ἀπὸ τό «οὐκ». Τέτοιους δίδουλους χρησμούς ἔχει καταγράψει ἀρκετούς ἡ ἱστορικὴ μνήμη. Θά ὑπενθυμίσουμε τό περιβόητο κείμενο πού ἐδόθη στοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Βασιλιᾶ Κροίσου: «Ἄλιν ποταμόν διαβάς καταλύσεις βασιλείαν». Μόνο πού ὁ χρησμός δέν ἔλεγε ποιὰ βασιλεία. Ὁ Κροῖσος, πού ἦτο ὁ ἐπικαλεσθεὶς τῆ βοήθεια τοῦ Μαντείου, ἐπίστεψε, ὅπως ἦταν φυσικό, ὅτι θά καταλύσει τὴ βασιλεία τοῦ ἀντιπάλου του Κύρου. Διέβη τόν ποταμὸ καί κατέλυσε τὴ δική του βασιλεία.

Ὁ μέγας μας τραγικός ποιητὴς Εὐριπίδης πού κατέγραψε περισσότερο ἀπ' ὅλους τό «βίο καί τὴν πολιτεία» τῶν ἀρχαίων θεῶν τῆς Μυθολογίας, στήλίτευσε ἐντεχνα τὴν ἐμπαθῆ «ζωή» τους (τά ἴδια ἀμαρτωλά πάθη «ὑπηρετοῦσαν» ἄνθρωποι καί θεοί).

Λέγει στὴν τραγωδία του «Ἡλέκτρα», διὰ τοῦ στόματος τῶν Διόσκουρων πρὸς τόν Ὀρέστη τὰ ἔξης: «Ὁ Φοῖβος, βεβαίως ὁ Φοῖβος, ἀλλὰ τὰ χεῖλη σφαλῶ... λογίζεται σοφός ὅμως σοφός δέν ἦτο κι ὁ χρησμός πού ἔδωσε στὴν αὐθεντία σου». Παρακάτω θά ποῦν οἱ Διόσκουροι στὴν Ἡλέκτρα: «Ὁ Φοῖβος (ὁ θεὸς «μας» ὁ Ἀπόλλων, ὅπως λέγουν οἱ τῆς ομάδος «Ε») εἶναι τοῦ φόνου ἠθικός ἀντουρῆγός...». «Τό πᾶν κυβερνοῦν ἡ μοῖρα καί ἡ ἀνάγκη καί οἱ ἀστόχαστοι τοῦ Φοῖβου χρησμοί».

Οἱ ἀστόχαστοι χρησμοί καί ἡ δουλαγωγία στά πάθη εἶναι τὰ χαρακτηριστικά τῶν ψευτοθεῶν τῆς Μυθολογίας. Πολλὰ εἶπαμε γι' αὐτὰ σέ προηγούμενα ἄρθρα καί σχολία μας, «ἄς ποῦμε κι ἄλλο ἓνα» πού ἀναφέρει ὁ Εὐριπίδης στὴν «Ἡλέκτρα»: «Ψυχρός ὁ Ἄρης μαινόμενος (!) θανάτωσε τόν Ἀλιρρόθιο τέκνο τοῦ θαλάσσιου ἀνακτος πού διεκόρευσε τοῦ Ἄρεως τὴ θυγατέρα» (μετάφραση Ἑλένης Βαροπούλου). Ὁμορφος κόσμος... ἀγγελικά πλασμένος...

Εἶπαμε ὅλα τὰ παραπάνω γιὰ νά σχολιάσουμε ἐν ὀλίγοις τὴν σύγχρονη «ἐκδοσι» αὐτῆς τῆς τακτικῆς. Ὑπάρχουν καί σήμερα δυστυχῶς, στόν 21^ο αἰῶνα, «πυθίες» διαφόρων εἰδῶν καί φύλων. Ἀστρολόγοι, μάντις, μελλοντολόγοι κ.λ.π., κ.λ.π., ἔχουν κατακλύσει τὴν παγκόσμια ἀγορά καί ὅλα τὰ Μ.Μ.Ε. καί ἐκμεταλλεύονται -εὐήμεροῦντες οἱ ἴδιοι- τίς ἀγωνίες, ἀτυχίες ἀκόμη καί τόν πόνο πολλῶν εὐπιστων, καί ὄχι μόνο, συνανθρώπων μας. Οἱ ἀστρολόγοι ἰδίως ἔχουν «πλημμυρίσει» τὰ πάντα. Ὅποιο κανάλι κι ἂν ἀνοίξεις, ὅποια ἐκπομπή κι ἂν παρακολοθηθεῖς, ἰδίως πρωινῆ, οἱ ἀστρολόγοι θηλυκοῦ ἢ ἀρσενικοῦ γένους, μέ ὕφος ἀνθρώπων πού γνωρίζουν τὰ πάντα, λέγουν, προλέγουν, «συμβουλευοῦν», «μαντεύουν» καί αὐτοδιαφημίζονται.

Σέ ἀπογευματινὴ ἐκπομπή τηλεπαρουσιάστριας, πού ὅπως ἡ ἴδια ἀνέφερε ἔπεσε καί αὐτὴ θύμα παλαιότερα νεοφανοῦς αἵρεσης καί κινδύνευσε ἡ ζωὴ τῆς, παρελαύνουν ἄτομα τοῦ χώρου τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί τῆς ψευτοϊατρικῆς καί προβάλλουν τίς ψευτομαντεῖες τους καί τίς «θεραπευτικὲς» τους ἰκανότητες, πλανῶντες καί διαφημιζόμενοι. Διεξήχθη μάλιστα ἀπὸ εὐκαιριακὸ ἀστρολόγο σέ ἐκπομπή τῆς καί τοῦτο τό ἀμίμητο. Τηλεφώνησε τηλεθέατρια καί ζήτησε ἀπὸ τόν ἀστρολόγο νά τῆς πεῖ τὴν «τύχη» τῆς. Ἐκεῖνος σοδαρός καί ἐμβριθῆς ζήτησε στοιχεῖα περὶ τοῦ χρόνου τῆς γεννήσεώς τῆς. Γεννήθηκα λέγει ἡ ἐρωτῶσα τὴν νύκτα τοῦ τάδε μηνός τοῦ δείνα ἔτους. Καί ὁ ἀστρολόγος γιὰ νά εἶναι «σίγουρος» στίς προβλέψεις του ζητάει νά μάθει καί τὴν ἀκριβῆ ὥρα γεννήσεώς τῆς!!! Ἀκολούθησαν πολλὰ τηλεφωνήματα καί δόθηκαν τηλεοπτικά οἱ «μαντεῖες» τοῦ

φιλοξενουμένου αστρολόγου. Μετά θά «δουλέψει» τό 090- τό όποιο διογκώνει τούς λογαριασμούς τών οικογενειακών τηλεφώνων. Όλες οι άπαντήσεις έχουν τό στοιχείο τού νά λές πολλά, αλλά δίβουλα. Ό μακαριστός π. Άντώνιος Άλεβιζόπουλος στό θαυμασιο βιβλίο του «Άστρολογία στό φώς τής Όρθοδοξίας» έχει συμπεριλάβει κείμενα «μαντικά» τών αστρολόγων πού «χτυπούν μιά στό καρφί και μιά στό πέταλο». Η άστρολόγος π.χ. Λ. Γκούντμαν γράφει στό βιβλίο της «Έρωσκόπιο» γιά τά δάκρυα τού κριού: «ποτέ δέν θά τά θγάλει στήν επιφάνεια, άν μπορεί νά τά συγκρατήσει!». Η: «παρά τό γεγονός ότι πολλές πού άνήκουν στό ζώδιο τής παρθένου μένουν γεροντοκόρες, πολλοί πετυχαίνουν τελικά τή συζυγική ευδαιμονία. Μπορεί νά μήν τό κάνουν από ξαφνική έκρηξη φωτιάς και πάθους, γιαντί ό γάμος δέν είναι μιά φυσιολογική κατάσταση γιά τό χάρισμα τής παρθένου, έν τούτοις όμως πολλοί είναι σχεδόν πάντοτε άφοσιωμένοι στίς οικογένειές τους». Έδω όλες οι περιπτώσεις είναι μέσα.

Η «πρόβλεψη» περιλαμβάνει και τό «κήρυγμα» πού είναι είδος ευχολογίου, αλλά και φράσεις όμοιες μ' εκείνες τής Πυθίας. Έτσι καλύπτονται όλες οι περιπτώσεις και «άποδεικνύονται» οι καταπληκτικές ικανότητες τού αστρολόγου.

Οί αστρολόγοι και οι ύποστηρικτές τους φέρουν σάν παράδειγμα περιπτώσεις «προβλέψεων» πού έπαληθεύτηκαν. Όμως, όπως φάνηκε άπ' όσα είπαμε ή διατύπωση τής «πρόβλεψης» γίνεται μέ τέτοιο τρόπο, ώστε νά ισχύει πάντοτε ότιδήποτε κι άν συμβεί.

Π' αυτό άς είμαστε προσεκτικοί, κοινώς «κουμπωμένοι», σέ «προσφορές» τέτοιου είδους. Κι άς μήν προσφέρουμε τούς κόπους μας σέ επιτήδειους οι όποιοι πλουτίζουν και ζούν πολυτελέστατο βίο, ασκοῦντες άμφιλεγόμενα επαγγέλματα.

ΑΓΩΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ό Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Ζήλων κ. Σωτήριος, ό όποιος ποιμαίνει τούς Όρθοδόξους τής Άπω Άνατολής και κυρίως τής Κορέας, σέ μήνυμά του πού δημοσιεύτηκε στό περιοδικό «Όδοιπορικό Όρθοδόξου Έραποστολής στην Άνατολή», γράφει μεταξύ άλλων τά εξής:

«Εὐγνωμονοῦμε τόν Κύριό μας ό Όποῖος μᾶς άξίωσε νά ζοῦμε στην εποχή τής Χάριτος και όχι στους προχριστιανικούς αἰῶνες, πού οι λαοί ζοῦσαν "έν χώρα και σιᾶ θανάτου" (Ματθ. 4, 16) και προσκυνούσαν τά είδωλα και άλλα δαιμονικά αντικείμε-

να. Πά μᾶς "τά άρχαία παρήλθεν, ιδού γέγονε και νά τά πάντα" (Β' Κορ. 5, 17).

Έχουμε όμως συνειδητοποιήσει ότι δισεκατομμύρια άνθρωποι ακόμη και σήμερα εξακολουθοῦν νά προσκυνοῦν τά είδωλα, όπως πρό Χριστοῦ; Και αυτοί είναι πολύ περισσότεροι όχι μόνο από τούς Όρθοδόξους και όλους τούς έτεροδόξους, αλλά ακόμη και από τούς όπαδούς τών άλλων μονοθεϊστικών θρησκειῶν! Έξακολουθοῦν και στίς μέρες μας π.χ. νά λιτανεύουν κάθε χρόνο τό άγαλμα τού Βουδδά τήν ήμέρα τών γενεθλίων του στους κεντρικούς δρόμους τής Σεούλ και σέ άλλες βουδδιστικές περιοχές τής Άσίας, μέ συμμετοχή χιλιάδων όπαδών του. Παρόμοιες λιτανείες μέ άγάλματα θεοτήτων τού Ινδοϊσμοῦ είδα και στην άχανή Ινδία. Τι κρίμα, τό 2004 μετά Χριστόν νά εξακολουθοῦν δισεκατομμύρια συνάνθρωποί μας νά ζοῦν όπως οι πρό Χριστοῦ ειδωλολάτρες πρόγονοί μας!

Π' αυτό, καθώς είναι εὐνόητο, αγαπητοί άναγνώστες τού "Όδοιπορικού", ή κάθε συμβολή σας στην ιεραποστολική προσπάθεια τής Έκκλησίας μας γιά τόν ευαγγελισμό τών έθνικῶν, άποκτᾶ άνυπολόγηστη αξία, άφού συμβάλλει στή σωτηρία ψυχῶν γιά τίς όποίες "ό Λόγος σάρξ έγένετο και έσκήνωσεν έν ήμῖν" (Ιω. 1, 14)».

Είναι όντως επιβεδλημένη ή συμμετοχή τών μελών τής Όρθόδοξης Έκκλησίας στό έργο τών άπαταχοῦ ιεραποστολών νά διδάξουν τό Ευαγγέλιο τής σωτηρίας στους ανθρώπους πού δέν γνώρισαν τό Χριστό και βρισκονται άπελπιστικά έγκλωβισμένοι σέ δεισιδαιμονίες και ειδωλολατρίες. Συμμεριζόμαστε τήν άγωνία τού Έπισκόπου Άπω Άνατολής κ. Σωτήριου. Έμεις όμως πού ζοῦμε στην Ελλάδα έχουμε και μία δεύτερη άγωνία «μείζων τής πρώτης». Ζοῦμε τά τελευταία χρόνια μία άκατανόητη και περίεργη δραστηριότητα μερικῶν συμπατριωτῶν μας γιά άναδίωση τής λατρείας τών ειδῶλων και τών άρχαίων μυστηρίων μᾶς θρησκείας πού ό Έλληνικός λαός καταδίκασε όταν γνώρισε τόν Άληθινό Θεό διά τού Ιησοῦ Χριστοῦ τού Υίου Του. Τι κρίμα, λέγει ό Ζήλων Σωτήριος, τό 2004 μ.Χ. εκατομμύρια συνανθρώπων μας νά ζοῦν όπως οι πρό Χριστοῦ ειδωλολάτρες πρόγονοί μας. Όμως πόσο μεγαλύτερο είναι τό κρίμα νά επιδιώκουμε στόν 21^ο αἰώνα τήν «ανάβρωση» ψευτικῶν θεῶν και δεισιδαιμονικῶν λατρειῶν. Έκείνοι τουλάχιστον έχουν τό έλαφρυντικό, ότι δέν γνώρισαν τόν Χριστό, ένῶ οι δικοί μας είναι άναπολόγητοι.

Διακατέχονται, όπως όμολογοῦν στά γραπτά τους, από μία «νοσταλγία» τής «άνωτερότητας» τής «προγονικής λατρείας και «άναζητοῦν» στους «θε-

ούς» του Όλυμπου τίς «ρίζες του Έλληνισμού». Σέ κείμενο τής ομάδας «Ε» του χώρου αυτού που κοινοποιήθηκε στην Ίερά Σύνοδο και στον Πρωθυπουργό διαδηλώνεται ή πίστη τους και ό σεβασμός τους προς «τόν εθνικό μας θεό, τόν θεό Πατέρα Δία» και τόν «θεό μας Άπόλλωνα» και κατηγορείται ό κληρος ότι έθαψε τήν πατρογονική θρησκεία και απέκοψε τόν Έλληνισμό από τίς ρίζες του.

Άλλο κείμενο μέ τίτλο «Διακήρυξη» που συντάξε ή «Συνάντηση Άρχαιοελληνιστών στον Όλυμπο» (22-23 Ιουνίου 1996) αναφέρει μεταξύ άλλων ότι «ή Έλληνική Μυθολογία είναι ανώτερη από τήν Άγία Γραφή και από πλευράς αισθητικής και από πλευράς ήθικων διδαγμάτων». Τί κρίμα! Νά θεωρούμε ανώτερη από τή διδασκαλία του Χριστού ως προς τά ήθικά διδάγματα τήν έμπαθή συμπεριφορά των ψευτοθεών, όπως τίς έρωτικές επιδόσεις του έρωτομανοῦς Δία, τίς δολοπλοκίες του Έρμη, τίς μεθυστικές εκδηλώσεις του Διόνυσου, κ.λ.π., κ.λ.π. Άλήθεια τί κρίμα!...

ΤΑ COSMONEA ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ FENG-SHUI ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Τά cosmonea του Σεπτεμβρίου 2003 μάς φέρνουν «νέα»! Η Cosmote στό νέο menu «My cosmos view», μεταξύ των άλλων υπηρεσιών μάς βοηθά νά μάθουμε «τί λένε τά άστρα για τό ζώδιό σας σήμερα: Τί «ζώα» είστε στό Κινέζικο ώροσκόπιο; Συμβουλευθείτε τά ταρώ και τήν ονοματολογία ή δείτε αν ταιριάζετε μέ τόν σύντροφό σας μέ τήν «υπηρεσία ταιριάζουμε».

Άκόμη μάθετε τούς βιορυθμούς και οργανώστε άρμονικά τό χώρο σας μέ τό Feng-Shui. Τό Feng-Shui στό κινητό μας! Άπό κει θά πάρουμε «συμβουλές σχετικά μέ τή θετική ροή ενέργειας στον έπαγγελματικό και προσωπικό μας χώρο».

Άπίστευτο!

Άστρα, ζώδια, ώροσκόπια, ταρώ, Feng-Shui, θετική ενέργεια στην υπηρεσία του έλληνικού λαού. Τή στιγμή που δέν υπάρχει καμμία υπηρεσία τής «My cosmos» για τόν πολιτισμό μας και τήν Όρθόδοξη πίστη μας. Ποιά είναι ή θετική ενέργεια του Feng-Shui; Και γιατί οι υπεύθυνοι μέ τέτοια εύκολια λανσάρουν διδασκαλίες και πρακτικές ασυμβίβαστες μέ τήν Όρθόδοξη πίστη;

Έκφράζουμε τή λύπη μας γι' αυτή τήν ενέργεια. Μήπως θά πρέπει ή Διοίκηση ή ό Πολιτικός Προϊστάμενος του Όργανισμού νά «τραβήξει τό αυτί» κάποιου υπαλλήλου που προφανώς εισηγήθηκε αυτά τά

άπαράδεκτα για τήν πολιτιστική μας ταυτότητα πράγματα που προέρχονται από ανατολικές, θρησκευτικές δοξασίες;

«ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ»

Σέ κινηματογραφικές αίθουσες πόλεων όλης τής Ελλάδος προβλήθηκε και προβάλλεται άκόμη ή ταινία «Πολίτικη κουζίνα», όπου οι θεατές παρακολούθησαν έκπληκτοι τήν απέλαση των Έλλήνων Χριστιανών τής Κωνσταντινούπολης τή δεκαετία του '60, του 20^{ου} αιώνα, από τούς Τούρκους.

Είχε προηγηθεί τή δεκαετία του '50 ό φοβερός διωγμός των «Σεπτεμβριανών» για τόν όποιο γράψαμε κάποια πράγματα στό προηγούμενο τεύχος μας. Υπενθυμίζουμε ότι πάντοτε ή τουρκική πολιτική στά θέματα τής θρησκευτικής μειονότητας των Έλλήνων είχε ως σκοπό αυτό που είπε ό Ισμέτ Ινονού τρεις μέρες μετά τά γεγονότα τής 6^{ης} Σεπτεμβρίου 1955: «Οι εκδηλώσεις αυτές (διωγμοί) ήταν πολύ καλά οργανωμένη εθνική ενέργεια και ώφέλιμη για νά καθαρίσει ή χώρα μας από τό Έλληνικό στοιχείο που είναι ένας βραχνάς»!!

Στήν «Πολίτικη κουζίνα» ανάμεσα στά γραφικά και παραδοσιακά (άκρωσ συγκινητικά) τελούμενα μέ τά πολλά Κωνσταντινοπολίτικα φαγητά και τίς οικογενειακές συνάξεις, ζήσαμε έντρομοι και τό βάρος μέσο τής απέλασης των Έλλήνων τής Πόλης, των όλίγων που είχαν άπομείνει από τόν προηγούμενο διωγμό. Συγκλονιστική είναι ή σκηνή εκείνη κατά τήν όποία ό άστυνομικός που είχε τήν έντολή νά επιδώσει τό έγγραφο τής απέλασης, είπε κάτι στό αυτί του πατέρα τής οικογένειας που είχε συμπεριληφθεί στή λίστα των προς απέλαση. Άμέσως μέ νεύμα τής κεφαλής του ό τραγικός πατέρας είπε όχι. Άργότερα άποκάλυψε ότι ό Τούρκος Άστυνομικός του είπε ψυθιριστά εκείνη τή βραδιά ότι θά μπορούσε νά παραμείνει στή χώρα τους αν γινόταν μωαμεθανός!!!

Αυτά για κάποιον (δημοσιογράφος δήλωσε) που μάς πήρε τηλέφωνο και μάς κατηγορήσε για ρατσισμό, επειδή στό προηγούμενο τεύχος αναφέρουμε κάποια (ελάχιστα) ιστορικά γεγονότα για τήν «Έλληνική νύχτα των Κρυστάλλων» (6-7 Σεπτεμβρίου 1955) στην Κωνσταντινούπολη.

Εμείς δέν έχουμε καμμία ρατσιστική συμπεριφορά έναντι των μουσουλμάνων που κατοικούν στή χώρα μας. Οι ίδιοι άλλωστε τό επιβεβαιώνουν και κοινωνιολογούν τήν άγαπητική στάση των Έλλήνων άπέναντί τους που τούς συνδράμουν ποικιλοτρόπως

καί συνεχῶς. Στά συσσίτια τῶν Ἐκκλησιῶν οἱ περισσότεροι τρόφιμοι εἶναι ἀλλοδαποί καί κυρίως μουσουλμάνοι.

Ἄλλοῦ θά πρέπει νά ἀναζητήσει ὁ ἐν λόγῳ διαμαρτυρούμενος ρατσισμό καί ρατσιστικές συμπεριφορές. Στό περιοδικό «Ὀδοιπορικό τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς» διαβάζουμε στό ἄρθρο «Ἀποστολή στό Πακιστάν» καί τά ἐξῆς λίαν θλιβερά: «Σέ ἕναν κατ' ἐξοχήν μουσουλμανικό καί πολλές φορές φονταμενταλιστικό πολιτιστικό περιβάλλον οἱ χριστιανοί τοῦ Πακιστάν φέρουν ἕνα πολύ βαρῦ ζυγὸ καί θεωροῦνται ὡς «κατακάθια» τῆς κοινωνίας (!). Κάποτε ἡ ἀφοσίωση στό Ἰσλάμ ἀποτελοῦσε τόν πρόδρομο γιά τήν πλήρη Πακιστανική ὑπηκοότητα. Ἄν καί τοῦτο δέν ἰσχύει παντελῶς, ὅμως ἀκόμη ἐπιβάλλεται στούς πακιστανούς νά ἐκδηλώνουν ἐξωτερικά τήν πίστη τους στό Ἰσλάμ καί νά κρύβουν κάθε χριστιανική διάθεση. Ὑπάρχουν περιοχές τῆς χώρας στίς ὁποῖες οἱ Χριστιανοί δέν χαίρουν καμμιάς ἐκτιμήσεως. Ἐξ αἰτίας τῆς θρησκευτικῆς προκαταλήψεως μερικά ἐστιατόρια δέν ἐξυπηρετοῦν Χριστιανούς, ἐνῶ ἄλλοι φοβοῦνται νά τό κάνουν... Πολύ συχνά τό ἐνσταλαζόμενο μῖσος κατά τῶν Χριστιανῶν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν παρερμηνεία τοῦ Χριστιανισμοῦ ἢ μία σκληρή στάση ἀπό τούς μή Χριστιανούς θρησκευτικούς ἠγέτες».

Τά ἴδια καί χειρότερα συμβαίνουν καί σέ ἄλλες μουσουλμανικές χώρες. Στή Σαουδική Ἀραβία ἀπαγορεύεται φανερά κάθε χριστιανική ἐκδήλωση ἢ συμπεριφορά. Νά κάνει κάποιος χριστιανός τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ἢ νά φορεῖ σταυρὸ κ.λ.π. κινδυνεύει.

Στήν Κωνσταντινούπολη οἱ ἐλάχιστοι ἐναπομείναντες Ἕλληνες φοβοῦνται νά μιλοῦν τῆ γλώσσα τήν Ἑλληνική ἔξω ἀπό τά σπίτια τους. Ἐάν Ἕλληνες ἱερεῖς ἐπισκεφθοῦν τήν Τουρκία γιά προσκύνημα σέ χριστιανικούς τόπους πρέπει νά κυκλοφοροῦν χωρίς ῥάσα (!), νά φοροῦν πολιτική περιβολή.

Αὐτά συνέβαιναν πάντοτε στή γειτονική μας χώρα. Οἱ βίαιοι διωγμοί καί ἐξισλαμισμοί τῶν Ἑλλήνων ὁμολογοῦνται καί ἀπό πολλούς Τούρκους ἱστορικούς, ὅπως τόν Χαλίλ Ἰνανλσίκ, ὁ ὁποῖος γράφει στό ἔργο του «Ὁθωμανική Αὐτοκρατορία», ὅτι μεγάλο μέρος τῶν σημερινῶν Τούρκων εἶναι Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Τήν ἴδια ἀποψη ὑποστηρίζει καί ὁ γνωστός Βρετανὸς τουρκολόγος Lord Kinross στό ἔργο του «Ὁθωμανικοὶ χρόνοι». Καί ὁ Μιντάτ Πασάς ὑποστήριξε σέ γραπτὰ του ὅτι οἱ Τούρκοι τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου ἦσαν κυρίως Ἕλληνες πού εἶχαν ἀλλαξοπιστήσει σέ κάποια φάση τῆς ἱστορίας. Πῶς «ἀλλάξοπιστήσαν» εἶναι γνωστὸ ἱστορικά καί τό ἔχουμε γράψει σέ προηγούμενα σχόλιά μας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀναμφισβήτητη ἱστορική ἀλήθεια καί ὄχι τά μυθεύματα ὅτι οἱ Τούρκοι κατάγονται ἀπό τούς Τρῶες καί «συγκεκριμένα», ἀπό τόν ἐγγονὸ τοῦ Πριάμου πού ὀνομάζονταν... «Τούρκος». Κατὰ τήν «ἀποψη» αὐτὴ καί οἱ Δυτικοὶ ἔχουν τήν ἴδια καταγωγή ἀφοῦ ὁ Αἰνείας πού ἴδρυσεν τὴ Ρώμη ἦταν... Τούρκος.

Αὐτὰ τά λέμε ὄχι ἀπό κάποια ἐμπάθεια ἢ ρατσιστικὴ συμπεριφορά. Λέμε τήν ἀλήθεια, γιὰ νά μὴ ξεχνοῦμε τήν ἱστορία μας καί βγάζουμε λανθασμένα συμπεράσματα καί τηροῦμε ἐπιζήμιες στάσεις.

Ἄλλωστε ἔχει γίνει γνωστὸ τελευταῖα ὅτι μετὰ τόν ἀτυχή ρωσο-τουρκικὸ πόλεμο τοῦ 17^{ου} αἰῶνα στόν ὁποῖο συμμετεῖχαν οἱ Ἕλληνες, ὁ τότε Σουλτᾶνος εἶχε ἀποφασίσει τὴ μεταφορά ὅλων τῶν Ἑλλήνων στὰ δάθη τῆς Ἀσίας γιά καταναγκαστικά ἔργα καί βίαιο ἐξισλαμισμὸ. Μὲ τὴ μεσολάβηση ὅμως τοῦ τότε Πατριάρχου, ὁ ὁποῖος ὑποσχέθηκε στό Σουλτᾶνο καί ἔδωσε ἐγγυήσεις ὅτι οἱ Ἕλληνες θά εἶναι στό ἐξῆς φρόνιμοι, ἀπεφεύχθη τό τρομερὸ αὐτὸ μέτρο, ἀνοσιούργημα κατά τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Αὐτὰ γνώριζε ὁ μαρτυρικός Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε΄ καί ἔλαβε κάποια μέτρα «ἐξευμενισμοῦ» τῆς Πύλης πού ἀνιστόρητοι κονδυλοφόροι τά «ἐρμήνευσαν» τελείως «διαφορετικά».

Ἄγαπητέ διαμαρτυρούμενε ἀναγνώστη μας. Ἐμεῖς ἀγαποῦμε καί προστατεύουμε τούς ἐδῶ μουσουλμάνους. Ἀπαιτοῦμε ὅμως τήν ἴδια συμπεριφορά καί ἀπό τούς ἀπέναντι. Πι' αὐτὸ γράφουμε αὐτὰ τά πράγματα.

ΑΣ ΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ...

Αὐτὸ μποροῦμε νά συμπεράνουμε παρατηρώντας τούς Πεντηκοστιανούς, οἱ ὁποῖοι κάνουν κάποιες περιέργες ἀναφορές πρὸς τήν Ὁρθόδοξη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐνῶ γι' αὐτούς «ἔχει χάσει τό δρόμο της».

Κι ὅμως συνεχῶς ἐπαναλαμβάνουν ὅτι δέχονται τό "Πιστεύω" τῶν 318 Πατέρων» χωρίς νά δέχονται ὅμως οὔτε τούς Πατέρες, οὔτε τὴ διδασκαλία τους, οὔτε καί τήν Ἐκκλησία στήν ὁποία ἀνήκουν ὡς ἐπίσκοποι. Ἐνῶ τούς ἀρνοῦνται, τελικά τούς ἐπικαλοῦνται καί στηρίζονται σ' αὐτούς.

Στήν ἐφημερίδα τῆς Ἐλευθέρας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Πεντηκοστῆς «Χριστιανισμός» τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀριθμ. φυλ. 238 παραθέτουν περικλή τῆς «Κυρίλλου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων» (360 μ.Χ.).

Στό ἴδιο φύλλο ἀνομάζουν τόν Ἀδαμάντιο Κοραῖ καί τόν Ἀρχιμ. Νεόφυτο Βάμβα διδασκάλους τοῦ ἔθνους.

Ρωτάμε τί σχέση ἔχουν οἱ Πεντηκοστιανοί μέ τό ἔθνος καί τήν ἱστορία του; Καί γιατί ἐπικαλοῦνται τόν Ἀρχιμ. Νεόφυτο Βάμβα, τοῦ ὁποῦο χρησιμοποιοῦν καί τήν μετάφραση τῆς Καινῆς Διαθήκης; Ἀφοῦ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία «ἔχει χάσει τό δρόμο της», γιατί τήν ἐπικαλοῦνται;

Θέλουν νά δραστηριοποιοῦνται μέσα σέ θολά νερά καί νά ξεγελοῦν τά θύματα;

Ἐπιτέλους ἄς μᾶς ποῦν, τί πιστεύουν; Γιατί νομίζουμε, ὅτι δέν ξέρουν τί πιστεύουν!!!

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

– Μέ τήν ἔναρξη τῆς νέας ἐκπαιδευτικῆς περιόδου 2003-2004 λειτουργεῖ ἐκ νέου τό «**Σεμινάριο Ὁρθόδοξου Πίστεως καί οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία**» τό ὁποῖο εἰσηλθε ἤδη στήν 3^η δεκαετία λειτουργίας του. Κατά τήν μακρά αὐτή διακονία του, τό Σεμινάριο βοήθησε πολλούς ἀνθρώπους καί ιδιαίτερα νέους νά βροῦν ἀπαντήσεις στά ὑπαρξιακά τους ἐρωτήματα (ποιοί εἴμαστε, ποῖός ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας, ποῦ πηγαίνουμε, τί εἶναι φυσικό καί τί μεταφυσικό κ.λ.π.) καί νά βγοῦν ἀπό καταστάσεις πλάνης καί τρομοκρατίας, μετά τήν ἐμπέδωση τοῦ νοήματος τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Οἱ ὁμιλίες γίνονται κάθε Κυριακή ὥρα 11.30 ἕως 13.00 ἀπό ἐκλεκτούς ὁμιλητές οἱ ὁποῖοι μέ πολλή ἀγάπη καί μέ ἐξαιρετική γνώση τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τό λαό τοῦ Κυρίου ἀναπτύσσουν στούς συνεργάτες καί φίλους τῆς Π.Ε.Γ. θέματα πού ἔχουν σχέση μέ τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί τήν Ἐκκλησιαστική μας παράδοση.

Ἔχουμε πεῖ καί ἄλλοτε ὅτι τό κάλεσμα σέ ἐκδηλώσεις πού καλλιεργοῦν τό Ἐκκλησιαστικό φρόνημα ἀποτελεῖ κατά τοῦς Πνευματικούς μας ὁδηγούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας τήν ὑψηλότερη ἐκδήλωση ἀγάπης καί διακονίας πρός τόν συνάνθρωπό μας.

Ἡ Π.Ε.Γ. πού ἀποτελεῖ τόν ὀργανωτικό καί οἰκονομικό φορέα τοῦ Σεμιναρίου συνιστᾶ στούς φίλους καί συνεργάτες της, πού παρακολουθοῦν τά μαθήματα, νά τό κάνουν γνωστό καί νά καλέσουν καί ἄλλους φίλους καί γνωστούς τους, πού δέν τό γνωρίζουν νά συμμετάσχουν σ' αὐτό.

– Τήν πρώτη Κυριακή τοῦ Ἰανουαρίου 2004 μετά τήν διάλεξη, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ. π. Κυριακός Τσουρός ἔκοψε τή Βασιλόπιττα τῆς Ἐνωσης καί ἀπηύθυνε χαιρετισμό καί παραινέσεις στά μέλη καί τοῦς συνεργάτες τῆς Π.Ε.Γ. Ἀκολούθησε δεξίωση σέ ἀτμόσφαιρα πνευματικῆς καί ἀδελφικῆς κοινωνίας καί ἀγάπης.

– Πραγματοποιήθηκαν κατά τό τρίμηνο Ὀκτωβρίου-Δεκεμβρίου στά πλαίσια τοῦ **Ἐκπαιδευτικοῦ Σεμιναρίου τῆς Π.Ε.Γ.** δύο ἡμερίδες μέ σκοπό τόν καταρ-

τισμό συνεργατῶν τῆς Ἐνωσης γιά νά ἀναλάβουν διακονία ἐνημέρωσης καί παροχῆς βοήθειας σέ ὄσους ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἀπό τήν ἐμπλοκή τους σέ αἰρετικές ὁμάδες. Ἡ πρώτη ἔγινε στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς (29 Νοεμβρίου) καί ἡ δεύτερη στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς (21 Δεκεμβρίου). Προηγεῖτο κάθε ἡμερίδας Θεία Λειτουργία καί μετά τίς εισηγήσεις ἀκολουθοῦσε γεῦμα ἀγάπης καί πνευματικῆς κοινωνίας. Στήν ἡμερίδα τοῦ Ὀκτωβρίου οἱ σύνεδροι εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ἐπισκεφθοῦν τόν τάφο τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Π.Ε.Γ. καί πνευματικοῦ γέροντός της ἀειμνήστου π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, ὅπου τελέσθηκε τρισάγιον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

– Πιά τήν ἐνημέρωση τῶν πολιτῶν σέ θέματα σχετικά μέ τήν δραστηριότητα τῶν σεκτῶν, μέλη τῆς Π.Ε.Γ. ἔδωσαν **διαλέξεις** κατά τό τρίμηνο Ὀκτωβρίου-Δεκεμβρίου σέ ἐνορίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί στίς ἔδρες Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

– Συνεχίστηκε καί κατά τό τρίμηνο Ὀκτωβρίου-Δεκεμβρίου ἡ ἐντατική ἐκπαίδευση συνεργατῶν τῆς Π.Ε.Γ. στίς **ειδικές «ὁμάδες ἐκπαίδευσης καί ἐπανάταξης»**. Τά μαθήματα στίς ὁμάδες αὐτές παρακολουθοῦν ὅσοι θέλουν νά ἐνταχθοῦν στό πρόγραμμα διακονίας ἀντιμετώπισης τῶν ποικίλων πνευματικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων, πού δημιουργοῦνται σέ νεαρά κυρίως ἄτομα ἀπό τήν προσηλυτιστική δραστηριότητα τῶν «θρησκείων νεότητος» καί τῶν «ὁμάδων διανοητικοῦ χειρισμοῦ».

ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΝ (ΑΓΓΛΙΑ)

Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας, στό Birmingham, ἀλλά καί ἀπλοί πολῖτες κάνουν ἔνσταση κατά τῆς Σαηεντολογίας!! Οἱ ἰσχυρισμοί τῆς σαηεντολογίας ἦταν ὅτι εἶχε σώσει 250.000 ἀνθρώπους ἀπό τά ναρκωτικά! Ἡ ὑπόθεση ξεκίνησε ὅταν οἱ σαηεντολόγοι ἀνήρτησαν πινακίδα διαφημιστική μέ τηλέφωνο καί ἰστοσελίδα (διαδικτύου) στό Birmingham. Τό θέμα ἔφτασε στήν ἐπίσημη Δικαστική Ἀρχή Διαφημίσεων πού δέχτηκε ὅτι τά προγράμματα βοήθησαν, ἀλλά δέν ἀπεδείκνυαν ἄν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἦταν ναρκομανεῖς τοῦ δρόμου ἢ ἄν εἶχαν γίνει ἀπό τή χρήση φαρμάκων, οὔτε ἄν ἡ διακοπή τῆς χρήσης τῶν ναρκωτικῶν εἶχε γίνει ἀπό τή μεσολάβηση τῶν σαηεντολόγων!!

Οἱ διαφημιστές διαβεβαίωσαν ὅτι ἡ πινακίδα δέν εἶναι ἀνηρημένη πλέον! Ἡ Δικαστ. Ἀρχή Διαφημίσεων θεωρεῖ ἀναγκαῖο νά ὑπάρξουν διευκρινίσεις καί ἄλλες σ' αὐτό τό θέμα ἀπό μέρος τῶν σαηεντολόγων, ὥστε οἱ ἀναγνώστες νά μποροῦν νά ἐρμηνεύουν σωστά καί νά μὴν παραπλανῶνται.

Ο ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

*Συνέντευξη του π. Κυριακού Τσουρού
στην «Ελευθερία» Λαρίσης*

Ο γραμματέας της Συνοδικής Επιτροπής επί των αιρέσεων μιλά για τα σύγχρονα ρεύματα που έλκουν, αλλά και για τις απαντήσεις του Χριστιανισμού. Αυτά που διακηρύσσονται μέσα από το νεοσατανισμό, μπορούν να οδηγήσουν μέχρι το έγκλημα. Η ήθικη αντίστροφήται και δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ καλού και κακού, με την προτροπή ότι τα πάντα επιτρέπονται. Πολλές ευρωπαϊκές χώρες, με κρατικές επιτροπές, παρακολουθούν τη δραστηριότητα αυτών των ομάδων και αν παρουσιαστεί εγκληματική δράση τή διώκουν. Στην Ελλάδα τί γίνεται; Ο γραμματέας της Συνοδικής Επιτροπής επί των αιρέσεων πρωτοπρεσβύτερος π. Κυριακός Τσουρός, μιλάει στην «Ε» για τη Νέα Έποχή, τα ρεύματα του νεοσατανισμού και τους κινδύνους που υποκρύπτονται. Παράλληλα δίνει τις λύσεις από την πλευρά της Εκκλησίας.

Πατέρα Κυριακέ, τί είναι ο νεοπαγανισμός;

- Ο νεοπαγανισμός είναι ρεύμα που εντάσσουμε γενικότερα στο ρεύμα της Νέας Έποχής, που επιδιώκει την επιστροφή στις αρχαίες φυσικές θρησκείες. Είναι διεθνές, τό βρίσκουμε και στην Ευρώπη, έξ ου και χρησιμοποιούμε τή λέξη Νεοπαγανισμός, από τή λέξη παγκάν=χωρικός, χωριάτης. Δημιουργήθηκε ή λέξη στους πρώτους χρόνους επικράτησης του Χριστιανισμού, όταν οι τότε ειδωλολάτρες έφυγαν από τις πόλεις και πήγαν στα χωριά, για να αναπτύξουν τή λατρεία τους.

Γιά τήν ελληνική πραγματικότητα, αυτό συνδέεται σέ μās με τήν αρχαία ελληνική θρησκεία, άρα στην Ελλάδα θεωρείται ότι είναι ένα κίνημα επιστροφής στην αρχαία ελληνική θρησκεία. Τά κινήματα τά ελληνικά συνδέουν αυτό τό ρεύμα, επιστροφής στην παλιά ειδωλολατρική θρησκεία με τό θέμα τής εθνικής μας ύπόστασης. Λένε ότι αν ως έθνος, ως Ελλάδα, προοδεύσαμε κι αναπτυχθήκαμε, τό οφείλουμε στή θρησκεία που είχαμε τότε. Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να επιστρέψουμε και στην ίδια θρησκεία, για να επιστρέψουμε στον ίδιο πολιτισμό. Είναι τεχνητό έπιχειρήμα, που δεν έχει καμιά βάση, καθόσον γνωρίζουμε όλοι μας ότι αυτή τήν αρχαία ελληνική θρησκεία τήν είχαν άπορρίψει οι ίδιοι οι πρόγονοί μας πριν από τήν εμφάνιση του Χριστιανισμού.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τά εκλεκτότερα πνεύματα τής ελληνικής διανόησης, όπως ο Πλάτωνας, ο Άριστοτέλης, ο Σωκράτης αλλά και πριν ο Ξενοκράτης, ο Ευριπίδης, ο Σοφοκλής κ.λ.π. είχαν ήδη μονοθεϊσους τάσεις και άναζητούσαν τό μονοθεϊσμό.

Έτσι εξηγείται ή άπεικόνιση αρχαίων φιλοσόφων σέ άγιογραφίες, π.χ. στην Ί. Μ. Φιλανθρωπινών στή λίμνη Ίωαννίνων;

- Άκριβώς, διότι θεωρείται ότι ήταν πνεύματα, που είχαν μέσα τους αυτόν τό λεγόμενο «σπερματικό λόγο», όπως λέμε στή θεολογία. Διότι ή άλήθεια εν σπέρματι ύπήρχε σέ όλους τους λαούς και ή άναμονή του Σωτήρος που θά 'ρχόταν ήταν μία άναμονή σ' όλους τους λαούς, δεν ήταν μονάχα π.χ. στους Έβραίους, ήταν στους Έλληνες και στους άλλους λαούς τής Άνατολής. Έτσι ο Χριστιανισμός πιστεύει ότι και αυτοί οι σοφοί άναζητούσαν τόν έναν άληθινό θεό και γι' αυτό τους θεωρεί, περίπου, μερικούς απ' αυτούς, Χριστιανούς. Δεν μπορούμε να καταλογίσουμε στο Χριστιανισμό ότι ήθελε και προσπάθησε βίαια να εκτοπίσει τήν αρχαία ελληνική θρησκεία, διότι οι ίδιοι οι Έλληνες, τότε, άναζητούσαν αυτή τήν άλλαγή και τή βρήκαν στο κήρυγμα του Παύλου, που ήθελε πρώτος στην Ελλάδα και ίδρυσε τήν Εκκλησία τής Ελλάδος. Άλλωστε, ή ίδια ή θρησκεία που ύπήρχε στην Ελλάδα εκείνα τά χρόνια είχε περάσει μέσα από πολλές μεταμορφώσεις και άλλαγές και είχε δημιουργηθεί ένας θρησκευτικός συγκρητισμός, μία συγχώνευση διαφόρων θρησκειών, που είχαν και θεότητες τής Άνατολής, όπως των Μίθρα, από τήν Αίγυπτο τήν Ίσιδα κ.λ.π. Αυτούς τους είχαμε βάλει μέσα στο ελληνικό πάνθεον και τους λάτρευαν όλους μαζί. Έτσι λοιπόν, πάνω σ' αυτή τήν άναζήτηση βρήκαν τό Χριστιανισμό και τόν άποδέχτηκαν.

Έκείνο που λέμε εμείς σήμερα είναι τό έξης: Ο καθένας είναι μόν ελεύθερος να πιστεύει ό,τι θέλει, είναι δικαίωμά του. Άλλά δεν δεχόμαστε αυτόν τόν βίαιο και ύβριστικό τρόπο αντιμετώπισης του Χριστιανισμού εκ μέρους αυτών των πολυώνυμων ομάδων, οι όποιες μεταξύ τους άντιμάχονται. Δέ δεχόμαστε να χρησιμοποιούν εναντίον του Χριστιανισμού ένα βίαιο τρόπο και μερικές φορές δλάσφημο, με τις ιστοσελίδες τους, τά βιβλία τους, διαστρεβλώνοντας τήν ιστορία ή κατηγορώντας τον για ένα σωρό πράγματα, για τά όποια δεν μπορούμε να πούμε ότι στηρίζονται στην ιστορική πραγματικότητα.

Στόν σατανισμό, γιατί ή Εκκλησία δίνει βαρύτητα, τήν ξεχωρίζει από τις άλλες αιρέσεις, αν μπορεί να θεωρηθεί αίρεση;

- Δεν τή θεωρούμε αίρεση. Για να μιλήσουμε για αίρεση, πρέπει μία ομάδα να έχει σχέση με τό Χριστιανισμό, να πιστεύει σέ χριστιανικά δόγματα ν' άποδέχεται τήν Άγία Γραφή και άς πούμε ότι δέχεται μόν τις βασικές αρχές του Χριστιανισμού, αλλά άλλοίωσε τήν άλήθεια. Αυτό λέγεται αίρεση, δηλαδή έχει άποκόψει τμήματα τής άλήθειας και τά έχει άπολυτοποιήσει.

Στήν περίπτωση όμως τῶν ομάδων τῆς Νέας Ἐποχῆς (New Age) μιλάμε γιά παραθρησκευτικές ομάδες. Δέν εἶναι οὔτε αἵρεση χριστιανική, οὔτε μία γνήσια γνωστή θρησκεία, ὅπως λέει τό Σύνταγμα. Μέσα σ' αὐτές τίς ομάδες τῆς παραθρησκείας, ὡς ἀκραία μορφή τῆς Νέας Ἐποχῆς εἶναι ὁ νεοσατανισμός. Ὁ ὁποῖος πλέον δέν κηρύσσει ἀπλῶς τόν πόλεμο κατά τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἐπιπλέον μερικές ομάδες τοῦ νεοσατανισμοῦ -κι αὐτός εἶναι χωρισμένος σέ πολλές ομάδες- λατρεύεται ὁ ἴδιος ὁ σατανάς σάν ἕνας ἀδικημένος θεός.

Ἐκεῖνο πού κυριαρχεῖ μέσα στήν ομάδα, εἶναι ἡ ἀνεστραμμένη πλέον ἠθική, δηλαδή διδάσκουν ὅτι δέν ὑπάρχει διάκριση μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ καί ὅτι τά πάντα ἐπιτρέπονται. Αὐτό ἄλλωστε λέει καί «Τό βιβλίό τοῦ νόμου» τοῦ Κρούουλο στό ὁποῖο διακηρύσσει ὅτι μπορεῖς νά κάνεις ὅ,τι θέλεις καί τά πάντα ἐπιτρέπονται. Σ' αὐτή τήν περίπτωση φτάνουμε σέ ἀκρότητες, μέ τήν διάπραξη ἐνεργειῶν πού φτάνουν μέχρι τό ἐγκλημα. Τό βλέπουμε, εἶναι γνωστό ὅτι καλλιεργοῦν τή βία, προσπαθοῦν νά ἐξοικειώσουν τούς ἀνθρώπους μέ τό αἷμα, μέ τό θάνατο.

Στήν καθημερινότητά μας, πού ἐντοπίζουμε τό σατανισμό, σέ ποιές ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς, σέ ποιά φαινόμενα: Λένε π.χ. ὅτι ὑπάρχει σατανιστική μουσική, τί συμβαίνει;

- Ὁ σατανισμός προσπαθεῖ νά περάσει τά μηνύματά του, μέσω διαφόρων τρόπων. Μεταξύ αὐτῶν χρησιμοποιεῖ τό παιχνίδι γιά τά παιδιά, τή μουσική, τό βιβλίό καί τελευταῖα, ὅπως ἀποκαλύφθηκε ἀπό τόν εἰσαγγελέα στήν Ἀθήνα, χρησιμοποιεῖ τό Ἴντερνετ καί μάλιστα διατάχθηκε ἔρευνα. Προσπαθεῖ νά ἐξοικειώσει τό νέο μέ τό αἷμα, τή βία, τό κακό καί σιγά-σιγά νά τοῦ περάσει τά δόγματά του, πού θεωροῦνται ἐγκληματικά. Διότι, ἂν δέ σέδεσαι τήν ἀνθρώπινη ζωή, τήν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καί οὕτω καθεξῆς, εἶναι πράξεις πού χαρακτηρίζονται κι ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο ὡς ἐγκληματική δραστηριότητα. Γι' αὐτό τό Ε.Κ. καλεῖ νά δράσουν ὄχι τίς Ἐκκλησίες, ἀλλά τίς χῶρες καί τίς κυβερνήσεις τῶν κρατῶν. Ἔτσι σέ πολλές χῶρες τῆς Εὐρώπης, ὅπως Γαλλία, Γερμανία, Βέλγιο, Ἑλβετία, Αὐστρία, Ἰταλία, Ἰσπανία, ἔχουν συγκροτηθεῖ κρατικές ἐπιτροπές πού παρακολουθοῦν τή δραστηριότητα αὐτῶν τῶν ομάδων κι ἂν παρουσιαστεῖ ἐγκληματική δραστηριότητα, τή διώκουν.

Στήν Ελλάδα ὑπάρχει κάτι παρόμοιο;

- Δέν ὑπάρχει δυστυχῶς, ἂν καί ἡ Ἐκκλησία, κατὰ καιρούς, ἔχει ζητήσει ἀπό τήν Πολιτεία νά συγκροτήσει τέτοια ἐπιτροπή, καθόσον σύμφωνα μέ τό Σύνταγμα καί τούς νόμους, ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ καί δέν πρέπει νά θεωρεῖται ἀρμόδια ν' ἀντιμετωπίσει αὐτό τό πρόβλημα, ἀπό τήν πλευρά τῆς ἐγκλη-

ματικῆς δραστηριότητας. Γιατί δέν ἔχει οὔτε τή δυνατότητα, οὔτε τό δικαίωμα. Ὑπάρχει θρησκευτική ἐλευθερία καί ὁ ἄλλος σοῦ λέει «ἐγώ θέλω νά λατρεύω τό σατανά, τί σέ πειράζει ἐσεῖνα;» Κι ἐγώ ἀπαντῶ «νά τόν λατρεύεις», ἀλλά ἡ Πολιτεία δέν μπορεῖ νά πεῖ «κάνε ὅ,τι θέλεις» τή στιγμή πού διακυβεύονται τά ἔννομα ἀγαθά, ὅπως ἡ ζωή, ἡ περιουσία, γενικά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἄρα, λοιπόν, νά ὑπάρχει θρησκευτική ἐλευθερία, ἀλλά νά μή κινδυνεύουν ὅλα αὐτά τά ἀγαθά πού προανέφερα.

Νομίζετε ὅτι ἐδῶ πού φτάσαμε μέ τά φαινόμενα αὐτά, εἶναι τό τέρμα ἢ στό μέλλον ἀναμένονται καί ἄλλα, πῶς ἔντονα;

Τό μέλλον δέν μπορῶ νά τό προβλέψω, ὁμως καί στό παρελθόν, γύρω στό 1970, δέ φανταζόμαστε ὅτι θά φτάναμε σ' αὐτά τά ἀκραία φαινόμενα. Δυστυχῶς, τά τελευταῖα χρόνια, ἰδιαίτερα γύρω στήν ἀλλαγὴ τῆς χιλιετίας, ὑπῆρξε μία ἔξαρση αὐτῶν τῶν φαινομένων, μέ ὁμαδικές αὐτοκτονίες, ἀπόπειρες αὐτοκτονιῶν, ὑπῆρξε ἔξαπάτηση τῶν ἀνθρώπων ἐκ μέρους διαφόρων ομάδων καί τό μέλλον δέν μποροῦμε νά τό προβλέψουμε.

Ἡ λύση ὁμως γι' αὐτά βρίσκεται ἂν στοχεύσουμε στήν αἰτία. Ἡ αἰτία κατά τή γνώμη τῆ δική μας βρίσκεται μέσα στά κενά πού παρουσιάζονται μέσα στόν ἄνθρωπο. Ἄν αὐτά τά κενά, τίς ἀνησυχίες του, τίς ἀγωνίες του, τούς φόβους του, μπορέσουμε καί τά ικανοποιήσουμε μέ τό σωστό τρόπο, τότε νομίζουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν θά ἀναζητήσει αὐτή τήν ἐλπίδα μέσα σ' αὐτά τά ρεύματα, πού ἐγώ ὀνομάζω ὡς «ἐμπόρους κάλπικης ἐλπίδας». Γιατί θά ἔχει γεμίσει τήν ψυχή του ἀπό τίς ἀπαντήσεις πού χρειάζεται.

Μέσα σ' αὐτήν τήν προσπάθεια ἡ Ἐκκλησία φιλοδοξεῖ νά ἔχει πρῶτιστο ρόλο μεταφέροντας τό μήνυμα τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἐλπίδα στόν ἄνθρωπο, μέσα ἀπό τήν ἀπάντηση πού ζητάει, ὥστε νά μήν τήν ἀναζητήσει σέ βρώμικα νερά. Ἡ Πολιτεία νά κάνει τό δικό της καθήκον ἀπό τήν ἄλλη πλευρά. Στή Γερμανία ὑπάρχει ὑπουργεῖο Νέας Γενιάς πού διαφωτίζει τή νεολαία πάνω σ' αὐτά τά πράγματα. Ἐμεῖς θά περιοριστοῦμε στά «ψίχουλα» πού δίνουν τά βιβλία τῶν θρησκευτικῶν;

Η ΓΑΛΛΙΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΜΕΤΡΑ ENANTION ΤΩΝ ΣΕΚΤΩΝ*

Ἡ Γαλλία φαίνεται ν' ἀψηφᾷ τήν ἐκκλήση τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικῆς στό νά εἶναι περισσότερο ἀνεκτική καί ἐπιεικής στίς θρησκευτικές αἰρέσεις καί στήν ἐφαρμογή δρακοντείων νόμων, συμπεριλαμβάνο-

* Δημοσίευμα ἀπό τήν ἀγγλ. ἐφημερίδα "The Guardian", 14 Ἰουνίου 2000.

ντας και τό άδίκημα «διανοητικοῦ χειρισμοῦ» - «πλύσης ἐγκεφάλου», πού θά ἐπιφέρει ποινή φυλάκισεως δύο ἐτῶν!

Ὁ Πρόεδρος Ζάκ Σιράκ ἔχει πει στόν Πρόεδρο τῶν Η.Π.Α. ὅτι ἡ θρησκευτική ἐλευθερία δέν θά εἶναι πλέον θέμα διμερῶν προεδρικῶν συζητήσεων, ὑπό τό φῶς τοῦ γεγονότος ὅτι ἐπίσημως εἶχε περιγραφεῖ ὡς σκανδαλιστική ἡ ὑποστήριξη ἀπό τόν Λευκό Οἶκο τῶν Σαηεντολόγων καί τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μούν.

Ἡ Γαλλική Κυβέρνηση ἔχει ἐπίσης παραπονεθεῖ ὅτι ἡ εἰσαγωγή νόμων τοῦ Κογκρέσου γιά τήν προστασία τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας διεθνῶς εἶναι μία ἀπαράδεκτη, αὐθαίρετη ἐπέμβαση στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις τῆς Γαλλίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Ὑπουργικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τήν καταπολέμηση τῆς ἐπίδρασης τῶν αἰρέσεων, Ἀλέν Βιδιέν, εἶπε ὅτι πολλοί παρατηρητές πίστευαν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. ἔκανε εἰρήνη μέ τίς μεγάλες θρησκευτικές κινήσεις «διότι αὐτές προσφέρουν μία ἀπαραίτητη πηγή οικονομικῆς βοήθειας πρὸς τήν πολιτική».

Ἡ Γαλλική Γερουσία ἔχει ἐγκρίνει νομοθετικά τό δικαίωμα τῶν θυμάτων νά δροῦν ἐναντίον περιθωριακῶν θρησκευτικῶν ὁμάδων! Ἡ Ἐθνοσυνέλευση σχεδιάζει νά σκληρύνει τό μέτρο ἀκόμα περισσότερο.

Μέλη τοῦ Κοινοβουλίου ἀναμένεται νά ψηφίσουν εὐνοϊκά τήν ἐξουσιοδότηση τῶν δικαστηρίων νά διαλύουν τίς σέκτες μετά ἀπό δύο μηνύσεις (καταγγελίες) καί νά τοῦς ἀπαγορεύσουν νά λειτουργοῦν σέ γει-

τονικές περιοχές μέ σχολεῖα, νοσοκομεῖα καί κατοικίες γενικότερα.

Σκοπεῦουν νά προβοῦν σέ μέτρα γιά τήν ἀντιμετώπιση ἐνεργειῶν (ἀπό μέρους των σεκτῶν) ὅπως πρόκληση αὐτοκτονίας ἢ προτροπή γιά ἐγκατάλειψη τῆς οἰκογένειας.

Ὁ ἀγώνας τῆς Γαλλίας ἐναντίον κυρίως ἀμερικανο-χορηγουμένων κινήσεων, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά", συνεχίζεται ἐδῶ καί 20 χρόνια!! Ἔχει ὑποβληθεῖ ἡ κατηγορία, ἰδιαίτερος γιά τοῦς Σαηεντολόγους, ὅτι παραδίδουν σέ «συλλογική ὑστερία» καί προετοιμάζουν τήν ἀπαγόρευση θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν.

Ὁ κ. Βιδιέν ἀρνήθηκε ὅτι ἡ Γαλλία ἐνεργοῦσε μόνη της, ὑποστηρίζοντας ὅτι ἡ Γερμανία ἦταν πρωτόπορος στή μάχη, μέ δυνατή ὑποστήριξη ἀπό τό Βέλγιο, τήν πρώτη χώρα πού παρήγαγε ἕνα νομικό ὄρισμό τῆς "σέκτας". Εἶπε ὅτι ἡ θέσις τῶν Η.Π.Α. εἶναι ὄλο καί πιο λίγο κατανοητή. Κανείς δέν μπορεῖ νά μᾶς ἀπαγορεύσει νά στραφοῦμε ἐναντίον τῶν σεκτῶν πρὸς τό συμφέρον τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἀπό αὐτήν τήν ἀποψη εἶναι ἰδιαίτερος παράλογο ὅταν αὐτές οἱ κινήσεις προσβάλλουν καί τά πιο στοιχειώδη δικαιώματα! Ὑποστήριξε ὅτι αἰρέσεις μέ ἐπικεφαλῆς τοῦς Σαηεντολόγους εἰσχωροῦν διαβρωτικά στόν Ο.Η.Ε. καί σέ Εὐρωπαϊκές Ὄργανώσεις ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, χρηματοδοτώντας κάποιες ἀπό τίς ἐργασίες τους, καί συνεργαζόμενοι μέ ἀναφορές πού καταδίκασαν τήν Γαλλία, "μέ δομύτητα".

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΚΩΝ/ΝΟΥ Σ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ: Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν - **ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΡΞΗ** - Πεντάτομη ἔκδοση τοῦ Ἱεροῦ Γυναικείου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰνστιτούτου "ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ" - Μήλεσι Ἀττικῆς: **ΤΟΜΟΣ Α΄:** Σχόλια στά Εὐαγγέλια τῆς Κυριακῆς - Β΄ ἔκδοση βελτιωμένη - Ἀθήναι 2001, σελ. 295.

ΤΟΜΟΣ Β΄: Σχόλια στοῦς Ἀποστόλους τῆς Κυριακῆς - Ἀθήναι 2001, σελ. 407.

ΤΟΜΟΣ Γ΄: Σχόλια στά Εὐαγγέλια καί τοῦς Ἀποστόλους τῶν Δεσποτικῶν καί Θεομητορικῶν ἑορτῶν - Ἀθήναι 2001, σελ. 269.

ΤΟΜΟΣ Δ΄: Σχόλια στά Εὐαγγέλια τῶν ἑορτῶν Ἀγίων - Ἀθήναι 2003, σελ. 407.

ΤΟΜΟΣ Ε΄: Σχόλια στοῦς Ἀποστόλους ἑορτῶν Ἀγίων - Ἀθήναι 2003, σελ. 384.

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ἡ σειρά στά κεντρικά βιβλιοπωλεῖα θρησκευτικῶν βιβλίων.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ: Πίνονται στό τηλέφωνο τοῦ Ἱεροῦ Ἰνστιτούτου: 2295-98261.

Ἡ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ:

Πρόκειται γιά ἕναν Ὁρθόδοξο, Ἐκκλησιαστικό, Πατερικό καί ὑπαρξιακό σχολιασμό τοῦ Ἀποστολικοῦ καί Εὐαγγελικοῦ λόγου. Ἡ ἐν Χριστῶ σωτηριώδης Ἀλήθεια στηρίζεται, ἀναστηλώνεται καί διασώζεται τήν κλονισμένη ὑπαρξη τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου.

Προσφέρεται μέ ἀπλό καί μεθοδικό τρόπο, ὡς βοήθημα:

1. Σέ κληρικούς, ἐκπαιδευτικούς καί λαϊκούς, πού ἀσχολοῦνται μέ τό κηρυκτικό, κατηχητικό καί ποιμαντικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καί
2. Σέ κάθε Ὁρθόδοξο χριστιανό, πού καλεῖται νά τροφοδοτήσει τήν ὑπαρξη του μέ τόν σωτηριώδη λόγο τοῦ Θεοῦ καί μέ τήν βοήθεια τῆς προσωπικῆς μαρτυρίας τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Ἄγια Παρασκευή, 12 Ἰουλίου 2003

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαο Δεληγιώργη
FAX: 210-2386230

Κύριε Δεληγιώργη,

Μετὰ τὴν ἀπὸ 2/2/2003 ἐπιστολή μας καὶ τίς τηλεφωνικὲς ἐπικοινωνίες, πού εἶχαμε μαζί σας, σὰς ἀποστέλλουμε συνημμένα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ περιοδικὸ τῆς Π.Ε.Γ. «Διάλογος», ὅπου περιλαμβάνεται κείμενο, πού σὰς ἀφορᾷ, σχετικὸ μὲ τὴν δημοσίευση στὸ περιοδικὸ σας, «Γκάρφιλντ», σελίδα Ἄστρολογία.

Ὅπως ἤδη σὰς ἐνημερώσαμε, ἡ Ἄστρολογία ἐντάσσεται στίς ἀπόκρυφες «ἐπιστήμες» καὶ ἡ ἐνασχόληση μὲ αὐτὴν εἶναι ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ πίστη.

Στὴν δική σας μάλιστα περίπτωση, ἡ δημοσίευση θεμάτων σχετικῶν μὲ τὴν Ἄστρολογία, σέ παιδικὸ περιοδικὸ, ἀποτελεῖ ἀπαράδεκτη ἐνέργεια.

Πά τὸν λόγο αὐτὸ, σὰς παρακαλοῦμε, γιὰ τελευταία φορὰ, νὰ ἀφαιρέσετε τὴν σελίδα τῆς Ἄστρολογίας ἀπὸ τὸ περιοδικὸ σας, «Γκάρφιλντ».

Ἡ διδασκαλία καὶ οἱ πρακτικὲς τῆς Ἄστρολογίας δὲν καλύπτονται ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ δεοντολογία, ἀλλὰ ἐντάσσονται στὸν εὐρύτερο χῶρο τῆς «Νέας Ἐποχῆς» τοῦ Ὑδροχόου, συνδρόμου πού συνδέει χαλαρὰ τὸ σύνολο τῶν ὀργανώσεων τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καὶ τῆς παραθρησκείας.

Θὰ πρέπει νὰ ὑπογραμμίσουμε ὅτι, πέραν τῆς ἀντιεπιστημονικῆς τῆς διάστασης, ἡ ἐνασχόληση μὲ τὴν Ἄστρολογία ἔχει ἀποδειχθεῖ ἐπικίνδυνη γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου, τὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα του, κάποτε μάλιστα ἔχει ἀποβῆ καταστροφικὴ γιὰ τὴν ἐν γένει ζωὴ του.

Τέλος, θὰ πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ Ἄστρολογία ἔχει ἐπανειλημμένα χαρακτηριθεῖ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη, ἀπὸ Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις (Ἀλιάρτος 20-26/9/1995 κ.ἄ.).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

Πρὸς ΔΕΛΤΑ Ὅμιλο -

Πρότυπο Βιομηχανία Γάλακτος Α.Ε.
Τμήμα Δημοσίων Σχέσεων. FAX: 210-3494049

Κύριοι,

Ἐπέπεσε στὴν ἀντίληψή μας διαφημιστικὴ καταχώρηση, ὅπου μὲ τὸν τίτλο: «Νιρβάνα. Τὸ λεξικό τῆς εὐεξίας», διαφημίζεται προϊόν σας, χρησιμοποιώντας τὸ παρακάτω κείμενο:

«Ἡ τέχνη τῆς εὐεξίας συνοψίζεται στή φράση: "Ἄν κάτι σὰς κάνει νὰ αἰσθάνεστε καλά, τότε εἶναι καλὸ γιὰ ἐσᾶς".

Νιρβάνα: Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι γιὰ νὰ βρεθεῖτε σέ κατάσταση μακαριότητας. Νὰ περάσετε τουλάχιστον δύο μέρες καὶ μία νύχτα κοντὰ στή φύση χωρὶς τηλέφωνο καὶ τηλεόραση. Κοιμηθεῖτε στήν παραλία, ξυπνήστε μὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, κάντε μιὰ βουτιά στή θάλασσα. Ὁ πιὸ ἀπολαυστικὸς τρόπος εἶναι νὰ βρεῖτε ἓνα ψυγεῖο τῆς ΔΕΛΤΑ καὶ νὰ ἀπολαύσετε ἓνα παγωτὸ Nirvana.

Ἰθάκη: Βρεῖτε τὴν Ἰθάκη σας, τὸν προορισμὸ τῆς ζωῆς σας. Στὸ νοῦ σας νὰ εἶναι πάντα ὁ προορισμὸς καὶ τὸ ταξίδι σας νὰ εἶναι ἀπολαυστικὸ, γεμᾶτο περιπέτειες, ἀνακαλύψεις καὶ ἐμπειρίες.

Ρεφλεξολογία: Οἱ ρίζες τῆς τεχνικῆς αὐτῆς βρίσκονται στήν ἀρχαία Αἴγυπτο, καὶ ἡ πρακτικὴ τῆς ἐφαρμόζεται μὲ πιέσεις (μασάζ) στὰ πέλματα πού κινητοποιοῦν τὴν κυκλοφορία σέ σημαντικὰ κέντρα τοῦ σώματος.

Βαθιὲς ἀναπνοές: Ἡ πιὸ διαδεδομένη τακτικὴ χαλάρωσης. Ἐφαρμόζεται παντοῦ -καὶ στὸ γραφεῖο- ὅταν σὰς πιάνει ἄγχος καὶ ἀκολουθεῖται πάντα ἀπὸ μιὰ βαθιὰ ἐκπνοή.

Ἀσκήσεις Πιλάτες: Οἱ ἀσκήσεις τοῦ Joseph Pilates ἐπικεντρώνονται στήν κοιλιά, τὸ «power house» γιὰ τοὺς μυημένους. Μὲ ἀσκήσεις στὸ πάτωμα ἢ στὰ εἰδικὰ ὄργανα παραμένεις σέ φόρμα, τεντώνεσαι, γυμνάζεσαι καὶ ἀνακουφίζεσαι ἀπὸ τὸ ἄγχος.

Ναὸς τοῦ Ποσειδώνα στὸ Σούνιο: Ἀποτελεῖ τὸν ἰδανικὸ ἐνεργειακὸ τόπο καὶ κατὰ τὸ ἡλιοδασίλεμα τὴν ἰδανικὴ στιγμή γιὰ νὰ συλλέξετε καὶ νὰ ἀποθηκεύσετε ἐνέργεια.

Ἀρωματοθεραπεία: Τὰ αἰθέρια ἔλαια "ἀνυψώνουν" τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. Ἀνάλογα μὲ τὸ φυτὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχονται τονώνουν ἢ χαλαρώνουν. Δοκιμά-

στε τα διαλυμένα σέ φυτικά έλαια -όπως τό άμυγδαλέλαιο- γιά μασάζ ή άραιωμένα στό νερό σέ ειδικές συσκευές γιά άρωματισμό του χώρου σας. Όδηγούν σέ Nirvana».

Σχολιάζοντας τό άνωτέρω κείμενο, σās ενημερώνουμε ότι στό σύνολό του σχεδόν άποτελεί παραπλανητική διαφήμιση, πού δέν άρμόζει σέ έναν καταξιωμένο στή συνείδηση του κοινού έμπορικό φορέα. Πολύ μάλλον, επειδή ή παραπλάνηση αυτή προσανατολίζεται σέ θεωρίες και μεθόδους πού, άδιάσπαστα συνδεδεμένες μέ τήν λατρευτική ζωή και πρακτική άνατολικών θρησκείων, χρησιμοποιούνται σήμερα από οργανώσεις, πού εντάσσονται στό σύνδρομο τής Νέας Έποχής του Ύδροχού (New Age) και συμμερίζονται τά πιστεύω του άποκρυφισμού και τής παραθρησκείας.

Στίς μεθόδους αυτές εντάσσονται: Η Ρεφλεξολογία, οι άναπνοές, όπως αυτές διδάσκονται στίς διάφορους μεθόδους γιόγκα, ή Μέθοδος Πιλάτες, ή πίστη σέ ενεργειακούς τόπους, ή Άρωματοθεραπεία, κ.ά.

Οί διδασκαλίες και οι πρακτικές αυτές δέν καλύπτονται από τήν επιστημονική δεοντολογία, αλλά προϋποθέτουν πίστη σέ διαφορετική κοσμολογία, θεολογία και άνθρωπολογία από αυτήν πού ό Δυτικός Πολιτισμός και ή σύγχρονη επιστημονική σκέψη προσφέρουν, κάτι πού συμβαίνει μέ τό σύνολο των λεγομένων έναλλακτικών θεωριών, πρακτικών, και θεραπειών. Θά πρέπει νά υπογραμμίσουμε ότι, πέραν τής άντιεπιστημονικής των διάστασης, οι μέθοδοι αυτές εύκολα προλειαίνουν τό έδαφος γιά τήν άποδοχή και άλλων άντιστοιχών θεωριών μέ κίνδυνο τήν έμπλοκή σέ ομάδες και τήν ένασχόληση μέ πρακτικές οργανώσεων πού εντάσσονται στό σύνδρομο τής Νέας Έποχής και έχουν άποδειχθεί επικίνδυνες γιά τήν προσωπικότητα και συχνά γιά τή σωματική ύπόσταση του ανθρώπου.

Άν έξ άρχής, ή χρήση του ίνδουϊστικού όρου «νιρβάνα», ως όνομασία του σχετικού προϊόντος σας, δέν ήταν επιτυχής, καθ' ότι ξένη προς τήν ορθόδοξη ελληνική πνευματικότητα, άκόμη περισσότερο, ή χρήση των διαφημιστικών μηνυμάτων τής σχετικής καταχώρησης είναι επικίνδυνη, μέ βέβαιο άποτέλεσμα τόν προσανατολισμό του κοινού προς τά πιστεύω, τίς διδαχές και τίς πρακτικές τής Νέας Έποχής του Ύδροχού.

Θά πρέπει, τέλος, νά υπογραμμισθεί ότι οι έν λόγω μέθοδοι άποτελούν θρησκευτική πρακτική και ως εκ τούτου ή ένασχόληση μέ αυτές είναι άσυμβίβαστη μέ τήν Όρθόδοξη Χριστιανική πίστη.

Ό Πρόεδρος του Δ.Σ.

Άθανάσιος Νεοφώτιστος

Πρός τήν Πανελλήνια Ένωση Γονέων

Άγαπητοί μας φίλοι, σās στέλνω χαιρετισμούς από τήν Σλοβακία, όπου έτυχε νά βρω ένα περιοδικό μέ τίτλο «Πολύτεκνη οίκογένεια», και μέσα σ' αυτό, βρήκα τήν διεύθυνσή σας και τό περιοδικό σας, τό «Διάλογο», τεύχος 26, γιά τό όποιο ενδιαφέρονται. Φυσικά πιστεύω πώς και τά έπόμενα τεύχη είναι άκόμη πιό ενδιαφέροντα, αλλά δέ ξέρω αν υπάρχει δυνατότητα νά μου τά στείλετε έδω στήν Σλοβακία.

Γιά κάθε σας προσπάθεια και γιά τόν κόπο πού θά κάνετε στήν παράκλησή μου, θά χαρώ. Ό Θεός νά σās τά ανταποδώσει και νά εύλογεί τό έργο σας, πού κάνετε στό σημερινό κόσμο.

Σās εύχαριστώ γιά τήν άγάπη και καλοσύνη σας εκ μέρους μου και εκ μέρους των πιστών στήν ένορία μου.

Άπό τώρα είμαι εύγνώμων γιά τήν επικοινωνία μαζί σας.

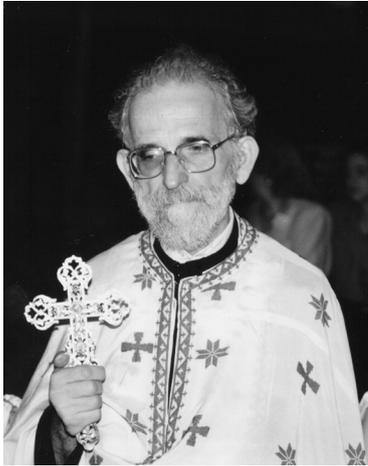
ύ. ύ. - ιερέας

BIBΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Άρχιμ. Θεόφилου Λεμοντζή δρ. Θεολογίας: «Ίχνηλάτης Άλήθειας», Θεσσαλονίκη 2002, σελ. 320.

Ό Άρχιμ. π. Θεόφилος Λεμοντζής είναι γνωστός γιά τή συμμετοχή του και τήν ουσιαστική συμβολή του στίς έτήσιες Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις γιά τήν αντιμετώπιση των αίρέσεων και τής παραθρησκείας, πού διοργανώνει ή Συνοδική Έπιτροπή επί των Αίρέσεων τής Ίερας Συνόδου τής Έκκλησίας μας. Ό λόγιος αυτός κληρικός είναι επίσης συγγραφέας σημαντικών θεολογικών βιβλίων. Τελευταία συνέγραψε και κυκλοφόρησε ένα αξιόλογο έργο του μέ τίτλο: «Ίχνηλάτης Άλήθειας». Πρόκειται γιά συστηματική άναίρεση όλων των γνωστών κακοδοξιών στό χώρο τής χριστιανικής έτεροδοξίας. Μέ τρόπο καταληπτό γιά όλους, παραθέτει τίς αίρετικές διδασκαλίες και τίς άνασκειάζει μέ βάση τήν Άγία Γραφή και τή διδασκαλία τής Όρθόδοξου Έκκλησίας μας. Θεωρούμε ότι τό βιβλίο αυτό μπορεί νά άποβεί πολύ χρήσιμο έγχειρίδιο σέ όσους άσχολούνται μέ τόν άντιαιρετικό άγώνα τής Έκκλησίας μας και ώφέλιμο σέ όσους θέλουν νά πληροφορηθούν γιά τό σοβαρότατο πρόβλημα των αίρέσεων. Τό συστήνουμε άνεπιφύλακτα. Παραγγελίες στόν συγγραφέα, όδός 26^{ης} Όκτωβρίου 12, Τ.Κ. 546 27 Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-525220.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΚΟΝΤΖΟΣ
Θεολόγος, μέλος τής Π.Ε.Γ.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεξιοπούλου

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη - Λατρεία - Ζωή.
2. The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life.
3. Ἡ Ὁρθοδοξία μας.
4. Ρωμαιοκαθολικισμός, Προτεσταντισμός καὶ Ὁρθοδοξία.
5. Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων, ἔκδ. Γ'.
6. Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία. Ἱστορία - Διδασκαλία - Ὁριοθέτηση.
7. Ἀποκρυφισμός, Γκουρούισμός, Νέα Ἐποχή, ἔκδ. Γ'.
8. Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία.
9. Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη Θεώρηση τοῦ Κακοῦ, ἔκδ. Β'.
10. Διαλογισμός ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση.
11. Ντοκουμέντα γιὰ τίς αἱρέσεις καὶ τὴν παραθρησκεία.
12. Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σέ δρόμου τοῦ Ἐωσφόρου.
13. Νεοφανεῖς αἱρέσεις – Καταστροφικὲς Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
14. Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων.
15. Ὁ ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας – Γενική θεώρηση, Καμπάλλα, Ἀλχημεία, Ροδόσταυροι κλπ. (τεύχη 1-20).
16. Νεοσατανισμός, ὀρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση.
17. Ἐγκληματικό δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν.
18. Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

19. Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.
20. Προβληματική καὶ στρατηγική στήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.
21. Ἡ Λατρεία τῆς «Σκοπιᾶς», μία δικτατορία στό Μπρούκλιν, τόμοι Α', Β' καὶ Γ'.
22. Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικός ὁδηγός γιὰ τὴν οἰκογένεια.
23. Τό Νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἄκομη συνιστοῦμε

24. Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μέ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη. Ὀλοκληρωτικὲς πνευματικὲς ἐξαρτήσεις. Πανορθόδοξη ἀντιμετώπιση, ἔκδ. Ζ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως, Ἀλῆαρτος 20-26.9.1995.
25. Νικολάου Σταυριανίδη, Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
26. Νικολάου Σταυριανίδη, Θεοσοφία - «Νέα Ἐποχή», Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
27. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστιανοὶ στήν Ἑλλάδα, Ἀθήνα, ἔκδ. ΠΕΓ.
28. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, Σχεδιάσμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως, Ἀθήνα 2002, ἔκδ. ΠΕΓ.
29. Κυριάκου Κυριαζόπουλου, Σαηεντολογία. Γνωστή θρησκεία ἢ παραθρησκεία; Ἀθήνα 2003, ἔκδ. ΠΕΓ.
30. Λεωνίδου Ι. Φιλιππίδου. Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ, Ἀθήνα 2003, ἔκδ. ΠΕΓ.
31. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ;», Δ' ἔκδοση, Ἀθήνα 2003, ἔκδ. ΠΕΓ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων πού συνιστοῦμε

1. Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μέ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἔκδ. Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ἑλλάδος γιὰ τὴν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικῆς 1998 (τηλ. 23710-41880).
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάνκα, Νεοφανεῖς Αἱρέσεις – Ποιμαντική, κοινωνική καὶ νομική ἀντιμετώπισή τους, ΠΕΓ Κύπρου 1998.
3. Α' Εὐρωπαϊκὴ συνδιάσκεψη - Καταστροφικὲς λατρεῖες καὶ ψυχο-ομάδες, Λεμεσός 2000, ἔκδ. ΠΕΓ Κύπρου (τηλ. 003-5725-712839).

Τὰ παραπάνω βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν βροῖσετε τὰ βιβλία 1-31, μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στήν ΠΕΓ, τηλ. (210)6082271 & (210)6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271, 210-63.96.665

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α .....

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδος: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλλον

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί καί αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-60.82.271, 210-63.96.665

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδος: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

* Συμπληρώνεται σέ περίπτωση αλλαγής διεύθυνσας ή έγγραφης νέου παραλήπτου.